

ลีลาการเขียนข่าวธุรกิจกับการรับรู้ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

นางสาวพัชรินทร์ จงยิ่งเจริญวงศ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-53-1954-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BUSINESS NEWS WRITING STYLE
AND THE PERCEPTION OF READERS ON SOURCE CREDIBILITY

PATCHARIN JONGYINGJAROENWONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Journalism

Department of Journalism

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN 974-53-1954-6

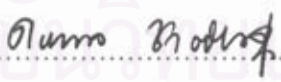
หัวข้อวิทยานิพนธ์	ลีลาการเขียนข่าวธุรกิจกับการรับรู้ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร
โดย	นางสาวพัชรินทร์ จงยิ่งเจริญวงศ์
ภาควิชา	วารสารสนเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิรโสภณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ สุกัญญา สุตบรรทัด)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ รจิตลักษณ์ แสงอุไร)

พัชรินทร์ จงยิ่งเจริญวงศ์ : สื่ลการเขียนข่าวธุรกิจกับการรับรู้ความน่าเชื่อถือของผู้สงสาร. (BUSINESS NEWS WRITING STYLE AND THE PERCEPTION OF READERS ON SOURCE CREDIBILITY)

อ.ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.ดวงกมล ซาติประเสริฐ, 109 หน้า.

ISBN 974-53-1954-6.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการใช้ภาษาไทยในการรายงานข่าวเศรษฐกิจว่า สื่ลการเขียนแบบใดสามารถสร้างความน่าเชื่อถือและสามารถทำให้อ่านเข้าใจได้มากที่สุด เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเขียนข่าวให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในด้านวารสารสนเทศ

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิจัยแบบทดลอง (Experiment Research) โดยให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งเป็น ผู้ที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจำนวน 144 คน อ่านข่าวเศรษฐกิจที่เขียนด้วยภาษาที่แตกต่างกัน ผู้เข้าทดลองแต่ละคนจะต้องอ่านข่าวเศรษฐกิจที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน หลังจากนั้นจึงทดสอบความเข้าใจและทำแบบสอบถามประเมินความน่าเชื่อถือและความน่าสนใจ

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญมากกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ 2) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสื่ลการเขียนและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือ 3) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสื่ลการเขียนและการทราบแหล่งที่มาของข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือ 4) กลุ่มตัวอย่างเข้าใจข่าวเศรษฐกิจที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายมากกว่าข่าวเศรษฐกิจที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ 5) กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาเรียบง่ายน่าสนใจกว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาซับซ้อนและพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสื่ลการเขียนและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจ คือ ความต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้านความชัดเจนและความเข้าใจง่ายของข่าวในกลุ่มผู้ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะเห็นชัดเจนกว่ากลุ่มผู้คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

ภาควิชา.....วารสารสนเทศ.....	ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....วารสารสนเทศ.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....2547.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....-.....

4485094528 : MAJOR JOURNALISM

KEYWORD : BUSINESS NEWS / NEWS WRITING / WRITING STYLE / READERS' PRECEPTION /
SOURCE CREDIBILITY

PATCHARIN JONGYINGJAROENWONG : BUSINESS NEWS WRITING STYLE AND
THE PERCEPTION OF READERS ON SOURCE CREDIBILITY.

THESIS ADVISOR: Asst.Prof. DUANGKAMOL CHARTPRASERT Ph.D., 109 pp.

ISBN 974-53-1954-6.

This research attempts to test if writing style affects the way readers perceive source credibility and how it affects the comprehension of the readers.

This experimental study involved two groups of subjects with 72 subjects each (familiar with business news and unfamiliar with business news). Each subject reads two business news stories written in different news styles in a random sequence, one written in simple style and the other written in complicated style. After the subject finished reading their assignments, their comprehension, their interest in the news stories and their perception of source credibility were measured.

Results are as follows:

- 1) The readers evaluate the author of the simple style higher in expertise than the author of the complicated style.
  - 2) There is no interaction effect between writing styles and readers' familiar with business news level on the perception of source credibility.
  - 3) There is no interaction effect between writing styles and source of news on the perception of source credibility.
  - 4) The comprehension score of simple business news writing style is higher than that of the complicated business news writing style.
  - 5) The readers rate the simple business news writing style more interesting than the complicated one.
- There are the interaction effects between of the news writing style and readers' familiar with business news. The mean difference between the simple writing style and complicated writing style of the readers who are unfamiliar with business news is higher than that of those who are familiar with business news.

Department.....Journalism..... Student's signature.....

Field of study.....Journalism..... Advisor's signature.....

Academic year.....2004..... Co-advisor's signature.....-

กิตติกรรมประกาศ

ดิฉันขอขอบคุณภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถานที่นี้เป็นแหล่งเรียนรู้ทั้งทางด้านวิชาการที่มีคุณค่าและเป็นเสมือนบ้านที่อบอุ่น ทุกครั้งที่มาปรึกษาวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ที่ภาควิชาฯ นี้ จะรู้สึกเหมือนมาพูดคุยกับญาติผู้ใหญ่ผู้ทรงความรู้ สามารถให้ความรู้แก่ดิฉันได้ทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะความรู้ทางวิชาการเท่านั้น

จนถึงวันที่พิมพ์กิตติกรรมประกาศ ซึ่งหมายความว่าดิฉันกำลังจบการศึกษาจากที่นี่แล้ว ดังนั้นดิฉันจึงอยากจะขอขอบคุณ ผศ.ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำให้การศึกษาวิจัยเป็นสิ่งที่ให้ทั้งความรู้และความสนุก ขอขอบคุณ ศ.สุกัญญา สุตบรรทัด ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ ความรู้ที่อาจารย์เคยมอบให้และจริยธรรมของสื่อมวลชนที่ดีจะยังคงอยู่ในสำนึกของดิฉันอยู่เสมอ ขอขอบคุณ รศ.รจิตลักษณ์ แสงอุไร กรรมการวิทยานิพนธ์ อาจารย์เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำให้ดิฉันมีความสุขกับการเรียนรู้

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ และเจ้าหน้าที่ภาควารสารสนเทศ เริ่มจากฝ่ายเก็บข้อมูล พี่ยักษ์ ตา ยุรา และน้องปิ่น ฝ่ายที่ปรึกษา พี่อ้อย ฝน และพี่นายที่คอยเตือนเรื่องวันลงทะเบียนต่างๆ ฝ่ายช่างเทคนิค จ๊อ และขอขอบคุณ ตราทศ อพัทธนานนท์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือและสามารถให้คำปรึกษาทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านสถิติ

สุดท้ายขอขอบคุณพ่อกับแม่ คงไม่มีคำบรรยายใดๆ ที่จะสามารถอธิบายความช่วยเหลือที่ท่านทั้งสองมีต่อดิฉันได้หมด ถ้าไม่มีท่านทั้งสองก็คงไม่มีผู้ทำวิจัยในวันนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์(ภาษาไทย).....	ง
บทคัดย่อวิทยานิพนธ์(ภาษาอังกฤษ).....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แบบแผนการรับรู้ของมนุษย์.....	7
- แบบแผนการรับรู้กับการอ่าน.....	8
- แบบแผนการใช้ภาษาและการรับรู้ของบุคคล.....	9
แนวคิดความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร.....	11
- องค์ประกอบของความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร.....	14
- กระบวนการรับรู้ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารของผู้รับสาร.....	16
อุปสรรคของการสื่อสารด้วยตัวหนังสือผ่านสื่อสิ่งพิมพ์.....	19
- ความยากง่ายในการอ่าน.....	19
ลักษณะการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ.....	21
- ลักษณะภาษาของข่าวเศรษฐกิจ.....	22
ลักษณะการใช้ภาษาไทยในหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน.....	28
ลักษณะภาษาที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือ.....	34

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

กรอบแนวคิดการวิจัย.....	37
สมมติฐานการวิจัย.....	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือก.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การทดสอบเครื่องมือ.....	46
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผล.....	46
นิยามศัพท์สำหรับการวิจัย.....	47
บทที่ 4 วิเคราะห์ผล.....	49
การทดสอบสมมติฐาน.....	51
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	76
รายการอ้างอิง.....	77
ภาคผนวก ก.....	80
ภาคผนวก ข.....	97
ภาคผนวก ค.....	103
ประวัติผู้เขียน.....	109

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
<u>ตารางที่ 1</u>	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ.....	50
<u>ตารางที่ 2</u>	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ.....	50
<u>ตารางที่ 3</u>	จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามการศึกษา.....	51
<u>ตารางที่ 4</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยของค้ประกอบความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว ที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน.....	52
<u>ตารางที่ 5</u>	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว ที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน.....	53
<u>ตารางที่ 6</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าว และตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจ มีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีการศึกษาดี	54
<u>ตารางที่ 7</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านการศึกษาของผู้เขียนข่าว ที่ผู้อ่านมีต่อผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน.....	54
<u>ตารางที่ 8</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยใน การอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความสามารถ....	55
<u>ตารางที่ 9</u>	แสดงการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เขียนข่าวที่ผู้อ่าน มีต่อผู้เขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน.....	55
<u>ตารางที่ 10</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าว มีความเชี่ยวชาญ.....	56
<u>ตารางที่ 11</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยความเชี่ยวชาญของผู้เขียนข่าวที่ผู้อ่านมีต่อ ผู้เขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน.....	56
<u>ตารางที่ 12</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าว เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<u>ตารางที่ 13</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านความเข้าใจเรื่อง อย่างลึกซึ้งของผู้เขียนข่าว..... 57
<u>ตารางที่ 14</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าว ตระหนักถึงปัญหา..... 58
<u>ตารางที่ 15</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านความตระหนักถึงปัญหาของผู้เขียนข่าว 58
<u>ตารางที่ 16</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าว ความเป็นกันเอง..... 59
<u>ตารางที่ 17</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านความเป็นกันเองของผู้เขียนข่าว..... 59
<u>ตารางที่ 18</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือ ในมิติด้านความเชี่ยวชาญ (expertise)..... 60
<u>ตารางที่ 19</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยความความเชี่ยวชาญ(expertise)ของผู้เขียนข่าว ที่ผู้อ่านมีต่อผู้เขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน..... 60
<u>ตารางที่ 20</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือ ในมิติด้านความน่าไว้วางใจ (trustworthiness)..... 61
<u>ตารางที่ 21</u>	แสดงคะแนนเปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อ่านระหว่างข่าว ที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน..... 62
<u>ตารางที่ 22</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อความเข้าใจเนื้อหาของผู้อ่าน..... 63
<u>ตารางที่ 23</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าสนใจเปรียบเทียบกันระหว่าง ข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน..... 64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
<u>ตารางที่ 24</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าข่าวมีความชัดเจน.....65
<u>ตารางที่ 25</u>	การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคย ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินความเข้าใจยาก-ง่ายของข่าว..... 66
<u>ตารางที่ 26</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยด้านความชัดเจนของข่าวที่ใช้ภาษาแตกต่างกัน..... 66
<u>ตารางที่ 27</u>	แสดงคะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจง่ายของข่าวที่ใช้ภาษาแตกต่างกัน..... 67

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ

หน้า

ภาพที่ 1 แสดงเจตคติของผู้อ่านที่มีต่อข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาเรียบง่าย
และภาษาซับซ้อน.....68

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สุภา ศิริมานนท์ (2536) กล่าวถึงการอ่านหนังสือพิมพ์ว่า “การอ่านหนังสือพิมพ์นั้น ไม่ใช่อ่านอย่างตำรา เขาอ่านกันอย่างเร็ว การผูกเรื่องจึงต้องทำให้เข้าใจได้ตั้งแต่มองเห็นในประโยคแรกเลยทีเดียว ถ้ามีผู้อ่านประโยคยาวยืดไปซุกไว้ด้วย บางที่ผู้อ่านก็จับความหมายไม่ได้หรืออ่านผ่านไปเสีย ถึงแม้จะมีผู้อ่านที่พยายามฟังเสียงให้เข้าใจบ้างก็คงจะมีน้อยคนนัก”

ความเข้าใจของผู้รับสารคือหัวใจสำคัญของการสื่อสาร ดังนั้นนักวิชาการและวิชาชีพทางด้านนิเทศศาสตร์จึงพยายามหาวิธีการสื่อสารที่ทำให้ผู้รับสารได้รับข้อมูลได้เร็วที่สุดและเข้าใจมากที่สุด เป็นเหตุให้การเขียนในด้านวารสารศาสตร์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์นิยมเขียนข่าวโดยนำใจความสำคัญขึ้นก่อนเพราะเชื่อว่าหนังสือพิมพ์เป็นวรรณกรรมเร่งรีบ คือ รีบทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร ในด้านผู้ส่งสารนั้นการเขียนข่าวแบบพีรามิดหัวกลับ (inverted pyramid) มีข้อดีคือสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้และยังบรรณาธิการข่าวได้ง่าย คือ ถ้าเนื้อที่ในหน้ากระดาษไม่พอก็สามารถตัดเนื้อข่าวช่วงท้ายทิ้งได้เนื่องจากท้ายข่าวมักไม่มีใจความสำคัญอะไร ทางด้านผู้อ่านข่าวนั้นถ้าผู้อ่านไม่มีเวลาก็สามารถอ่านเฉพาะพาดหัวข่าว (headline) และความนำ (leads) ไม่ต้องอ่านข่าวจนจบทุกข่าวก็พอจะทราบแล้วว่าวันนี้เกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง

นอกจากการเขียนแบบพีรามิดแล้ว ลักษณะการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ยังมีเอกลักษณ์พิเศษคือ ต้องใช้คำสั้น กระชับ จุดมุ่งหมายเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านในขณะเดียวกันก็ต้องสื่อสารให้ชัดเจนที่สุดเนื่องจากมีพื้นที่ในการนำเสนอข่าวจำกัด แต่เมื่อศึกษาการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เช่นที่ พรวิภา ไชยสมคุณ(2543) ได้ศึกษาพบว่าลักษณะการใช้ภาษาไทยในหนังสือพิมพ์ธุรกิจจะไม่ใช้ประโยคสั้น กระชับ เข้าใจง่าย แต่มักจะใช้วลีและสำนวนต่างประเทศ ใช้ประโยคความซ้อนยาวๆ บางครั้งหนึ่งประโยคอาจมีความยาวถึงหนึ่งย่อหน้าเนื่องจากใช้บุพบทซ้อนกันหลาย ๆ ครั้ง รูปแบบประโยคเริ่มเปลี่ยนแปลงไปไม่นิยมใช้ประโยค ประธาน กริยา กรรมตามหลักภาษาไทย แต่มักใช้ประโยคแบบนามวลี (nominal sentence) ใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (jargon) โดยไม่อธิบายความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ ใช้วลีหรือ

สำนวนแปลมาจากภาษาต่างประเทศ เช่น ภายใต้การกำกับดูแล สวมหมวกสองใบ นอกจากนี้ยังนิยมใช้กริยาวลีแทนคำกริยา เช่น ทำการซื้อ ทำการเปิดตัว บางครั้งใช้คำที่มีลักษณะเป็นนามธรรม

ลักษณะการใช้ภาษาไทยของหนังสือพิมพ์ธุรกิจนั้นทำให้หนังสือพิมพ์ธุรกิจอ่านยากมากขึ้นเพราะโดยเนื้อหาแล้ว ข่าวเศรษฐกิจก็ถือเป็นข่าวหนัก (hard news) อยู่แล้วเนื่องจากผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อที่จะเข้าใจข้อมูลที่ได้รับ

สาเหตุที่นักข่าวนิยมใช้ภาษาเช่นที่กล่าวมานั้น อาจเป็นผลมาจากการอ่านงานเขียนประเภทตำราทางวิชาการ เอกสารราชการหรือบทความต่างๆซึ่งงานเขียนเหล่านั้นนิยมใช้ภาษาที่เป็นวิชาการหรือเป็นทางการ เพราะคิดว่าจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและน่าเชื่อถือ

ในต่างประเทศนั้นมีการวิจัยมากมายพบว่าการใช้ภาษา เช่น การใช้คำศัพท์ต่างประเทศ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (jargon) คำนามธรรม (abstract) การทำกริยาให้กลายเป็นคำนาม (nominalization) ประโยคกรรมวาจก (passive sentence) และประโยคความซ้อน (complex sentence) นั้น มีผลเสียต่อการรับรู้ของผู้อ่านทั้งในด้านความเข้าใจข้อมูล ความเร็วในการอ่าน ความจำ ความน่าสนใจ เช่น E.B.Coleman (1964: 186-190) เขาทดลองว่าระหว่างประโยคที่ใช้คำกริยาที่ประธานเป็นผู้กระทำ (active sentence) กับประโยคนามวลี (nominal sentence) ลักษณะประโยคแบบใดที่ผู้อ่านจะจดจำได้ง่ายกว่ากัน ผลการทดลองพบว่า การใช้ประโยคแบบประธานเป็นผู้กระทำจะช่วยให้ผู้อ่านจดจำได้มากกว่าการใช้ประโยคนามวลี ด้านความเข้าใจ Sweeney (1982) พบว่าประโยคกรรมวาจก (active sentence) จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้มากกว่าประโยคกรรมวาจก (passive sentence)

ด้านการวิจัยการใช้ภาษาไทยกับการรับรู้ของผู้อ่านนั้น ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยส่วนมากมักศึกษาภาษาไทยโดยเน้นศึกษาที่ตัวสาร (message) ดังเช่น งานวิจัยทางด้านอักษรศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โครงสร้างไวยากรณ์ไทย การใช้คำในวรรณคดีและวรรณกรรม การวิจัยทางภาษาที่เน้นศึกษาจากตัวผู้รับสาร (receiver) นั้น มีน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาไทยในวงการสื่อสารมวลชน เท่าที่ศึกษาพบว่า มีงานวิจัยของเสริมศิริ นิลดำ (2541) ที่ศึกษาว่าลีลาการเขียนข่าวโดยใช้ภาษาหนังสือพิมพ์และ

ภาษาไทยมาตรฐานมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านอย่างไร การวิจัยพบว่าผู้อ่านเข้าใจภาษามาตรฐานมากกว่าภาษาหนังสือพิมพ์ การศึกษาภาษาโดยเน้นศึกษาจากการรับรู้ของผู้รับสารนั้น นับว่ามีประโยชน์มาก คือ ทำให้ผู้ใช้ภาษาเข้าใจธรรมชาติของภาษาตนเองมากขึ้นและสามารถใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงต้องการศึกษาว่าการใช้ภาษาเรียบง่ายที่เขียนตามหลักการใช้ภาษาไทยและการใช้ภาษาซับซ้อนซึ่งในที่นี้หมายถึง การใช้คำศัพท์ต่างประเทศ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (jargon) คำนามธรรม (abstract) การทำประโยคกริยาให้กลายเป็นประโยคนามวลี (nominalization) ประโยคกรรมวาจก (passive voice) และประโยคความซ้อน (complex sentence) นั้นมีผลต่อการรับรู้ของผู้รับสารอย่างไร แม้ว่าจะมีผลการวิจัยจากต่างประเทศพบว่าการเขียนด้วยภาษาซับซ้อนหรือภาษาแบบวิชาการนั้นจะทำให้ผู้อ่านอ่านได้ลำบากมากขึ้น แต่ในอีกด้านหนึ่งการเขียนเช่นนี้อาจช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร (source credibility) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการโน้มน้าวใจ

ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารเป็นปัจจัยสำคัญของการทำหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เนื่องจากนักธุรกิจส่วนใหญ่จะต้องพึ่งพาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจเป็นหลัก ผลการวิจัยของสิริพร จิตรักษ์ธรรม (2537) พบว่าผู้ประกอบการส่งออกนิยมเปิดรับข่าวธุรกิจจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ดุโรทัศน์และผังวิทย์ นอกจากการเปิดรับแล้ว พรเพ็ญ ดวงเฉลิมวงศ์ (2542) ยังวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์ธุรกิจเป็นสื่อที่นักลงทุนและผู้สนใจด้านธุรกิจให้ความเชื่อถือในเนื้อหาข้อมูลข่าวสารมากที่สุด

สาเหตุที่นักธุรกิจนิยมเปิดรับข่าวสารทางด้านธุรกิจจากหนังสือพิมพ์มากที่สุดนั้น สอดคล้องกับความคิดของ Erwin and Michael (1994:79) พวกเขาเห็นว่าถ้าต้องการสื่อสารเรื่องยากๆ (เช่นข่าวเศรษฐกิจ) กับผู้อื่น ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมที่สุดคือการเขียนให้อ่าน เนื่องจากการเขียนจะช่วยให้ผู้รับสารเกิดกระบวนการรับรู้ที่ดีที่สุดและยังช่วยให้ผู้รับสารเรียนรู้ข้อมูลได้ง่าย

อย่างไรก็ตามยังไม่มีผลการศึกษที่สามารถยืนยันได้ชัดเจนว่าการใช้ภาษาแบบใดสามารถสร้างความน่าเชื่อถือ (credibility) ได้ในสายตาของผู้รับสาร ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงต้องการศึกษาว่าการใช้ภาษาที่แตกต่างกันนั้นมีผลต่อการรับรู้ความน่าเชื่อถือหรือไม่

นอกจากประเด็นความน่าเชื่อถือแล้ว การวิจัยครั้งนี้ยังสนใจศึกษาว่าการใช้ภาษาซับซ้อน เช่น การใช้คำศัพท์ต่างประเทศ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (jargon) คำนามธรรม (abstract) การทำกริยาให้กลายเป็นกริยาลี นามวลี (nominalization) ประโยคกรรมวาจก (passive sentence) และประโยคความซ้อน (complex sentence) นั้นมีผลอย่างไรต่อผู้รับสาร เนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาและการรับรู้ของผู้อ่านที่ยกตัวอย่างมาส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยจากต่างประเทศซึ่งแต่ละประเทศต่างมีลักษณะทางภาษาและวัฒนธรรมการอ่านที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงอาศัยแนวคิดและผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาการรับรู้จากการอ่านของคนไทย ซึ่งผลการวิจัยอาจจะเหมือนหรือแตกต่างจากผลการวิจัยของต่างประเทศก็เป็นได้ เนื่องจากลักษณะเฉพาะของภาษาไทยและการใช้ภาษาของคนไทย

ด้านการรับรู้ของผู้อ่าน Goodman (อ้างถึงในเสริมศิริ นิลดำ, 2541:9) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนระหว่างความคิดและภาษา เนื่องจากผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นมาจากตัวอักษร การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาช่วยเพื่อให้เข้าใจข้อความที่อ่าน

เมื่อผู้อ่านเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อจะเกิดผลของการรับรู้ตามแนวคิด Elaboration Likelihood Model (ELM) ของ Richard E. Petty และ John T. Cacioppo ที่ว่าผู้รับสารจะคิดขยายรายละเอียด (Elaboration) ได้ในระดับต่างๆกันโดยขึ้นอยู่กับตัวแปรสองตัวคือ แรงจูงใจ (motivation) และ ความสามารถ (ability) ของแต่ละบุคคล ทั้งความสามารถและแรงจูงใจจะต้องไปด้วยกันเสมอ การคิดขยายรายละเอียดในระดับสูงจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าผู้รับสารมีแรงจูงใจที่จะคิดแต่ขาดความสามารถหรือในทางกลับกันผู้รับสารมีความสามารถที่จะคิดแต่ขาดแรงจูงใจ (อรรรรณ ปิลาณนนโหวาท, 2541:96)

การคิดขยายรายละเอียดของผู้อ่านแบ่งเป็น 2 เส้นทางคือ

1. เส้นทางหลัก (Central route) ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ ตรวจสอบข้อมูล ข้อโต้แย้งและสาระต่างๆในสาร ผลที่ได้รับหรือ Central effect คือ ความเข้าใจและความจำหรืออาจเรียกได้ว่าเกิดการรับรู้ทางปัญญา (cognitive perception)
2. เส้นทางริม (Peripheral route) ผู้อ่านไม่สามารถคิดพิจารณาสารที่ได้รับหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้รับสารรับสารโดยไม่ต้องใช้สมองไตร่ตรองมาก อาจเรียกได้ว่าเป็นผลทางอ้อม (Peripheral effect) จากการอ่านเช่น ความชอบ ความรู้สึกที่น่าสนใจ ความน่าเชื่อถือ ซึ่งถือเป็นการรับรู้ทางเจตคติ (attitude) เช่น เรามักเชื่อในสิ่งที่ผู้ที่น่าเชื่อถือพูด (credibility heuristic) และถ้าคนอื่นๆเชื่อเหมือนกันเราก็มักจะคิดว่าสิ่งนั้นๆถูกต้อง (consensus principle) (Erwin and Michael, 1994:85)

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาทั้งผลโดยตรงจากการอ่าน (Central effect) คือ ความเข้าใจของผู้อ่านที่เกิดจากการอ่านข่าวที่ใช้ภาษาแตกต่างกันและการรับรู้ทางเจตคติ (attitude) เช่น ความน่าเชื่อถือ ความยากง่ายในการอ่านและความรู้สึกของผู้อ่านที่มีต่อข่าวที่ได้อ่านเช่น ความน่าสนใจ ความชอบ ซึ่งถือเป็นผลทางอ้อมจากการอ่าน

ปัญหาคำวิจัย

1. รูปแบบการเขียนข่าวเศรษฐกิจที่ต่างกัน เช่น การเขียนข่าวด้วยภาษาเรียบง่ายและการเขียนข่าวด้วยภาษาซับซ้อน มีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านหรือไม่อย่างไร ในด้านการรับรู้ทางปัญญา (ความเข้าใจ) และ การรับรู้ทางเจตคติ (ความน่าเชื่อถือและความน่าสนใจ)
2. ผู้อ่านที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะรับรู้ทางปัญญา (ความเข้าใจ) และรับรู้ทางเจตคติ (ความน่าเชื่อถือและความน่าสนใจ) แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ผู้อ่านประเมินความน่าเชื่อถือแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างข่าวที่ทราบแหล่งที่มาและข่าวที่ไม่ทราบแหล่งที่มา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เชิงวิชาการ เพื่อศึกษาว่าลีลาการเขียนข่าวที่ใช้ภาษาแตกต่างกันเช่น ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน ในการรายงานข่าวเศรษฐกิจมีผลอย่างไรต่อผู้รับสาร ทั้งนี้เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในด้านสื่อสารมวลชนของไทยโดยเฉพาะทางด้านวารสารศาสตร์

เชิงวิชาชีพ เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาการใช้ภาษาไทยในการรายงานข่าวเศรษฐกิจโดยคำนึงถึงการให้ภาษาว่าลีลาการเขียนแบบใดที่ทำให้ผู้อ่านรับรู้ได้ดีและน่าเชื่อถือที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบแผนการรับรู้ของมนุษย์ (schema)

แบบแผนการรับรู้ หมายถึง โครงสร้างความรู้ที่มีอยู่ในสมองของมนุษย์ซึ่งเกิดจากข้อมูลจำนวนมากที่ได้มาจากการมีประสบการณ์ในการรับรู้สิ่งที่มีลักษณะคล้ายๆ กันหลายๆ ครั้ง แบบแผนการรับรู้ของมนุษย์จะเป็นสิ่งที่กำหนดและควบคุมรูปแบบการรับรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ได้รับเข้ามา ด้วยการนำข้อมูลเก่าที่มีอยู่ในสมองเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถเข้าใจและคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้

แบบแผนการรับรู้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ (Abbott, Black and Smith, 1985 อ้างถึงใน Hawkins and Daly, 1988) ได้แก่

1. แบบแผนความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป (schematic knowledge) เป็นแบบแผนความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโลกและสังคม เช่น แบบแผนการรับรู้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
2. แบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสาร (meta-schema of communication) เป็นแบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งในการสื่อสารมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่ง Daly (อ้างถึงใน Hawkins and Daly อ้างแล้ว) พบว่า ในการสื่อสารบุคคลจะมีแบบแผนการรับรู้ 2 ลักษณะ คือ
  - การรับรู้รูปแบบหรือลักษณะการสื่อสาร (feature of communication) เช่น ในการอ่านข่าว ผู้อ่านจะทราบว่าจะหาใจความสำคัญของข่าวจะอยู่ที่พาดหัวข่าว (headline) และวรรคหน้า (lead) หรือในการสนทนากับผู้อื่นหากเราพิจารณาสีหน้าและน้ำเสียงของผู้สนทนาด้วยก็จะยิ่งตีความข้อมูลที่ได้รับมาได้มากกว่าการตีความจากถ้อยคำอย่างเดียว

— การรับรู้เนื้อหาในการสื่อสาร (content of communication) ทั้งนี้บุคคลจะประมวลข้อมูลและทำความเข้าใจเนื้อหาในการสื่อสารได้จากแบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับโลกและสังคมทั่วไป

อย่างไรก็ตาม Chandler (1995 อ้างถึงใน มณฑิรา อินคชสาร 2539:17) เห็นว่า แบบแผนการรับรู้ของคนในเรื่องหนึ่งๆ จะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางวัฒนธรรม ประสบการณ์ ระดับความรู้และบทบาททางสังคมของบุคคลซึ่งเมื่อแบบแผนการรับรู้ของคนต่างกันแล้ว ก็จะมีผลให้คนเข้าใจเรื่องหนึ่งๆได้แตกต่างกัน ดังนั้นในการอ่านข้อความหนึ่งๆ แต่ละบุคคลจึงสามารถเข้าใจหรือตีความสิ่งที่ได้อ่านแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามความเข้าใจของผู้อ่านในเรื่องหนึ่งๆจะไม่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เพราะถึงแม้การรับรู้จะต่างกัน ผู้อ่านก็จะตีความและเข้าใจข้อมูลบนพื้นฐานของสามัญสำนึก (common sense) ร่วมกันเป็นหลัก

แบบแผนการรับรู้กับการอ่าน

การอ่านข่าวนั้นบุคคลจะต้องนำแบบแผนการรับรู้ทั้ง 2 ลักษณะคือ แบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปและแบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารมาใช้ร่วมกันเพื่อช่วยในการประมวลข้อมูลที่ได้อ่าน โดยแบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปจะทำให้ผู้อ่านนำเอาความรู้ที่มีอยู่ทั้งหมดมาทำความเข้าใจกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าว ระดับความรู้ที่มีอยู่ก่อนแล้ว (prior knowledge) ของผู้อ่านจะเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาข่าวที่ได้รับลึกซึ้งแตกต่างกัน (Van Dijk and Kintsch, 1983 อ้างถึงใน เสริมศิริ นิลดำ 2541:21) แต่การอ่านจะประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นถ้าหากบุคคลนั้นมีแบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเพราะจะทำให้บุคคลนั้นสามารถรับรู้ข้อมูลต่างๆ ในระดับลึกและซับซ้อนขึ้นไปอีก

ในการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ผู้อ่านส่วนใหญ่จะมีแบบแผนความรู้ว่าข่าวในหนังสือพิมพ์นิยมเขียนโดยนำเสนอข้อมูลส่วนที่สำคัญก่อนคือ พาดหัวข่าว(headline) ความนำ(lead) และตามด้วยรายละเอียดของข่าว(body) ซึ่งเป็นการเขียนแบบพีรามิดหัวกลับ (inverted pyramid)

ผู้อ่านที่ไม่มีเวลาอ่านข่าวทั้งฉบับจึงสามารถเลือกอ่านข่าวเฉพาะความน่าใจของข่าวก็สามารถเข้าใจได้ว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น

นอกจากนี้ Carrell (1983 อ้างถึงในเสริมศิริ นิลดำ อ้างแล้ว) กล่าวว่า แบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารยังประกอบด้วยแบบแผนการรับรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษา (formal schema) ในงานเขียนแต่ละประเภทอีกด้วย เช่น ความรู้เกี่ยวกับหลักภาษา โครงสร้างของภาษา ลักษณะการเรียงคำในประโยค กล่าวคือ ผู้อ่านจะรู้ว่าภาษาในงานเขียนแต่ละประเภทมีลักษณะการใช้ภาษาอย่างไร เช่น ภาษาของหนังสือพิมพ์จะมีลักษณะเฉพาะคือ การละเว้นคำ ใช้คำสแลง ใช้ภาษาพูด การเขียนไม่เต็มประโยค ภาษาที่ใช้ในวงราชการและเอกสารวิชาการจะมีลักษณะการเขียนที่ซับซ้อน ประโยคยาว บางครั้งใช้คำยาก ใช้นามวลี คำที่เป็นนามธรรมและคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Gower,1948; Newman,1974; Cottle,1975 อ้างถึงใน Duangkamol Chartprasert:150-159)

แบบแผนการใช้ภาษาและการรับรู้ของบุคคล

สวิต ยมาภย์ (2526:100) กล่าวว่า ภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารให้เกิดความเข้าใจ หากภาษาที่ใช้ไม่สามารถทำให้ผู้รับสารเกิดมโนภาพได้หรือเกิดมโนภาพผิดไปจากสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะบอก ภาษาก็จะกลายเป็นอุปสรรคของการสื่อสาร กล่าวคือ ถ้าถ้อยคำที่ใช้แปลกใหม่หรือคลุมเครือจนผู้อ่านไม่อาจเข้าใจได้ว่าหมายถึงอะไร หรือเข้าใจได้แต่เพียงเลื่อนวาง เข้าใจผิดไปเลย ถ้อยคำนั้นก็ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

ความเข้าใจจากการอ่านนั้น Goodman (อ้างถึงในเสริมศิริ นิลดำ, 2541:13) กล่าวว่า ต้องประกอบด้วยความเข้าใจภาษาและความเข้าใจทั่วไป คือ บุคคลจะเข้าใจสิ่งที่ได้อ่านได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นจะต้องสามารถถอดรหัส (decoding) ความหมายของคำแต่ละคำแล้วจึงรวมความหมายของคำเหล่านั้นเข้าด้วยกัน กลายเป็นกลุ่มคำ อีกทั้งต้องเข้าใจประโยค เข้าใจย่อหน้า และความสัมพันธ์ระหว่างย่อหน้า จากนั้นนำสิ่งที่ได้อ่านประมวลเข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ เกิดเป็นความเข้าใจเรื่องใหม่ๆที่เกิดจากการอ่าน

เมื่อผู้อ่านเกิดความเข้าใจ ผู้อ่านย่อมสามารถแปลความ (translation) สารที่ได้รับไปสู่ ภาษาใหม่ที่มีความหมายคงเดิม อาจมีการตีความ (interpretation) คือ การพิจารณาเนื้อหาสาระ สารให้ลึกลงไป มีการเรียบเรียงข้อมูลขึ้นใหม่และเชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้ากับความรู้และ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ และถ้าผู้อ่านสามารถขยายความ (extrapolation) คือการคาดการณ์ผล หรือข้อคิดที่ได้รับจากสารซึ่งเป็นขั้นสูงสุดของความเข้าใจ

ความเข้าใจของผู้รับสารคือองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการสื่อสาร แต่เมื่อศึกษา ลักษณะการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ธุรกิจจะพบว่า หนังสือพิมพ์ธุรกิจ นิยมใช้คำศัพท์ต่างประเทศ ประโยคกรรมวาจก (passive voice) การใช้นามวลี (nominalization) คำที่เป็นนามธรรม (abstract) คำที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย (unfamiliar vocabulary) ซึ่งในต่างประเทศมี ผลการวิจัยมากมายยืนยันว่า การเขียนที่ซับซ้อนประกอบไปด้วยคำเหล่านี้ จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจ ข้อมูลที่อ่านน้อยลง (Smith,1971 ; Klee and Eysenck,1973 ; Bostian,1983 อ้างถึงใน Duangkamol อ้างแล้ว)

สาเหตุที่นักข่าวนิยมใช้ศัพท์หรือวลีภาษาอังกฤษนั้น อาจเป็นผลมาจากการที่คนไทยต้อง ติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น การสื่อสารมวลชนที่เจริญก้าวหน้าทำให้ผู้คนสามารถ ติดต่อสื่อสารข้ามประเทศจึงเป็นธรรมดาที่ผู้สื่อสารอาจรับเอาคำต่างภาษามาใช้ในภาษาเดิมของตน โดยไม่ได้พิจารณาว่าผู้คนส่วนใหญ่จะเข้าใจภาษาต่างประเทศนั้นๆหรือไม่

ทางด้านการใช้นามวลี คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมและศัพท์เฉพาะกลุ่มนั้น มักพบเห็นได้ โดยทั่วไปในภาษาทางการเช่น เอกสารราชการ นอกจากนั้นนักวิชาการก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่นิยมใช้ ภาษายากๆ ในรายงานการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์หรือ มนุษยศาสตร์ งานเขียนของนักวิชาการเหล่านั้นมักจะเต็มไปด้วยคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม คำ นามธรรม นามวลี รูปประโยคที่ซับซ้อนและมักไม่ใช้ภาษาตรงไปตรงมาที่สามารถสื่อสารได้ ชัดเจน เนื่องจากคิดว่าการเขียนด้วยคำยากๆและประโยคที่ซับซ้อนนั้นสามารถเพิ่มความ น่าเชื่อถือให้แก่ผู้อ่าน ดังเช่นงานวิจัยเรื่อง How Bureaucratic Writing Style Affects Source Credibility ของ Duangkamol Chartprasert (1986) ที่ต้องการศึกษาความน่าเชื่อถือของแหล่ง

สาร (source credibility) โดยให้ผู้อ่านบทความประเมินความน่าเชื่อถือระหว่างการเขียนแบบทางการและการเขียนแบบเรียบง่าย ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการทดลองประเมินว่าผู้เขียนบทความที่ใช้ภาษาแบบทางการนั้นมีความเชี่ยวชาญ (expertise) มากกว่าผู้เขียนที่ใช้ภาษาแบบเรียบง่าย

Hake and Williams (1981 อ้างถึงใน Duangkamol อ้างแล้ว) พบว่า ครูสอนวิชาการเขียนบทความภาษาอังกฤษให้คะแนนบทความที่ใช้ประโยคนามวลีมากกว่าบทความที่ใช้กริยาตามหลักภาษา ทั้งๆที่ความจริงครูมักจะสอนให้นักเรียนใช้ภาษาง่าย สั้น ตรงไปตรงมา สาเหตุที่ครูให้คะแนนบทความที่ใช้ประโยคนามวลีมากกว่าเป็นเพราะว่าการเขียนแบบนามวลีเป็นการเขียนที่ดูเป็นเรื่องเป็นราว มีน้ำหนัก มีการจัดเรียบเรียงข้อมูลที่ดี

จากตัวอย่างงานวิจัยข้างต้นสามารถยืนยันได้ว่าผู้อ่านใช้แบบแผนการรับรู้ประเมินเจตคติ เช่น ความน่าเชื่อถือ ความน่าสนใจต่องานเขียนที่ได้อ่าน ผู้อ่านอาจใช้กรอบความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการประเมินเจตคติต่อข้อมูลใหม่เช่นกัน เช่น ผู้อ่านเคยอ่านหรือคุ้นเคยกับงานเขียนประเภทตำรา เอกสารราชการ รายงานทางวิชาการ ซึ่งงานเขียนเหล่านี้มักใช้ภาษาทางการ ประโยคซับซ้อน เข้าใจยาก ดังนั้นผู้อ่านจึงเกิดความรู้สึกว่างานเขียนชิ้นนั้นๆ น่าเชื่อถือและเป็นเรื่องที่สำคัญ

เมื่อผู้อ่านพบการใช้ภาษาที่เป็นทางการ ประโยคซับซ้อนในงานเขียนอื่นๆ ก็มีแนวโน้มว่าผู้อ่านจะให้ความเชื่อถือ ทั้งนี้เพราะบุคคลนำแบบแผนความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาในงานเขียนที่มีอยู่เดิมในสมองมาอ้างอิงกับภาษาในงานเขียนใหม่ที่ได้อ่าน(เสริมศิริ นิลดำ 2541: 23)

แนวคิดความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร (Source Credibility)

ความเชื่อที่ว่าบุคคลที่มีบุคลิกดีสามารถพูดโน้มน้าวใจผู้อื่นได้ดีนั้น ไม่ใช่แนวคิดใหม่ของการสื่อสารเพื่อชักจูงใจหรือ Persuasive communication เนื่องจากนับย้อนไป 300 ปีก่อนคริสตศักราช อริสโตเติลได้เคยกล่าวถึงการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังว่า “บุคลิกของผู้พูดมีความสำคัญพอๆกันกับถ้อยคำที่เขาพูด” (W.R.Roberts)

อีกหนึ่งร้อยปีจากยุคของอริสโตเติล นักพูดชาวโรมันที่ได้รับการยอมรับจากคนทั่วไปว่ามีวาทศิลป์ในการพูด นาม Quintillian ได้กล่าวถึงการเป็นนักสื่อสารที่ประสบความสำเร็จว่า “A good man, speaking well” นั้นหมายความว่า ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสารเพื่อชักจูงใจและแนวคิดนี้ก็ได้รับการยอมรับมาจนถึงปัจจุบัน

แม้ว่าแนวคิดความน่าเชื่อถือของแหล่งสารจะเกิดขึ้นมานานแล้ว แต่ลักษณะการสร้างองค์ความรู้ด้านความน่าเชื่อถือของแหล่งสารกลับมีลักษณะเป็นความเชื่อต่อกันมาว่าแหล่งสารมีอิทธิพลในการสื่อสาร ขาดการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบว่า แหล่งสารมีอิทธิพลต่อการชักจูงใจจริงหรือไม่และองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือมีอะไรบ้าง จนกระทั่งในปี 1940 เป็นต้นมา นักวิชาการต่างสนใจศึกษากลวิธีการโน้มน้าวใจเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ความรู้เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของแหล่งสารในปัจจุบันก็มีพื้นฐานมาจากงานวิจัยในยุคนี้

เริ่มจากการศึกษาของ Haiman ในปี 1949 และ Hovland and Weiss ในปี 1951 ซึ่งต่างสรุปได้ว่า ผู้ส่งสารหรือแหล่งสารที่มีความน่าเชื่อถือมากจะสามารถโน้มน้าวจิตใจได้ดีกว่าผู้ส่งสารหรือแหล่งสารที่มีความน่าเชื่อถือน้อย (Duangkamol Chartprasert 1986:7) McCroskey, Bergoon and Heston (1974) มีความเห็นว่าบุคคลใดก็ตามที่มีความน่าเชื่อถือสูงในสายตาผู้รับสาร ผู้รับสารจะให้ความนับถือและยอมรับความเห็นของบุคคลนั้น

การศึกษาวิจัยและสร้างองค์ความรู้เรื่องความน่าเชื่อถือของแหล่งสารในช่วงแรกนั้นเป็นการวิจัยเพื่อหาคำจำกัดความของความน่าเชื่อถือ (credibility) และเน้นศึกษาบุคลิกของผู้ส่งสารหรือแหล่งสารว่าควรมีลักษณะเช่นใดจึงจะสามารถทำให้ผู้อื่นเชื่อถือได้ ถือได้ว่าการศึกษาความน่าเชื่อถือช่วงแรกนั้นเป็นการศึกษาความน่าเชื่อถือที่เน้นตัวแหล่งสาร (source) มากกว่าองค์ประกอบด้านอื่น

ในขณะที่อริสโตเติลมองว่าความน่าเชื่อถือเกิดจากบุคลิกของผู้ส่งสาร แต่นักวิชาการสมัยใหม่มองว่าความน่าเชื่อถือขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของผู้รับสาร ไม่ใช่บุคลิกของผู้ส่งสารเพียงอย่างเดียว ดังเช่น (Betting haus,1973 อ้างถึงในคมสัน รัตนะสิมากุล 2540:7)

Anderson and Clevenger (1963) ได้นิยามว่า ภาพลักษณ์ของผู้ส่งสารจะต้องเกิดจากการรับรู้ของผู้รับสารเช่นเดียวกับ Berlo, Lemert and Mertz (1970) กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารจะต้องเกิดจากการรับรู้องค์ประกอบต่างๆจากผู้รับสาร มิใช่เกิดจากคุณลักษณะของผู้ส่งสารแต่เพียงอย่างเดียว

McGuire(1973:230) กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารเกิดจากการที่ผู้รับสารยอมรับเนื้อหาของสารซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ เป็นจริงและสามารถประเมินได้ว่าผู้ส่งสารรู้จริงในเรื่องนั้นๆ หรือไม่และมีสิ่งใดเป็นสิ่งที่สนใจให้รับรู้

มุมมองความน่าเชื่อถือของแหล่งสารได้ปรับเปลี่ยนจากการศึกษาบุคลิกของตัวผู้ส่งสาร มาเป็นการศึกษาการรับรู้ของผู้รับสาร นักวิจัยเริ่มมองผู้รับสารว่ามีความสามารถพิจารณา แยกแยะข้อมูลต่างๆที่รับรู้ได้ ผู้ส่งสารที่มีความน่าเชื่อถือสำหรับคนคนหนึ่ง อาจไม่น่าเชื่อถือ สำหรับอีกคนหนึ่งและการที่นักวิจัยสมัยใหม่เน้นศึกษาองค์ประกอบในการรับรู้ความน่าเชื่อถือของผู้รับสารนั้น ทำให้งานวิจัยเรื่องความน่าเชื่อถือช่วงหลังปี 1980 เป็นต้นมา มีความหลากหลายมากขึ้นและค้นพบว่า ลักษณะทางประชากร เช่น เพศ การศึกษา รวมทั้งความรู้และประสบการณ์ ของแต่ละบุคคลต่างมีผลทำให้บุคคลประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งสารแตกต่างกัน เช่น

ความสนใจ งานวิจัยของ Cecilie Gaziano(1988:267-78,375) พบว่า ถ้าบุคคลไม่เชื่อถืออะไรก็ตามที่เขาเห็นหรือได้ยิน เขาก็จะไม่ให้ความสนใจกับสิ่งนั้นๆอีก

ปริมาณการใช้สื่อและกรพึ่งพาสื่อ จากการศึกษาของ Thomas J. Johnson and Barbara K. Kaye (1998:332) เปรียบเทียบความน่าเชื่อถือของอินเทอร์เน็ตและสื่อดั้งเดิมเช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ พบว่าความน่าเชื่อถือเกิดจากความจำเป็นที่ต้องพึ่งพาสื่อ (media reliance) ถ้าพึ่งสื่อใดมากก็มักจะเชื่อว่าสื่อนั้นน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยหลายชิ้นยืนยันว่าความน่าเชื่อถือยังขึ้นอยู่กับความถี่ที่ใช้ ถ้าใช้สื่อใดมากๆ บ่อยๆ ก็จะประเมินว่าสื่อนั้นน่าเชื่อถือ (Wayne Wanta and Yu-Wei Hu 1994:90-98 อ้างถึงใน Thomas and Barbara 1998:327)

ลักษณะทางประชากร งานวิจัยหลายชิ้นสนับสนุนความคิดที่ว่า ยิ่งมีอายุ ระดับรายได้และการศึกษามากขึ้นเท่าใด ความน่าเชื่อถือของบุคคลที่มีต่อสื่อก็มักจะน้อยลง (Mulder อ้างถึงใน Thomas and Barbara 1998:329)

เพศ เพศหญิงจะได้รับความน่าเชื่อถือมากกว่าเพศชายเมื่อเขียนบทความหัวข้อเกี่ยวกับผู้หญิง เช่น ความงาม แฟชั่น เพศชายจะได้รับความน่าเชื่อถือเมื่อเขียนบทความเกี่ยวกับ กีฬา รถยนต์ ซึ่งการทดลองนี้ได้ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านบทความชิ้นต่างๆ ที่มีชื่อผู้เขียนกำกับอยู่ตอนท้ายบทความ (byline) โดยบทความเหล่านั้นต่างมีผู้เขียนเป็นคนเดียวกันเพียงแต่ลงชื่อต่างกันเช่น Mark และ Mary เพียงแค่เปลี่ยนอักษรตัวเดียวความน่าเชื่อถือก็เปลี่ยนไป นอกจากนี้ยังพบว่าถ้าผู้เข้ารับการทดลองอ่านบทความใดๆ แล้วรู้สึกชื่นชอบแต่ไม่ทราบว่าเป็นผู้เขียนบทความเป็นเพศใดก็มักสรุปว่าผู้เขียนบทความเป็นเพศเดียวกับตนเอง (H. Allen White and Julie L. Andsager 1991:709)

องค์ประกอบของความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร

นักวิชาการปัจจุบันมีความเห็นร่วมกันว่าความน่าเชื่อถือของแหล่งสารน่าจะเกิดจากการรับรู้ของผู้รับสารแต่ในด้านองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือนั้นยังมีความเห็นที่แตกต่างกัน จากการศึกษาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของแหล่งสารที่ผ่านมาพบว่าความน่าเชื่อถือเป็นแนวคิดที่มีองค์ประกอบหลายแง่มุม (Multi-Dimensional Concept) ดังเช่น

Hovland and Weiss ได้พยายามหาองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือของแหล่งสารโดยทำการทดลองหลายครั้ง เขาสรุปว่าความเชี่ยวชาญ (expertise) และความน่าไว้วางใจ (trustworthiness) น่าจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

Osgood, Suci and Tannenbaum (1961) ได้พัฒนา semantic differential scale เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือจากการรับรู้ของผู้รับสารได้

Whitehead (1968) ได้ให้กลุ่มทดลองประเมินความน่าเชื่อถือของผู้พูด 2 คนจากแถบบันทึกเสียงและใช้ semantic differential scale ถึง 65 คู่เพื่อศึกษาองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง จากการทดลองของเขาพบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบคือ ความน่าไว้วางใจ (trustworthiness), ความเป็นมืออาชีพ (professionalism), ความกระตือรือร้น (dynamism) และความเป็นกลาง (objectivity) ซึ่งผลการทดลองของ Whitehead ก็คล้ายกับ Hovland and Weiss ที่ว่าองค์ประกอบเกี่ยวกับความน่าไว้วางใจ (trustworthiness) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ส่วนองค์ประกอบเกี่ยวกับความเป็นมืออาชีพ (professionalism) ของ Whitehead ก็เปรียบได้กับความเชี่ยวชาญ (expertise) ของ Hovland and Weiss (Werner J. Severin and James W. Tankard 1995:156)

Berlo, Lemert and Mertz (1970) เป็นกลุ่มแรกที่ใช้ factor analyze เพื่อวัดว่าผู้รับสารประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งสารอย่างไร พวกเขาพบว่ามีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบคือ ความปลอดภัย (safety), ความสามารถ (qualification) และ ความกระตือรือร้น (dynamism) ซึ่งพวกเขาเปรียบเทียบว่า ความปลอดภัยและความสามารถก็เทียบได้กับความน่าไว้วางใจและความเชี่ยวชาญของ Hovland นั้นเองเพียงแต่องค์ประกอบเกี่ยวกับความกระตือรือร้นจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญน้อยที่สุดในการโน้มน้าวใจแต่ก็มีผลต่อการโน้มน้าวใจทางการเมือง

Singletary (1976) ให้นักศึกษาปริญญาตรี 90 คน อธิบายว่าแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือควรมีลักษณะเช่นใดและให้นักศึกษาอีก 181 คนจำแนกคำอธิบายเหล่านั้นให้ตรงกับความหมายของ

ความน่าเชื่อถือ จากนั้นจึงคำนวณคะแนนโดยใช้วิธี factor analyze ได้องค์ประกอบของความน่าเชื่อถือ 6 ประการที่มีคะแนนสูงที่สุดคือ ความรอบรู้(knowledge ability), ความน่าดึงดูด (attraction), ความน่าไว้วางใจ(trustworthiness), ความชัดเจน(articulation), ความเป็นศัตรู (hostility)และ ความแน่นอน(stability)

Cronkite and Liska (1978) กลับเห็นว่าองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับชนิดของการสื่อสารและหัวข้อที่สื่อสาร (อ้างถึงในDuangkamol Chartprasert 1986:8) ซึ่งตรงกับความเห็นของ Meyer(1988) ที่ว่าองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือของแหล่งสารจะแปรผันไปตามสถานการณ์และหัวข้อของการสื่อสาร ฉะนั้นจึงมีเกณฑ์การวัดหลายแง่มุมเช่นกันเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวแปรที่ต้องการจะวัด โดยผู้วิจัยสามารถกำหนดองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือให้สอดคล้องกับงานวิจัยได้ตามต้องการ(อ้างถึงในเสริมศิริ นิลดำ 2541:17)

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในข่าวเศรษฐกิจกับความน่าเชื่อถือของแหล่งสารจึงเลือกศึกษาองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือของแหล่งสารในด้าน ความเชี่ยวชาญ (expertness) ความน่าไว้วางใจ(trustworthiness) ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถอธิบายความน่าเชื่อถือที่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์มีต่อสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ธุรกิจ เนื่องจากผู้อ่านต้องประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

กระบวนการรับรู้ความน่าเชื่อถือของแหล่งสารของผู้รับสาร

อริสโตเติลเคยกล่าวไว้ว่า “เมื่อผู้ฟังไม่รู้จริงในเรื่องที่ฟังหรือเมื่อความเห็นถูกแบ่งแยก เมื่อนั้นบุคลิกของผู้พูดจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการโน้มน้าวใจ” (อ้างถึงในคมสัน รัตนะสิมากุล 2540: 6) จะเห็นได้ว่าความเชื่อเรื่องความน่าเชื่อถือของแหล่งสารในยุคนั้นจะให้ความสำคัญกับตัวแหล่งสารมากกว่าสาร เนื่องจากยังไม่เคยมีการศึกษาวิจัยอย่างเป็นทางการว่าความน่าเชื่อถือ

นั้นเกิดจากตัวผู้ส่งสารหรือเนื้อหาที่เขาพูดกันแน่ จนกระทั่งปัจจุบันจึงสามารถสรุปลักษณะกระบวนการสร้างความน่าเชื่อถือของแหล่งสารที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารได้ดังนี้

1. เมื่อผู้รับสารรู้จักกับแหล่งสารและมีความประทับใจในตัวแหล่งสารมาก่อนที่จะได้รับข้อมูล แหล่งสารจะมีความสำคัญมากต่อการสร้างการรับรู้ของผู้รับสาร กล่าวได้ว่า ยิ่งผู้รับสารประทับใจแหล่งสารมากเท่าใด ความน่าเชื่อถือในข้อมูลที่ได้จะมากขึ้น (Susan T.Fiske 1982:55-78)
2. เมื่อผู้รับสารไม่คุ้นเคยหรือรู้จักแหล่งสารเพียงเล็กน้อย ผู้รับสารจะประเมินความน่าเชื่อถือจากแหล่งที่มาของข้อมูลหรือสถาบันเช่น เมื่อผู้รับสารอ่านข่าวใด ๆ ก็ตาม ผู้อ่านส่วนใหญ่จะไม่ทราบว่าเป็นผู้เขียนข่าว ฉะนั้นผู้อ่านจะพิจารณาความน่าเชื่อถือจากองค์กรหรือสำนักพิมพ์ที่นักเขียนผู้นั้นสังกัดอยู่
3. เมื่อผู้รับสารได้รับข้อมูลโดยไม่ทราบแหล่งที่มาของข้อมูลเลย เช่น ไม่ทราบว่าเป็นข่าวของหนังสือพิมพ์ใด ใครเป็นคนเขียน ผู้อ่านจะพิจารณาความน่าเชื่อถือโดยพิจารณาคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับเป็นหลัก เช่น การจัดลำดับนำเสนอข้อมูลดีเพียงใด ความเป็นไปได้ของข้อมูล การยกตัวอย่างและการอ้างเหตุผล (Slater and Rouner อ้างถึงใน Thomas and Barbara 1998:327)

แนวคิดความน่าเชื่อถือของแหล่งสารเป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมและมีนักวิจัยสนใจศึกษากันมาก ปัจจุบันเราจึงสามารถเข้าใจลักษณะการเกิดความน่าเชื่อถือของแหล่งสารดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้ความรู้ดังกล่าวแล้วปัจจุบันนักวิชาการเริ่มมองผู้รับสารว่ามีความหลากหลาย ฉะนั้นความเชื่อที่ผู้รับสารมีต่อแหล่งสารนั้น อาจขึ้นอยู่กับลักษณะของปัจเจกบุคคลเช่น ประสบการณ์ ค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ รวมทั้งวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ในด้านตัวสาร (message) มุมมองของนักวิชาการก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน มีงานวิจัยหลายชิ้นสนับสนุนว่า ตัวสารมีความสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือและบางครั้งตัวสารอาจสำคัญกว่าแหล่งสาร ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับยุคของอริสโตเติลอย่างสิ้นเชิง เช่นงานวิจัยของ Erica Weintraub Austin and Qingwen Dong (1994:973-983) ซึ่งพบว่าความมีชื่อเสียง

ของแหล่งสารไม่มีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือเลย ผู้เข้ารับการทดลองเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชานิติศาสตร์เบื้องต้นต่างประเมินความน่าเชื่อถือโดยดูที่เนื้อหาของสารเป็นหลัก ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Izard(1985:247-255)เขาเชื่อว่าผู้อ่านเป็นผู้ที่มีความคิด มีเหตุผลสามารถบอกได้ว่า การเขียนแนววารสารศาสตร์ที่ได้นั้นเป็นอย่างไร

จากการศึกษาแนวคิดความน่าเชื่อถือของแหล่งสารที่ผ่านมา นั้น จะพบว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวสาร(message)และความน่าเชื่อถือนั้นยังมีค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกของผู้ส่งสาร(source)และความน่าเชื่อถือ

ด้านการศึกษาค้นคว้าความน่าเชื่อถือที่เกิดจากลีลาการเขียนนั้นพบว่ามีเพียงงานเดียวคือ The Effect of Bureaucratic Writing Style on Readers' Perception of Source Credibility ของ Duangkamol Chartprasert (1986) ที่พบว่า การเขียนด้วยภาษาทางการซึ่งภาษาทางการในคำจำกัดความของผู้วิจัยหมายถึง งานเขียนที่ประกอบไปด้วย ประโยคกรรม การใช้นามวลี คำนามธรรมและคำศัพท์เฉพาะกลุ่มที่ใช้ในการเขียนบทความภาษาอังกฤษนั้น สามารถทำให้ผู้อ่านบทความรู้สึกว่าคุณเขียนบทความมีความเชี่ยวชาญมากกว่าบทความที่เขียนโดยใช้ภาษาเรียบง่าย

แม้ว่าการใช้ภาษาแบบทางการนั้นจะสามารถสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารในแง่ความเชี่ยวชาญ แต่ด้านการรับรู้ของผู้อ่าน การใช้ภาษาเช่น การใช้ประโยคกรรม การใช้นามวลี คำนามธรรมและคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม จะทำให้ผู้อ่านต้องใช้ความพยายามในการอ่านและทำความเข้าใจมากขึ้น และถ้าเรื่องที่เขียนนั้นเป็นเรื่องที่ยากอยู่แล้วเช่น ข่าวเศรษฐกิจการเงิน การเมือง วิทยาศาสตร์ที่ซับซ้อน ผู้อ่านอาจหมดความพยายามที่จะเข้าใจข้อมูลเหล่านั้นดังเช่น Newsom and Wollert (1988) กล่าวว่า นักเขียนสำหรับการสื่อสารมวลชนจะต้องทำให้งานเขียนของตนเองอ่านง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องใช้ภาษาที่ง่ายและชัดเจน การผูกประโยคที่ยุ่งเหยิงและคำที่สับสนจะทำให้ผู้อ่านหนีหาย (อ้างถึงในกิตติพงษ์ ทวีวงศ์ 2538:36)

อุปสรรคของการสื่อสารด้วยตัวหนังสือผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

กำธร สถิรกุล กล่าวว่าอุปสรรคของการอ่านขึ้นอยู่กับความยากง่ายของตัวหนังสือซึ่งแบ่งออกเป็น

1. ความยากง่ายของรูปตัวอักษร (legibility) ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดและลักษณะรูปร่างของตัวอักษร ความชัดเจนของตัวพิมพ์ การเว้นระยะของตัวอักษร ลักษณะแตกต่างระหว่างสีของตัวพิมพ์และสีพื้น
2. ความยากง่ายในด้านความหมายเรื่องราว (readability) ขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาของผู้เขียน เช่น การใช้คำคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ภาษายาก จำนวนอ่านไม่เข้าใจ จะทำให้ผู้อ่านตีความหมายผิด

ความยากง่ายในการอ่าน (Readability)

Klare (1969 อ้างถึงในกิตติพงษ์ ทวีวงศ์ 2538:14) กล่าวว่า ความยากง่ายในการอ่านนั้นมีความหมาย 3 ประการคือ (1) ความยากง่ายในการอ่านลายมือเขียนหรือตัวพิมพ์ (2) ความยากง่ายในการอ่านงานเขียนที่เกิดจากความน่าสนใจหรือความน่าอ่านของงานเขียนขึ้นนั้นๆ (3) ความยากง่ายต่อการเข้าใจของผู้อ่านซึ่งเกิดจากลักษณะการเขียน (style of writing)

ความยากง่ายในการอ่านทั้ง 3 ประการข้างต้นมีผู้ศึกษาวิจัยมากมายทั้งในด้านลายมือตัวพิมพ์ ลีลาการเขียน แต่ Klare ได้ตั้งข้อสังเกตว่า การวิจัยในระยะหลังๆมักให้ความสนใจลีลาการเขียนอย่างมาก เนื่องจากมีการคิดค้นและพัฒนาสูตรหรือวิธีประเมินระดับความยากง่ายในการอ่านอย่างจริงจัง จึงทำให้ความหมายของความยากง่ายในการอ่านที่เข้าใจกันแพร่หลายทั่วไปว่าหมายถึงความถึง ความยากง่ายต่อการเข้าใจของผู้อ่านซึ่งเกิดจากลักษณะของการเขียน

วิธีวัดความยากง่ายในการอ่าน (the measurement of readability) ซึ่งใช้ประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเช่น Reading Ease Formula ของ Flesch (1948) และ Fog Index Formula ของ Gunning (1952) ทั้ง 2 วิธีได้รับการยอมรับและนำมาใช้จนถึงปัจจุบัน มีสมมติฐานร่วมกัน

คือ ความยาวของคำ(ดูจากจำนวนพยางค์)และความยาวของประโยค(นับจากจำนวนคำ) มีความสัมพันธ์กับความยากง่ายของงานเขียน คือ ประโยคยาวๆมักมีโครงสร้างประโยคซับซ้อน ส่วนคำยาวๆมักเป็นคำยากและไม่คุ้นเคยจึงทำให้งานเขียนอ่านยาก

Newsom and Wollert (1988 อ้างถึงในกิตติพงษ์อั้งแล้ว) กล่าวว่า การเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายมีหลักดังนี้

1. เขียนประโยคสั้นๆ ผู้อ่านจะเข้าใจข้อมูลได้ง่ายถ้าข้อมูลนั้นมาเป็นส่วนเล็ก (small chunks)
2. เขียนย่อหน้าสั้นๆ งานเขียนที่มีย่อหน้ายาวๆจะทำให้อ่านยากและแต่ละย่อหน้าควรมีความคิดหลักเพียงความคิดเดียว
3. ใช้คำธรรมดา คำสั้นเป็นคำที่คุ้นเคยมากกว่าเช่น คำว่า รถ เข้าใจได้ง่ายกว่า ยานพาหนะ และมีความเป็นรูปธรรมมากกว่า

Gunning (1952) ได้แนะนำหลัก 10 ประการในการเขียนให้อ่านง่าย ดังนี้

1. เขียนประโยคสั้นๆ งานเขียนที่ดีควรมีทั้งประโยคสั้นและยาว โดยเฉลี่ยหนึ่งประโยคไม่ควรมีคำเกิน 20 คำ
2. ใช้คำง่ายไม่ซับซ้อน ใช้คำที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคย ไม่ใช่สำนวนอ้อมค้อมหรือคำฟุ่มเฟือย ควรหลีกเลี่ยงศัพท์เฉพาะกลุ่ม(jargon)ที่คนทั่วไปไม่เข้าใจความหมาย
3. ไม่ใช่ศัพท์เทคนิค(technical terms) หรือ คำศัพท์ที่มาจากภาษาต่างประเทศ
4. ตัดคำที่ไม่จำเป็นออกไป บางประโยคอาจมีคำหรือวลีที่ไม่จำเป็น แม้ตัดออกไปก็ไม่ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแต่กลับทำให้อ่านเข้าใจได้เร็วขึ้น ง่ายขึ้น
5. ใช้ประโยคกรรตุวาจก (active voice) คือประโยคที่มีประธานเป็นผู้กระทำ ไม่ใช่ประโยคกรรมาจก(passive voice) เนื่องจากประโยคกรรตุวาจกมีประธานกระทำกริยา ประโยคจะมีพลังและชัดเจน

6. เขียนอย่างที่คุณพูด (write like you talk) ผู้อ่านจะเข้าใจง่ายกว่าการเขียนแบบทางการ
7. ไม่ใช่คำที่เป็นนามธรรม ควรใช้คำที่เป็นรูปธรรมเพราะผู้อ่านสามารถนึกภาพได้ง่ายกว่า
8. โยงสิ่งที่เขียนกับประสบการณ์ของผู้อ่าน
9. เขียนให้มีความหลากหลาย ควรใช้ประโยคลักษณะต่างๆกัน สั้นบ้างยาวบ้างเพื่อให้เกิดท่วงทำนองที่น่าอ่าน
10. เขียนเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ไม่ใช่ให้ประทับใจ (write to express not impress) ไม่ควรใช้คำยากๆ หรือประโยคซับซ้อนเพื่อแสดงภูมิรู้ของตัวเอง แต่ควรเขียนอย่างมีเป้าหมายที่มุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจ

ลักษณะการรายงานข่าวในหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

ข่าวธุรกิจในหนังสือพิมพ์มีรูปแบบและโครงสร้างการนำเสนอข่าวเช่นเดียวกับการรายงานข่าวประเภทอื่นๆในหนังสือพิมพ์ คือ มักใช้รูปแบบการเขียนข่าวแบบปิรามิดหัวกลับโดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หัวข่าว (headline) ความนำ(lead) ส่วนเชื่อม(neck) และเนื้อข่าว (body) นิยมนำใจความสำคัญขึ้นก่อนและมักพาดหัวข่าวให้ผู้อ่านสนใจ เร้าอารมณ์

ความหมายของข่าวเศรษฐกิจ

ชัตติยะ เหลี่ยมไธสง (อ้างถึงในพรวิภา ไทยสมคุณ 2543:14)ให้ความหมายของข่าวเศรษฐกิจว่าเป็นข่าวที่เสนอเกี่ยวกับองค์กร บุคคลในองค์กรและนอกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจและระบบเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสียต่อภายในหรือภายนอกองค์กรก็ตาม เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ธุรกิจสามารถแบ่งได้หลายประเภทเช่น การเงิน-การธนาคาร การลงทุน-อุตสาหกรรม ก่อสร้างที่ดิน คมนาคม-สื่อสาร การบริหาร การตลาด เป็นต้น

ลักษณะภาษาของข่าวเศรษฐกิจ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การใช้ภาษาในข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ไทยระหว่างปี พ.ศ. 2537-2541” ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ ของนางสาวพรวิภา ไชยสมคุณ ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาข่าวเศรษฐกิจดังนี้

การใช้คำในการรายงานข่าวเศรษฐกิจ

1. คำภาษาต่างประเทศ

คำยืมภาษาต่างประเทศในหนังสือพิมพ์ธุรกิจหรือข่าวเศรษฐกิจนั้น ส่วนใหญ่เป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษ ซึ่งบางครั้งเป็นคำทับศัพท์ คำศัพท์ที่เขียนด้วยตัวอักษรโรมัน คำยืมแปลและคำศัพท์บัญญัติ ยกตัวอย่างเช่น

1.1 คำศัพท์ที่เขียนด้วยตัวอักษรโรมัน เป็นการนำศัพท์ต่างประเทศมาใช้โดยตรง ไม่ได้สร้างคำใหม่ขึ้นมาใช้แทน บางครั้งผู้เขียนอาจกำกับคำแปลเอาไว้หรือไม่ก็ได้ เช่น

การกู้เงินนอกระบบช่วยเสริมสภาพคล่องให้กับบริษัทเพราะไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน
เนื่องจากเป็นการกู้ในลักษณะ clean loan (ประชาชาติธุรกิจ 22-24 พ.ศ.38)

1.2 คำทับศัพท์ คือ คำที่รับมาจากภาษาหนึ่งโดยวิธีถ่ายเสียงและถอดอักษร โดยพยายามรักษาเสียงของคำเดิมไว้ เช่น แฟรนไชส์ (franchise) เทคโอเวอร์ (takeover)

1.3 คำยืมแปล คือ คำที่สร้างขึ้นใหม่ โดยพิจารณาความหมายหลักของคำเดิมในภาษาอังกฤษ เป็นการแปลคำศัพท์ชนิดคำต่อคำเพื่อกงความหมายของคำเดิมไว้ เช่น

เศรษฐกิจฟองสบู่ แปลจากคำว่า bubble economy
หนี้สูญได้รับคืน แปลจากคำว่า bad debt recovered

1.4 คำศัพท์บัญญัติ คือ คำที่บัญญัติขึ้นมาใหม่หรือประสมคำขึ้นใหม่ โดยมีความหมายตรงกับคำเดิมในภาษาอังกฤษ เช่น เงินเฟ้อ เป็นศัพท์บัญญัติของ inflation
พันธบัตร เป็นศัพท์บัญญัติของ bond

2. คำย่อ – อักษรย่อ คือ

คำที่นำมาใช้โดยย่อหรือตัดจากคำเดิม การย่อคำอาจย่อให้เหลือเพียงส่วนหน้าคำย่อที่พบบ่อยมักเป็นชื่อองค์กร เช่น

กองทุนฟื้นฟูฯ ย่อจากคำว่า กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน

ดัชนีฯ ย่อจากคำว่า ดัชนีตลาดหลักทรัพย์

ตลท. ย่อจากคำว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. คำสแลง คือ

คำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับว่าถูกต้องตามภาษามาตรฐาน คำสแลงที่พบในข่าวเศรษฐกิจมีจำนวนไม่มาก ส่วนมากมักพบที่ส่วนพาดหัวข่าว หรือ วรรคหน้า เนื่องจากผู้เขียนข่าวต้องการใช้คำที่มีสีสันเพื่อดึงดูด เช่น

แบงก์ชาติยอมรับมาตรการการเงินเด็ดขัง (พระราชบัญญัติธุรกิจ 16-19 ก.ค. 41)

4. คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง คือ

คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองมักใช้ในส่วนพาดหัวข่าวหรือวรรคหน้าเนื่องจากทั้งสองส่วนเป็นส่วนสำคัญของข่าวที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เช่น

ศก.ชบฟาสต์ฟูดูรายย่อยถอยรายใหญ่เร่งปรับ (กรุงเทพธุรกิจ 7 พ.ย. 40)

ธุรกิจร้านทองตจว.ทรุดถึงจุดกำไรหด-ลดราคา (วัฏจักรรายวัน 15 มี.ค.40)

5. คำที่มีความหมายไม่สอดคล้องกัน

การนำคำหรือกลุ่มคำหนึ่งไปใช้กับคำหรือกลุ่มคำอื่นแล้วความหมายของคำที่ใช้กันนั้นไม่สอดคล้องกันซึ่งตามปกติแล้วคำเหล่านั้นจะไม่ปรากฏร่วมกัน เช่น มูลค่าการซื้อขายหนาแน่น มูลค่าการซื้อขายเบาบาง การใช้คำลักษณะนี้ถือเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาข่าวเศรษฐกิจ

6. คำสมญานาม

สมญานาม หมายถึง ชื่อที่ตั้งขึ้นตามรูปลักษณะหรือพฤติกรรมซึ่งไม่ใช่ชื่อจริง ในด้านการใช้สมญานามของหนังสือพิมพ์ หมายถึง คำหรือข้อความใดที่หนังสือพิมพ์กล่าวพาดพิงถึงบุคคล เหตุการณ์หรือสิ่งของที่ตั้งขึ้นตามรูปลักษณะหรือพฤติกรรม ไม่ใช่ชื่อจริง เช่น

เจเนอรัล มอเตอร์ หรือ จีเอ็มและฟอร์ดออกมาแถลงหนักแน่นถึงความคืบหน้าโครงการดังกล่าวจะไม่มี การหยุดชะงักและมั่นใจว่าไทยเหมาะที่จะเรียกว่า “ดีทรอยต์แห่งเอเชีย”

(ผู้จัดการรายวัน 7 พ.ย. 40)

ดีทรอยต์แห่งเอเชีย เป็นสมญานามของประเทศไทยเนื่องจากมีโรงงานอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์หลายบริษัทมาตั้งในเมืองไทยเช่นเดียวกับที่เมืองดีทรอยต์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ระดับโลก

7. คำแสดงภาพพจน์

คำ หรือ กลุ่มคำที่เกิดจากกลวิธีการใช้คำเพื่อให้เกิดภาพที่แจ่มชัดและลึกซึ้งขึ้นในใจของผู้อ่านและผู้ฟัง ซึ่งอาจใช้ทั้งการเปรียบเทียบ เช่น สงครามเบียร์ไทย คีคน้ำดำ หรือการทำให้สิ่งไม่มีชีวิตทำกริยาหรือมีอาการเหมือนมีชีวิต เช่น คอนโดนอกเมืองใช้ขึ้น เศรษฐกิจไทยเป็นอัมพาต หุ่นบลูชิพในตลาดไทยบาดเจ็บ การซื้อขายค่อนข้างเงียบเหงา อัตราแลกเปลี่ยนที่อ่อนไหว

ลักษณะการใช้วลีและประโยคในข่าวเศรษฐกิจ

วลี การใช้วลีในการเสนอข่าวเศรษฐกิจ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. วลีที่เป็นสำนวนแปลภาษาต่างประเทศ เช่น สำนวนที่มีคำว่า under นิยมแปลเป็นไทยว่า “ภายใต้” หมายถึง อยู่ในสภาพหรือสภาวะอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะได้รับอิทธิพลหรือผลกระทบจากสิ่งที่มีอิทธิพล

ตัวอย่างวลีที่แปลมาจากภาษาอังกฤษ

under the leadership of	นิยมแปลเป็นไทยว่า	ภายใต้การนำของ
under control of	“	ภายใต้การกำกับดูแลของ
under the condition	“	ภายใต้เงื่อนไข
under support of	“	ภายใต้การสนับสนุน
under the concept	“	ภายใต้คอนเซ็ปต์
to be difficult to	“	เป็นการยากต่อ
to be full of	“	เต็มไปด้วย
meet with (something) lateness	“	พบกับความล่าช้า
lead to	“	นำมาซึ่ง
by leaps and bounds	“	อย่างก้าวกระโดด
wear more than one hat	“	สวมหมวก 2 ใบ

เช่น ธนาคารจีเอฟ ธนาคารราชสีมา และธนาคารนครปฐมไทย ต่างพบกับความล่าช้าของการดำเนินการตามขั้นตอนในเรื่องการกระจายหุ้นรวมไปถึงปัญหาที่สำคัญอย่างทีมบริหาร (ผู้จัดการรายวัน 22-23 ก.พ. 40)

2. นามวลีบอกจำนวนที่เปลี่ยนรูปแบบ โดยปกติคำลักษณนามในภาษาไทยจะอยู่หลังตัวเลขบอกจำนวน เช่น ปลา 2 ตัว แต่จากการศึกษาการใช้ภาษาในข่าวเศรษฐกิจพบว่า นามวลีบอกจำนวนได้เปลี่ยนรูปแบบเป็น คำบอกจำนวน + คำนาม ไม่ใช่คำลักษณนาม เช่น 2 มืออาชีพด้านการตลาด 4บริษัทชั้นนำ 6โบรกเกอร์ใหม่

3. ใช้กริยาวลีแทนคำกริยาโดยไม่จำเป็น ประโยคที่ใช้ในข่าวเศรษฐกิจมักมีหน่วยกริยาเป็นกริยาวลี กล่าวคือ นำเอากริยาวลีมาใช้แทนคำกริยาโดยไม่จำเป็น ทำให้ประโยคยาวขึ้นและไม่ได้ทำให้ความหมายเพิ่มขึ้น เช่น ใช้กริยาวลี “ทำการจำหน่าย” แทนคำกริยา “จำหน่าย”

กริยาวลีในที่นี้หมายถึง คำกริยาที่เติม การ หรือ ความ ให้เป็นอาการนามแล้วเติมคำกริยาอื่น เช่น แทนที่จะใช้คำกริยา “จำหน่าย” มักใช้ว่า “ทำการจำหน่าย” โดยเติมคำกริยา “ทำ” และเติม “การ” ข้างหน้าคำกริยา “จำหน่าย” การใช้กริยาวลีชนิดนี้พบมากในข่าวเศรษฐกิจ ยกตัวอย่างเช่น ทำการรวบรวม ทำการลดหนี้ ทำการซื้อ ทำการดำเนินการ ทำการนำเข้า ทำการเพิ่มทุน ทำการจำหน่าย

นอกจากใช้คำว่า “ทำการ” แล้วยังพบคำกริยาอื่นๆ เช่น “มี” “ให้” “เป็น” ยกตัวอย่างเช่น มีการปรับตัว มีการเพิ่มทุน ให้ความสนใจ เป็นการกลั่นกรอง เป็นการถือครอง เป็นต้น

ประโยค จากการศึกษาลักษณะประโยคที่ใช้ในการเสนอข่าวเศรษฐกิจ พบประโยค 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ประโยคกรรม

ตามปกติประโยคในภาษาไทยจะเรียงแบบ ประธาน กริยา กรรม แต่กรรมอาจอยู่หน้ากริยาเมื่อต้องการเน้นหรือในประโยคกรรมที่มีความหมายในทางไม่ดีจะมีคำว่า “ถูก” นำหน้ากริยา แต่ในข่าวเศรษฐกิจประโยคกรรมอาจกล่าวถึงสิ่งที่เป็กลางโดยใช้กริยา “ได้รับ” เช่น

การเปลี่ยนโฉมของปิมน้ำมันศาลเทศ์ในไทยครั้งนี้ “ฐานเศรษฐกิจ” ได้รับการ เปิดเผยจากแหล่งข่าวในบริษัทน้ำมันศาลเทศ์(ไทย)จำกัด ว่าเป็นนโยบายมาจากบริษัทแม่ที่ สหรัฐอเมริกา

(ฐานเศรษฐกิจ 22-24 พ.ย. 39)

ขณะนี้เสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์เนมยังได้รับการตอบรับจากลูกค้า แม้ว่าสินค้าโดยทั่วไป จะได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจซบเซาและการปรับระบบค่าเงินบาท

(ฐานเศรษฐกิจ 8-10 ส.ค. 42)

2. ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ซึ่ง”

คำว่า “ซึ่ง” คือ คำเชื่อมแทน หมายถึง คำที่ใช้แทนนามวลีหรือกริยาวลีหรือประโยคที่อยู่ ข้างหน้าและเชื่อมนามวลีหรือกริยาวลีหรือประโยคนั้นกับประโยคที่ตามมา

ในการเสนอข่าวเศรษฐกิจ มักใช้ “ซึ่ง” เป็นคำเชื่อมขึ้นต้นประโยคใหม่โดยเชื่อม ประโยคที่มาข้างหน้าในย่อหน้าก่อนกับประโยคที่ตามหลัง ทำให้ประโยคถูกตัดทอนมาอยู่คน ละย่อหน้าซึ่งเป็นการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง และในบางกรณีประโยคที่ตามมามีลักษณะสมบูรณ์ แล้ว ไม่ควรใช้คำว่า “ซึ่ง” แทนเลย ในกรณีนี้ “ซึ่ง” จึงเป็นคำที่เกินมาและไม่มีหน้าที่ใดๆ ใน ประโยค ยกตัวอย่างเช่น

นักวิชาการการเงินให้ความเห็นว่า การจัดการของ ดร.อานวย ในครั้งนี้เป็นการ กลั่นกรองจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาจากรัฐบาลชุดก่อนที่เขามีส่วนในการร่วมดูแลด้าน เศรษฐกิจมาตลอด

ซึ่งการแก้ปัญหาของรัฐบาลที่ผ่านมาเน้นการแก้เฉพาะจุด คือ แทรกแซงที่สภาพคล่อง ซื้อขายหุ้นโดยเพิ่มแรงซื้อโดยตรงด้วยการตั้งกองทุนพยุงหุ้น.....

(ผู้จัดการรายวัน 4-5 ม.ค. 40)

3. ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยบุพบทวลี

หมายถึง ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยบุพบทวลีซึ่งมีใช้ลักษณะสำนวนแบบไทย เช่น ต่อข้อถามของ ผู้สื่อข่าว “ต่อ” เป็นการแสดงความเกี่ยวข้องกัน ความติดต่อกัน หากเป็นลักษณะสำนวน แบบไทย คำว่า “ต่อ” เมื่อทำหน้าที่เป็นคำบุพบทจะอยู่หน้าคำนามซึ่งเป็นกรรมของคำกริยา

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกริยากับนาม แต่ “ต่อ” จะไม่ใช่ขึ้นต้นประโยค เช่น เขายื่นคำร้อง
ต่อศาล การใช้คำว่า “ต่อ” ขึ้นต้นประโยคที่มักพบในข่าวเศรษฐกิจ เช่น

ต่อคำถามที่ว่าจะมีมาตรการใดบ้างที่จะดูแลการลงทุนของภาคเอกชน นายอำนวยการ
กล่าวว่าในภาคเอกชนรัฐบาลก็มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ....

ต่อความคืบหน้ากรณีดังกล่าว นายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง เปิดเผยว่าเมื่อวันที่ 16 มกราคม ที่ผ่านมาได้เข้าพบ ฯพณฯ นายชวน หลีก
ภัย

4. ประโยคที่ละหน่วยประโยค

การเรียงลำดับคำในประโยค อาจจะละหน่วยประโยคบางหน่วยโดยที่ความหมายของ
ประโยคไม่เปลี่ยน เช่น ละคำนามหรือคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน เพราะตามปกติ
คำที่ทำหน้าที่เป็นประธาน เมื่อกล่าวเป็นครั้งที่สอง บางครั้งไม่จำเป็นต้องกล่าวซ้ำอีกก็ได้
แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงการละหน่วยประโยคซึ่งมีใช้การละที่มีข้อความต่อเนื่องจากประโยค
ข้างหน้า เป็นการละหน่วยประโยคที่ทำให้โครงสร้างของประโยคไม่สมบูรณ์หรือเกิดความ
กำกวม ยกตัวอย่างเช่น การละประธาน หรือ การละกรรม ในส่วนพาดหัวข่าว

แนะรัฐฟื้นตลาดด้วยอัตราดอกเบี้ย

(กรุงเทพธุรกิจ 4 ธ.ค. 39)

5. ประโยคที่ใช้คำบุพบทโดยไม่จำเป็น

ผู้เขียนข่าวนำคำบุพบทมาใช้แทรกระหว่างคำกริยากับคำนาม หรือ คำนามกับคำนาม อาจ
เนื่องมาจากการใช้คำกริยาในภาษาอังกฤษซึ่งตามด้วยคำบุพบท เช่น to be interested in
หมายถึงสนใจใน หรือ have confidence in someone or something หมายถึง มีความ
เชื่อมั่นใน ประโยคภาษาไทยไม่จำเป็นต้องเติมบุพบทหลังคำกริยา “สนใจ” หรือ อากาณาม
“ความสนใจ”

6. ประโยคความซ้อน

การใช้ประโยคในส่วนเนื้อหาของข่าวเศรษฐกิจมักเป็นประโยคความซ้อนมากกว่าประโยค
ความเดียวและความรวม ประโยคหนึ่งอาจมีความยาวเกือบหนึ่งย่อหน้า ประโยคความซ้อน
เหล่านี้เกิดจากการขยายหน่วยนามหรือหน่วยกริยาของประโยคซ้อนอยู่ในประโยคมาก ทำให้
ยิ่งซับซ้อนและยาวมากขึ้น โดยมีคำเชื่อม “ที่” “ซึ่ง” หรือ “ว่า” นำหน้าประโยคขยาย

ลักษณะการใช้ภาษาไทยในหนังสือพิมพ์ธุรกิจที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน

ปัจจุบันภาษาไทยได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้ก็เพราะการที่คนไทยต้องติดต่อสัมพันธ์กับชาวตะวันตกมากขึ้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษได้แทรกซึมเข้ามาในภาษาไทยทั้งในรูปของคำศัพท์และรูปประโยค แม้กระทั่งวงการสื่อสารมวลชนก็มีการเลียนแบบสำนวนฝรั่งกันมากจึงทำให้เกิดสำนวนใหม่ๆ ขึ้นในภาษาไทย

จากการศึกษาการใช้ภาษาไทยในการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ธุรกิจดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพบว่า ลักษณะการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอุปสรรคสำหรับผู้อ่านคือ การใช้คำศัพท์ต่างประเทศ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม(jargon) คำนามธรรม(abstract) การทำให้เป็นนามวลี(nominalization) ประโยคกรรมวาจก(passive voice) และ ประโยคความซ้อน(complex sentence)

การใช้คำและวลีภาษาต่างประเทศ

Stovall (1994 อ้างถึงในกิตติพงษ์ ทวีวงศ์ 2538:78) เห็นว่า วลีต่างประเทศไม่ได้ช่วยให้เนื้อหาชัดเจนขึ้น แต่กลับทำให้อ่านได้ช้าลงเพราะผู้อ่านไม่เข้าใจความหมายและมักทำความเข้าใจกับผู้อ่านโดยเฉพาะกรณีที่คุณเขียนไม่ได้บอกความหมายของวลีนั้นๆ ให้ผู้อ่านทราบ

Strunk and White (1979) มีความเห็นว่า บางครั้งก็เหมาะสมและจำเป็นที่จะยืมคำต่างประเทศมาใช้ แต่ก็มีหลายคนที่ใช้ภาษาต่างประเทศเพียงเพื่อต้องการโอ้อวด โดยไม่ได้สนใจว่าผู้อ่านจะเข้าใจหรือไม่ซึ่งเป็นนิสัยที่ไม่ดี หากต้องการเขียนภาษาอังกฤษก็ควรใช้คำอังกฤษ

ในการรายงานข่าวโดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์ธุรกิจของเมืองไทยนั้น ผู้อ่านมักจะพบคำศัพท์ต่างประเทศมากมายหรือวลีที่เป็นสำนวนแปลมาจากภาษาอังกฤษ ถ้าผู้อ่านข่าวไม่มีความรู้ทางด้านศัพท์ภาษาอังกฤษคำนั้นๆ ผู้อ่านก็จะไม่เข้าใจว่านักข่าวต้องการพูดถึงสิ่งใดเท่ากับว่านักข่าวไม่สามารถสื่อสารกับผู้อ่านได้ ด้านการใช้วลีที่เป็นสำนวนต่างประเทศนั้นแม้ว่า

โดยทั่วไปผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของวลี แต่ยังไม่เคยมีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจังว่าการใช้ภาษาไทยในลักษณะดังกล่าวจะส่งผลอย่างไรต่อผู้อ่าน

คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Jargon)

คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม หมายถึง คำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้กันเฉพาะกลุ่มคนหรือวิชาชีพเดียวกัน มักเป็นคำที่คนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เข้าใจความหมาย John Herbert (2000:149) กล่าวว่า คำศัพท์เฉพาะวงการเป็นคำที่พวกรัฐบาล ทนายความ หมอ นักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์ ชอบใช้ พวกคนเหล่านี้มีภาษาเฉพาะของตนเอง หน้าที่ของนักข่าวคือถอดความคำศัพท์เหล่านี้ให้คนทั่วไปสามารถเข้าใจได้

Cheney (1985 อ้างถึงในกิตติพงษ์ อ้างแล้ว: 80) เห็นว่า การใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มไม่เสียหายอะไรแต่ควรใช้เฉพาะกับกลุ่มคนที่สามารถเข้าใจความหมายได้ ถ้าหากจะเขียนให้คนนอกกลุ่มอ่านโดยเฉพาะในการสื่อสารมวลชนก็ควรใช้คำที่ง่ายกว่าหรืออธิบายความหมายของคำนั้นให้ทราบด้วย

นักวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่เชื่อว่าคำศัพท์เฉพาะกลุ่มเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน แต่ก็ไม่มีผลการวิจัยที่ชัดเจน Robinson (1974 อ้างถึงใน Duangkamol Chartprasert 1986:16) พยายามทำการทดลองโดยให้ผู้อ่านอ่านบทความด้านกฎหมายซึ่งเขาได้นำคำศัพท์เฉพาะทางด้านกฎหมายออกไปแล้วแทนที่ด้วยคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่เป็นคำที่ผู้อ่านคุ้นเคย ผลปรากฏว่าแม้ว่าจะใช้คำที่ผู้อ่านคุ้นเคยก็ไม่สามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจบทความได้มากขึ้น

แม้ว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะกลุ่มยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอน เนื่องจากบางครั้งคำศัพท์เฉพาะกลุ่มเหล่านั้นต่างมีความหมายเฉพาะตัวจึงไม่สามารถหาคำอื่นมาแทนความหมายเดิมได้สมบูรณ์ แต่จากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์เฉพาะวงการในการสื่อสารมวลชนก็พอมีแนวทางสรุปได้ว่า คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม เช่น งานวิจัยของ Smith (1971) ได้

สำรวจกลุ่มเกษตรกรในรัฐWisconsin ประเทศสหรัฐอเมริกาว่าเข้าใจข้อมูลที่ได้จากการพยากรณ์อากาศหรือไม่ เธอพบว่า 1 ใน 4 ของเกษตรกรไม่ทราบความแตกต่างระหว่างคำว่า tornado watch และ tornado warning เช่นเดียวกับที่คนไทยส่วนมากไม่เข้าใจว่า ลมพัดสงบ ในข่าวพยากรณ์อากาศนั้นเป็นลมเช่นใด จึงเป็นเหตุให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเขียนต่างแนะนำให้ผู้ที่จะเป็นนักเขียนที่ดีว่าควรหลีกเลี่ยงคำศัพท์ที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยและใช้คำศัพท์เฉพาะวงการเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

การทำให้เป็นนามวลี (Nominalization)

การทำให้เป็นนามวลี คือ การเปลี่ยนคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ให้เป็นคำนาม Hake and Williams (1981 อ้างถึงใน Duangkamol อ้างแล้ว: 13) ได้กำหนดความหมายของการทำให้เป็นคำนามวลีว่า จะต้องเป็นคำนามที่มีคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน

E.B.Coleman (1964: 186-190) กล่าวว่า ประโยคยาวๆที่มีจำนวนคำกริยาน้อยจะยิ่งทำให้อ่านยากและข้อความจะซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงยากที่เข้าใจด้วย เขาได้ทำการทดลองว่า ระหว่างประโยคที่ใช้คำกริยาที่ประธานเป็นผู้กระทำ (active sentence) กับประโยคนามวลี (nominal sentence) ลักษณะประโยคแบบใดที่ผู้อ่านจะจดจำได้ง่ายกว่ากัน ผลการทดลองพบว่าการใช้ประโยคแบบประธานเป็นผู้กระทำจะช่วยให้ผู้อ่านจดจำได้มากกว่าการใช้ประโยคนามวลี

มีงานวิจัยหลายชิ้นที่สำรวจพบว่าการใช้ประโยคแบบนามวลีจะทำให้บทความไม่น่าสนใจ การใช้นามวลีทำให้ลีลาการเขียนบทความราบเรียบเกินไป ไม่น่าอ่านเพราะมีน้ำเสียงแบบเดียวกันตลอดทั้งเรื่องและยังทำให้เนื้อเรื่องดูเป็นนามธรรมมากขึ้น ยากที่จะจดจำเนื่องจากประโยคแบบนามวลีจะเป็นประโยคยาวและซับซ้อนเพราะมีจำนวนบุพบทมากขึ้น (Lloyd R.Bostian 1983:637)

Sweeney (1982 อ้างถึงใน Lloyd R.Bostian and Tomas E.Byrant 1984:676) พบว่าการเขียนโดยใช้ประโยคประธานเป็นผู้ทำกริยา (active style) สามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีกว่าการเขียนโดยใช้ประโยคนามวลี (nominal style) 20 เปอร์เซ็นต์

Hake and Williams พบว่า นักพิมพ์ดีดสามารถพิมพ์บทความที่ใช้ประโยคแบบประธานเป็นผู้ทำกริยาได้เร็วกว่าและผิดน้อยกว่าบทความที่ใช้ประโยคแบบนามวลี

นักวิชาการต่างมีความเห็นร่วมกันว่า การใช้นามวลีทำให้ผู้อ่านอ่านได้ช้าลง เข้าใจเนื้อหาลดลงและการเขียนแบบนามวลียังทำให้งานเขียนไม่น่าสนใจ ยิ่งในด้านการอ่านนั้นพบว่าการเขียนแบบนามวลีเป็นการเขียนที่อ่านยากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกริยาแบบประโยคกรรตุวาจก (active sentence) และประโยคกรรมวาจก (passive sentence) (Lloyd R.Bostian 1983:637)

การใช้คำนามธรรม (Abstract)

คำนามธรรมเป็นคำที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้อ้างอิงถึงความคิด คุณภาพและลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า เพราะไม่มีรูปไม่มีตัวตน ผู้อ่านจะต้องใช้ประสบการณ์ส่วนตัวและภาพในสมองของแต่ละคนเพื่อตีความอ้างอิงว่าสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารนั้นคืออะไร ถ้าผู้อ่านไม่สามารถสร้างความหมายของคำนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นในความคิดของตน ผู้อ่านก็จะไม่เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงหรือไม่ก็ตีความผิดไปเลย

ทางด้านวิชาการนักวิจัยหลายคนเช่น Reed and Dick (1968 อ้างถึงใน Duangkamol อ้างแล้ว 1986: 15) พบว่าการเขียนด้วยคำนามธรรมจะเข้าใจยากกว่าคำรูปธรรม Klee and Eysenck(1973) พบว่าประโยครูปธรรมจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้เร็วกว่าประโยคที่เป็นนามธรรม Marshark and Paivio (1977) พบว่าประโยคที่ใช้คำรูปธรรมจะทำให้ผู้อ่านสามารถจดจำได้ดีกว่าประโยคที่ใช้คำนามธรรม

ด้านนักหนังสือพิมพ์อาชีพ Harold Evans อดีตบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ The Sunday Times ของอังกฤษ (1990อ้างถึงในกิตติพงษ์อ้างแล้ว 2538:32-35) เห็นว่าควรใช้คำที่เจาะจงในการเขียนลงหนังสือพิมพ์ “การเขียนด้วยคำที่เจาะจงมักจะสั้นกว่าและน่าสนใจกว่าการเขียนที่มีค่านามธรรมมากๆ” นอกจากนี้ Evans ยังเห็นว่าหนังสือพิมพ์ทั้งของอังกฤษและสหรัฐอเมริกาใช้คำที่เป็นนามธรรมอยู่มากซึ่งไม่เป็นผลดีกับหนังสือพิมพ์เลยเพราะทำให้อ่านเข้าใจยากและเปลืองเนื้อที่ของหนังสือพิมพ์โดยไม่จำเป็น

ประโยคกรรมวาจก (Passive sentence)

ลักษณะการเรียงประโยคในภาษาไทย คือ เรียงลำดับประธาน กริยา กรรม แต่กรรมอาจอยู่หน้ากริยาได้เมื่อต้องการเน้นหรือในประโยคกรรมที่มีความหมายในทางไม่ดีจะมีคำว่า ถูก นำหน้ากริยา

ประโยคกรรมคือประโยคที่ประธานของประโยคมิได้เป็นผู้กระทำแต่กลับเป็นผู้ถูกกระทำ เช่น ฉันทูกครุฑี แต่ในปัจจุบันจะพบว่าลักษณะการใช้ประโยคกรรมในภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ เช่น “บทวิเคราะห์แนะนำให้ไทยภายใต้การสนับสนุนของไอเอ็มเอฟ เตรียมพร้อมป้องกันค่าเงินอาเซียนให้รอดพ้นจากการโจมตี” (กรุงเทพธุรกิจ 28 สิงหาคม 2540 หน้า 25)

ผลการวิจัยเรื่องการใช้ประโยคกรรมต้วจก(active sentence) และประโยคกรรมวาจก (passive sentence) ในต่างประเทศนั้นพบว่าการใช้ประโยคกรรมต้วจกมีข้อดีมากกว่าประโยคกรรมวาจก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความจำ ความเข้าใจและความเร็วในการอ่าน

ความจำ Mehler (1963) Slobin(1966) และ Devito(1969) (อ้างถึงในDuangkamol อ้างแล้ว 1986:12) พบว่าเนื้อเรื่องที่เขียนโดยใช้ประโยคกรรมต้วจก(active sentence) จะทำให้ผู้อ่านจำได้ดีกว่าการเขียนโดยใช้ประโยคกรรมวาจก(passive sentence)

ความเข้าใจ Sweeney (1982) พบว่าประโยคกรรตุวาจก(active sentence) จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้มากกว่าประโยคกรรมวาจก(passive sentence) แต่อย่างไรก็ตามความเข้าใจของผู้อ่านยังขึ้นอยู่กับความเด่นของประธานหรือกรรมในประโยค เช่น ถ้าประโยคนั้นตัวประธานเด่นกว่า การใช้ประโยคแบบกรรตุวาจก(active sentence) จะเข้าใจง่ายกว่า แต่ถ้าประโยคนั้นกรรมเด่นกว่าการใช้ประโยคกรรมวาจก(passive sentence) จะเข้าใจง่ายกว่า

ความเร็วในการอ่าน Bostian(1983) ศึกษาพบว่าผู้อ่านสามารถอ่านประโยคกรรตุวาจก(active sentence) ได้เร็วกว่าประโยคแบบอื่นๆ เช่นประโยคกรรมวาจก(passive sentence) และประโยคที่ใช้นามวลี(nominal sentence) โดยพบว่านักศึกษาสามารถอ่านประโยคกรรตุวาจก(active sentence) ได้เร็วที่สุดตามด้วยประโยคกรรมวาจก(passive sentence) และอ่านประโยคที่ใช้นามวลีได้ช้าที่สุด ในแง่ของความเข้าใจ (comprehension) ไม่พบว่าประโยคกรรตุวาจกจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้มากกว่าประโยคกรรมวาจกหรือประโยคที่ใช้นามวลี

สาเหตุที่ประโยคกรรมวาจก(passive sentence)และประโยคที่ใช้นามวลี(nominal sentence) ไม่เหมาะกับการอ่านเนื่องจากโครงสร้างทางไวยากรณ์(grammatical structure) ของประโยคทั้งสองชนิดนี้ไม่สามารถสะท้อน semantic reality ได้ คือ เมื่ออ่านแล้วผู้อ่านจะต้องกลับมาคิดอีกครั้งหนึ่งว่า “ใครทำอะไร” มิใช่อ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที

จากการทดลองของ Lloyd R.Bostian and Tomas E.Byrnant (1984:678) ซึ่งทดสอบความเข้าใจจากการอ่านโดยใช้วิธี Cloze procedure เพื่อทดสอบว่าระหว่างบทความที่ใช้ประโยคกรรตุวาจก(active sentence) กรรมวาจก(passive sentence) และประโยคที่ใช้นามวลี(nominal sentence) ว่าบทความแบบใดผู้อ่านจะเข้าใจได้ดีกว่ากันโดยเขียนบทความและเว้นช่องว่างเป็นระยะๆให้ผู้อ่านเติมคำที่ผู้อ่านคิดว่าจะทำให้ประโยคสมบูรณ์ขึ้น พวกเขาพบว่าการเขียนแบบกรรตุวาจก(active sentence) จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด การศึกษาครั้งนี้ยังพบว่าถ้าผู้อ่านเริ่มไม่เข้าใจและใช้วิธีเดาเพื่อเติมความหมายในช่องว่าง ยิ่งผู้อ่านเดามากครั้งขึ้นเท่าไรก็จะยิ่งผิดมากขึ้นเท่านั้น

ลักษณะภาษาที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือ

การศึกษาเรื่องภาษาและความน่าเชื่อถือนั้นเริ่มมาจากนักวิจัยทางวาทวิทยา โดยเฉพาะ การพูดรณรงค์ทางการเมือง นักวิจัยบางคนสนใจศึกษาลักษณะภาษาของกลุ่มคนที่แตกต่างกัน ในสังคมเช่น Harms (1961 อ้างถึงใน Duangkamol อ้างแล้ว 1986:17) พบว่าผู้ฟังสามารถ จำแนกสถานภาพของผู้พูดได้จากเพียงคำพูดบางส่วนของผู้พูดเท่านั้น Callary (1974) ศึกษา การจำแนกสถานภาพของบุคคลจากโครงสร้างภาษาหรือรูปแบบของคำที่เขาใช้ โดยให้นักศึกษา 76 คนอ่านบทความที่เรียบเรียงมาจากคำพูดและให้นักศึกษาจำแนกสถานภาพทางสังคมของผู้พูด พบว่านักศึกษาสามารถจำแนกสถานภาพทางสังคมของผู้พูดได้ถูกต้องโดยดูจากโครงสร้าง การใช้คำและภาษาเท่านั้น

ทางด้านกรเขียนเฉพาะทาง (technical writing) ซึ่งเป็นการเขียนที่ซับซ้อน Wales, Ashman and Aleong(1979) ได้ศึกษาทัศนคติของนักวิทยาศาสตร์และบรรณารักษ์การต้องงานเขียน ทางวิทยาศาสตร์พบว่า ทั้งนักวิทยาศาสตร์และบรรณารักษ์ต่างชอบอ่านบทความที่เขียนด้วย ภาษาเรียบง่ายมากกว่าบทความที่ใช้ภาษายากและซับซ้อน แต่จากการทดลองของพวกเขาใน ครั้งนี้มีข้อบกพร่องคือ ความชอบนั้นเกิดขึ้นมาจากลำดับก่อนหลังที่พวกเขาได้อ่านข้อความคือ ถ้านักวิทยาศาสตร์และบรรณารักษ์ได้อ่านข้อความอย่างง่ายก่อน พวกเขาจะนับถือผู้เขียน บทความอย่างยาก แต่ถ้าอ่านบทความอย่างยากก่อนจะนับถือผู้เขียนบทความอย่างง่าย มากกว่า ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้ที่อ่านบทความอย่างง่ายก่อนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดีครั้นเมื่อ อ่านบทความอย่างยากทีหลังจึงทำให้พวกเขานับถือผู้เขียนบทความอย่างยากและอาจเป็น เพราะการใช้ภาษายากๆและซับซ้อนนี้เป็นสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์และบรรณารักษ์คุ้นเคยจึงนับถือผู้ ที่เขียนบทความยากๆมากกว่า ดังนั้นในการทดลองครั้งนี้จึงมีปัจจัยด้านอื่นเป็นตัวแปรแทรก การตัดสินใจของผู้เข้ารับการทดลองไม่ได้อยู่ที่ความยากง่ายในการอ่านแต่เพียงอย่างเดียว

Hake and Williams (1981) ศึกษาพบว่า อาจารย์สอนวิชาการเขียนบทความ ภาษาอังกฤษให้คะแนนบทความที่ใช้การเขียนแบบนามวลี (nominal style) มากกว่าบทความที่ใช้ ประโยคกริยาตามหลักภาษา เนื่องจากอาจารย์เห็นว่า บทความที่เขียนแบบนามวลีดูเป็นงานเขียน แบบผู้ใหญ่ มีการจัดเรียงเรียงข้อมูลดี

นอกจากนี้จากงานวิจัยของ Duangkamol Chartprasert (1986:16) ยังพบว่าการเขียนแบบทางการซึ่งประกอบไปด้วยการใช้นามวลี คำนามธรรม คำศัพท์เฉพาะกลุ่มและประโยคกรรมวาจก สามารถทำให้ผู้อ่านรู้สึกได้ว่าผู้เขียนบทความมีความเชี่ยวชาญ (expertise) มากกว่า

แม้ว่าจะมีงานวิจัยหลายชิ้นที่พบความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนและความน่าเชื่อถือ แต่ก็ยังมีงานวิจัยหลายชิ้นเช่นกันที่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าวเช่น Steiner(1974) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความซับซ้อนและคุณภาพของงานเขียนว่ามีความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือหรือไม่ เขาพบว่า ระดับความยากและคุณภาพของบทความไม่มีผลต่อความน่าเชื่อถือ แต่อย่างไรก็ตามคะแนนเฉลี่ยของการเขียนแบบซับซ้อนก็สูงกว่าการเขียนแบบเรียบง่าย เขาสรุปผลการทดลองว่ายิ่งบทความ(message)มีความยากขึ้นหรือยากจนกระทั่งผู้อ่านไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ ผู้อ่านจะถูกบังคับให้ต้องฟังพาดองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ตัวเนื้อหาหรือ message ในการตัดสินใจว่าข้อความนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่

จากแนวคิดและงานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นสามารถยืนยันได้ว่าการใช้ภาษาที่แตกต่างกันสามารถทำให้การรับรู้ทางด้านเนื้อหาและการรับรู้ทางเจตคติของผู้รับสารแตกต่างกัน แต่จะสังเกตได้ว่างานวิจัยที่ได้กล่าวถึงทั้งหมดเป็นงานวิจัยในต่างประเทศและศึกษาเฉพาะลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่าน ในประเทศไทยนั้นเท่าที่ศึกษายังไม่พบว่ามีการศึกษาวิจัยลักษณะการใช้คำและประโยคภาษาไทยที่ส่งผลต่อการรับรู้ของผู้อ่าน มีเพียงแต่งานวิจัยที่ศึกษาการใช้ภาษาตามหลักภาษาไทยซึ่งเป็นการศึกษาที่ตัวสาร(message) มิได้ศึกษาจากตัวผู้รับสาร(receiver)

ทางด้านผู้อ่านชาวเศรษฐกิจนั้น จากผลการวิจัยหลายชิ้นพบว่านักธุรกิจมักเปิดรับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์มากที่สุดเมื่อต้องการข้อมูลทางธุรกิจเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง ดังนั้นความน่าเชื่อถือของข้อมูลจึงเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนั้นเนื้อหาข่าวเศรษฐกิจยังจัดว่าเป็นข่าวหนักอ่านยาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการทดลองว่าการใช้ภาษาเช่นใดจึงจะสามารถทำให้ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลได้ง่ายที่สุดและในขณะเดียวกันก็เชื่อถือข้อมูลที่ได้รับมาด้วย

การวิจัยครั้งนี้จะทดสอบว่าระหว่างการเรียนรู้ด้วยภาษาเรียงง่ายและข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาอย่างที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ปัจจุบันซึ่งประกอบไปด้วย การใช้คำต่างประเทศ ศัพท์เฉพาะกลุ่ม คำนามธรรม การใช้นามวลี กริยาวลีและประโยคกรรมวาจก การใช้ภาษาเช่นใดที่จะเกิดผลดีต่อผู้อ่านมากที่สุดโดยแบ่งการรับรู้ออกเป็น 2 ด้านคือ ด้านการรับรู้ทางปัญญา (cognitive perception) จะศึกษาความเข้าใจข้อมูล และในด้านการรับรู้ทางเจตคติ (attitude) จะศึกษาความน่าเชื่อถือของข้อมูลรวมทั้งเจตคติอื่นๆที่ผู้อ่านมีต่อข่าวที่ได้อ่าน เช่น ความน่าสนใจ-น่าเบื่อ ความชอบ-ไม่ชอบ ความเข้าใจง่าย-ยาก

ดังนั้นจุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ ต้องการศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยอย่างไรที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารมากที่สุด โดยเน้นศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากตัวผู้รับสาร (receiver) ซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาการใช้ภาษาไทยที่แตกต่างไปจากการวิเคราะห์วิจัยภาษาไทยแบบเดิมที่เน้นศึกษาเฉพาะตัวสาร (message) ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายว่าผลของการวิจัยจะช่วยเพิ่มองค์ความรู้ทางด้านภาษาไทยที่เกี่ยวกับการสื่อสารโดยเฉพาะการสื่อสารทางด้านการวารสารศาสตร์เนื่องจากยังไม่ค่อยมีงานวิจัยการใช้ภาษาไทยในลักษณะนี้มากนัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวต่างกัน
2. ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าเชื่อถือ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวในลักษณะเดียวกันระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ
3. ลีลาการเขียนข่าวและการทราบแหล่งที่มาของข่าวมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าเชื่อถือ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวในลักษณะเดียวกันระหว่างข่าวที่ผู้อ่านทราบแหล่งที่มาและข่าวที่ผู้อ่านไม่ทราบแหล่งที่มา
4. ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อความเข้าใจของผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะเข้าใจเนื้อหาข่าวต่างกัน
5. ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจในลักษณะเดียวกัน
6. ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อการประเมินความน่าสนใจของผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะประเมินความน่าสนใจแตกต่างกัน
7. ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าสนใจ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อความน่าสนใจในลักษณะเดียวกันระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ลีลาการเขียนข่าวธุรกิจกับการรับรู้ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร” นี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านข่าวเศรษฐกิจ ผู้เข้าทดลองแต่ละคนจะต้องอ่านข่าวเศรษฐกิจ 2 ข่าว ประกอบด้วยข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการกำจัดตัวแปรแทรกซึ่งอาจเกิดจากลำดับการอ่านข่าวก่อนหลัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้กลุ่มตัวอย่างสลับการอ่านข่าวง่าย-ยาก และ ยาก-ง่าย เวียนกันไปจนครบจำนวนคนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือก

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 144 คนซึ่งในการทดลองนี้จะแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม เพื่อต้องการศึกษาว่าความคุ้นเคยมีผลต่อการรับรู้หรือไม่อย่างไร คือ

1. ผู้ที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ในที่นี้หมายถึง ผู้ที่สนใจอ่านข่าวเศรษฐกิจและอ่านหนังสือพิมพ์ธุรกิจเป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะต้องประเมินตนเองว่าตนมีความคุ้นเคยและต้องอ่านข่าวเศรษฐกิจเป็นประจำตั้งแต่ระดับความถี่ทุกวัน จนถึงเป็นประจำทุกสัปดาห์
2. ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้อ่านข่าวเศรษฐกิจเป็นประจำหรือผู้ที่ไม่สนใจข่าวเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะต้องประเมินตนเองว่า ไม่คุ้นเคยและความถี่ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับเดือนละครั้งจนถึงระดับไม่อ่านเลย

เพื่อป้องกันตัวแปรแทรกที่อาจมีผลต่อการวิจัย ผู้วิจัยจึงควบคุมตัวแปรด้านการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี อายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

ตารางการทดลอง

	ทราบแหล่งที่มาของข่าว	ไม่ทราบแหล่งที่มาของข่าว
กลุ่มคุ้นกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ	36 คน	36 คน
กลุ่มไม่คุ้นกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ	36 คน	36 คน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
1.ลีลาการเขียน -ภาษาเรียบง่าย -ภาษาซับซ้อน 2.แหล่งที่มาของข่าว -ทราบแหล่งที่มาของข่าว -ไม่ทราบแหล่งที่มาของข่าว 3.ความคุ้นเคยในการอ่านข่าวธุรกิจ -คุ้นเคย -ไม่คุ้นเคย	1.ความเข้าใจของผู้อ่าน 2. ความน่าเชื่อถือ 3. ความน่าสนใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. ข่าวเศรษฐกิจที่เรียบเรียงใหม่ให้มีความแตกต่างกัน คือ ข่าวรูปแบบเรียบง่ายและข่าวรูปแบบซับซ้อน
2. แบบสอบถามที่ใช้หลังการทดลอง

1. ข่าวที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข่าวเศรษฐกิจที่เคยนำเสนอในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและโพสต์ทูเดย์จำนวน 4 ข่าว ดังนี้

ข่าวที่ 1 พอค้าหมู-ไข่ไก่ได้เฮ รัฐบาลผ่อนผันให้ขายแพง	(โพสต์ทูเดย์ วันที่ 20 เม.ย. 2547)
ข่าวที่ 2 ยานภัณฑ-สมบุญธมเด่นที่สุด	(โพสต์ทูเดย์ วันที่ 12 ม.ค. 2548)
ข่าวที่ 3 ไทยไม่พร้อมเป็นศูนย์กลางการเงิน	(โพสต์ทูเดย์ วันที่ 22 ม.ค. 2548)
ข่าวที่ 4 ไทยเลิกเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วน	(กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 22 ม.ค. 2548)

ข่าวที่เลือกมีเนื้อหาข่าวหลากหลาย มีความยากง่ายแตกต่างกัน แต่ยังคงเป็นข่าวเศรษฐกิจ เช่น ข่าวขึ้นราคาสินค้า ข่าววิเคราะห์หุ้น ข่าวนโยบายเศรษฐกิจในประเทศและข่าวนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ จากนั้นนำข่าวทั้ง 4 ข่าว มาเรียบเรียงใหม่เป็น 2 รูปแบบ คือ

1.1 รูปแบบเรียบง่าย คือ ข่าวเศรษฐกิจที่เขียนโดยใช้ภาษาไทยระดับกึ่งทางการ เขียนตามหลักการใช้ภาษาไทย คือ

คำ ไม่ใช้คำศัพท์ต่างประเทศ ไม่ใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มโดยเฉพาะศัพท์ทางเศรษฐศาสตร์ โดยพยายามแปลความหมายของคำศัพท์เฉพาะด้านเหล่านี้ ให้อยู่ในรูปประโยคบอกเล่าที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย หลีกเลี่ยงการใช้คำกริยาวิเศษณ์และนามวลี รวมทั้งคำนามธรรมต่างๆ

ประโยค ไม่ใช้ประโยคกรรมวาจกและหลีกเลี่ยงประโยคความซ้อน โดยพยายามเขียนข่าวให้ประกอบด้วย ประโยคความเดียวเป็นหลัก มีจำนวนคำต่อหนึ่งประโยคน้อย หลีกเลี่ยงประโยคความซ้อนที่มีส่วนขยายมากๆ ใจความไม่จบในหนึ่งประโยค แต่อย่างไรก็ตามในการเขียนข่าวให้ผู้อ่านอ่านได้อย่างราบรื่นนั้น จำเป็นต้องมีประโยคความซ้อนบ้างเพื่อให้ภาษาเป็นธรรมชาติมากที่สุด

1.2 รูปแบบซับซ้อน คือ ข่าวเศรษฐกิจที่คัดลอกมาจากหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ไม่ได้ดัดแปลงเนื้อหาแต่ปรับเปลี่ยนภาษาบ้างเพื่อให้มีความแตกต่างจากข่าวรูปแบบเรียบง่ายอย่างชัดเจน แต่โดยรวมแล้วข่าวแบบซับซ้อนก็คือข่าวที่แทบจะเหมือนกับข่าวที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ธุรกิจจริงๆ คือ ใช้ภาษาข่าวเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านและมีรายละเอียดการใช้ภาษาดังนี้

คำ คำที่ใช้ประกอบด้วยคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม คำศัพท์ต่างประเทศ ใช้กริยาวลีและนามวลี ใช้คำนามธรรมเป็นจำนวนมาก ยกตัวอย่าง เช่น มีอัตราการทำกำไรสูง

ประโยค ใช้ประโยคความซ้อน จำนวนคำต่อหนึ่งประโยคมาก วางส่วนขยายต่อกันมากๆ ถ้าเป็นข่าวหุ้น หนังสือพิมพ์ธุรกิจมักใช้ด้วยย่อภาษาอังกฤษแทนชื่อบริษัทต่างๆ เช่น SAT แทน บริษัท สมบูรณ์ ออกโตโมทีฟ จำกัด ดังนั้นข่าวทดลองรูปแบบซับซ้อนจะใช้ชื่อย่อภาษาอังกฤษแทนชื่อบริษัทเหมือนกับข่าวที่นำเสนอจริง แต่ในข่าวทดลองรูปแบบเรียบง่ายจะเปลี่ยนชื่อย่อภาษาอังกฤษเหล่านั้นเป็นชื่อบริษัท เช่น ใช้คำว่า สมบูรณ์ แทน SAT และ ยานภักดิ์ แทน YNP ในทุกครั้งที่ผู้เขียนข่าวกล่าวถึงบริษัทนั้นๆ

ตัวอย่างข่าวที่ใช้ทดลอง

ตัวอย่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่าย

ไทยยุติการเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วน ที่ได้บทเรียนจากจีน-อินเดีย

ไทยยุติการเจรจาเปิดเสรีสินค้าลดภาษีเร่งด่วน เนื่องจากได้บทเรียนจากการเจรจากับจีนและอินเดีย สมาพันธ์สิ่งทออาเซียนเร่งให้ลดภาษีสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มให้เหลือ 0% ในปีนี้ กลุ่มผู้ผลิตเสื้อผ้าไปเบี๋ยพร้อมสนับสนุนข้อเสนอ

นางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กล่าวว่า ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน (seom) มีมติให้ประเทศสมาชิกเร่งรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (เออีซี) ให้เร็วขึ้น

ส่วนการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรี หรือ เอฟทีเอ ที่ได้เริ่มเจรจากับประเทศต่างๆแล้วนั้น ในส่วนของประเทศไทยจะสนับสนุนการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรี(เอฟทีเอ)อย่างต่อเนื่อง แต่จะไม่เจรจาเรื่องสินค้าลดภาษีเร่งด่วน (Early Harvest) อีกต่อไป เพราะการเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วนต้องแบ่งการเจรจาเป็นหลายรอบ เกิดปัญหายุ่งยากทั้งการนัดหมาย การหาข้อยุติ ทุกครั้งที่นัดเจรจาเพิ่มก็ต้องต่อรองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย กว่าที่จะหาข้อยุติแต่ละรอบได้ค่อนข้างลำบาก ทำให้การเจรจาด้านอื่นๆล่าช้าตามไปด้วย ทั้งนี้แผนการเจรจาใหม่นี้จะเปิดเสรีพร้อมกันทุกด้าน คือ การเปิดเสรีสินค้า การค้าบริการและการลงทุน.....

ตัวอย่างข่าวที่ใช้ภาษาทับซ้อน

ไทยเลิกเจรจาเปิดเสรีสินค้าลดภาษีเร่งด่วน ที่ได้บทเรียนจากจีน-อินเดีย

ไทยเลิกเจรจาเปิดเสรีสินค้าเร่งด่วน ภายใต้กรอบเอฟทีเอ ซึ่งอุปสรรคมากหลังได้บทเรียนจากการเจรจากับจีนและอินเดีย สมาพันธ์สิ่งทออาเซียนจีเร่งลดภาษีสิ่งทอ-เครื่องนุ่งห่ม 0% ในปีนี้ กลุ่มผู้ผลิตเสื้อผ้าเบบี๋พร้อมรับข้อเสนอ

นางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กล่าวถึงการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน (seom) ว่า ที่ประชุมได้มีมติให้เร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน (เออีซี) ให้เร็วมากขึ้น

ที่ประชุมได้หารือถึงกรอบแนวทางที่สมาชิกได้ไปเจรจาเขตการค้าเสรี (เอฟทีเอ) กับประเทศต่างๆด้วย ซึ่งไทยจะให้ความสำคัญกับการเจรจาจัดทำเอฟทีเออย่างต่อเนื่อง แต่จะไม่มี การเจรจาในส่วนของสินค้าลดภาษีเร่งด่วน (Early Harvest) อีกต่อไป เพราะการเจรจาในส่วนนี้ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้า เนื่องจากต้องแบ่งการเจรจาเป็นหลายรอบ สร้างความยุ่งยากในการจัดเจรจาหรือ การหาข้อยุติ และทุกครั้งที่มีการเจรจาก็ต้องมีการต่อรองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งค่อนข้างลำบากในการหาข้อยุติในแต่ละรอบ นำมาซึ่งความล่าช้าในการเจรจาด้านอื่นๆ ดังนั้นการเปิดเสรีพร้อมกันทุกด้าน คือ การเปิดเสรีสินค้า การค้าบริการและการลงทุนจึงเป็นจุดมุ่งหมายของแผนการเจรจาแบบใหม่.....

2. แบบสอบถามที่ใช้หลังทดลอง แบ่งเป็น 2 ส่วน

2.1 แบบทดสอบความเข้าใจ หลังจากกลุ่มตัวอย่างอ่านข่าวแล้ว ผู้วิจัยจะให้กลุ่มตัวอย่างเล่าว่า จับใจความอะไรจากข่าวได้บ้าง จากนั้นจะบันทึกลงในแบบทดสอบความเข้าใจ ซึ่งมีใจความสำคัญและรายละเอียดของข่าวจำนวน 15 ข้อความ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข่าว -- ไทยยกเลิกเจรจาเปิดเสรีสินค้าลดภาษีเร่งด่วน

รายละเอียดข่าว	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ
1. ไทยยกเลิกการเจรจาเรื่องสินค้าลดภาษีเร่งด่วน (early harvest)		
2. ไทยสนับสนุนการเจรจาจัดทำ FTA		
3. การเจรจาลดภาษีเร่งด่วน ทำให้การเจรจาด้านอื่น ๆ ล่าช้า		
4. ในอนาคตจะเปิดเสรีทุกด้าน คือ การเปิดเสรีสินค้า การค้าบริการ และ การลงทุน		
5. การเปิดเสรีสินค้าสิ่งทอเป็นผลดีต่อประเทศไทย		
6. การเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วนต้องเจรจาหลายรอบ หาข้อยุติลำบาก		
7. ไทยเปิดเสรีสินค้าจำพวกผักและผลไม้กับจีนแล้ว		
8. ไทยกำลังเร่งเจรจาเปิดเสรีด้านการค้าบริการและการลงทุนกับจีน		
9. อินเดียขอเงื่อนไขพิเศษด้านแหล่งกำเนิดสินค้า		
10. สมาพันธ์สิ่งทออาเซียนขอให้เลื่อนการลดภาษีสิ่งทอ 0% ให้เร็วขึ้น		
11. กลุ่มไบเบ้เห็นด้วยกับการเปิดเสรีสินค้าสิ่งทอ		
12. หลายประเทศต้องซื้อวัตถุดิบจำพวกผ้าฝ้ายจากประเทศไทย		
13. ที่ประชุม seom มีมติให้ประเทศสมาชิกเร่งรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (เออีซี) ให้เร็วขึ้น		
14. อินเดียขอเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วนจำนวน 100 รายการ		
15. ไทยและอาเซียนเห็นว่ากรขอเงื่อนไขพิเศษด้านแหล่งกำเนิดสินค้าไม่ควรเกิน 10% ของสินค้าลดภาษีเร่งด่วน		

2.2 แบบทดสอบความน่าสนใจของข่าวและความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว โดยใช้มาตรวัดเจตคติของ Osgood คือ Semantic Differential Scale ที่มีคำคุณศัพท์คู่ความหมายตรงข้ามกัน ดังนี้

คำคุณศัพท์คู่ที่ใช้วัดเจตคติของผู้อ่านที่มีต่อข่าวที่ได้อ่าน เช่น

ชัดเจน	--	กำกวม	ตึงความสนใจ	--	ไม่ตึงความสนใจ
น่าอ่าน	--	ไม่น่าอ่าน	เกิดจินตนาการ	--	ไม่เกิดจินตนาการ
เรียบง่าย	--	ซับซ้อน	ชอบ	--	ไม่ชอบ
น่าสนใจ	--	น่าเบื่อ	เข้าใจง่าย	--	เข้าใจยาก
เร้าอารมณ์	--	ไม่เร้าอารมณ์	เรียบเรียงดี	--	เรียบเรียงไม่ดี
ดึงดูด	--	ไม่ดึงดูด	เป็นกลาง	--	มีอคติ
ไม่เป็นทางการ	--	เป็นทางการ	ไม่แทรกความคิดเห็น	--	แทรกความคิดเห็น

คำคุณศัพท์ที่ใช้วัดเจตคติของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียนข่าว

งานวิจัยนี้ได้เลือกใช้คำคุณศัพท์ที่เป็นองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือ 2 องค์ประกอบ คือ ความเชี่ยวชาญ (expertise) และความน่าไว้วางใจ (trustworthiness) ซึ่งในงานวิจัยเรื่อง The Effect of Bureaucratic Writing Style on Readers' perception of Source Credibility ของ Duangkamol Chartprasert (1986, อ้างแล้ว) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ของความน่าเชื่อถือในด้าน ความเชี่ยวชาญ และ ความน่าไว้วางใจ ได้ดังนี้

ด้านความเชี่ยวชาญ

ฉลาด	--	ไม่ฉลาด
มีประสบการณ์	--	ไม่มีประสบการณ์
การศึกษาคดี	--	การศึกษาคดีไม่ดี
มีความสามารถ	--	ไม่มีความสามารถ
เชี่ยวชาญ	--	ไม่เชี่ยวชาญ
เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง	--	ไม่เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง
มีความรู้ในเรื่องที่เขียน	--	ไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียน

ด้านความน่าไว้วางใจ

น่าเชื่อถือ	--	ไม่น่าเชื่อถือ
แม่นยำ	--	ไม่แม่นยำ
ตระหนักถึงปัญหา	--	ไม่ตระหนักถึงปัญหา
เป็นกลาง	--	มีอคติ
น่าไว้วางใจ	--	ไม่น่าไว้วางใจ
เป็นกันเอง	--	ไม่เป็นกันเอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเพิ่มคำคุณศัพท์คู่อีก 1 คำ คือ

มีผลประโยชน์แอบแฝง	--	ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง
--------------------	----	-----------------------

การทดสอบเครื่องมือ

1. เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาข่าวที่ใช้ในการทดลอง ดังนั้นข่าว 4 ข่าวทั้งรูปแบบเรียบง่ายและรูปแบบซับซ้อนจะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและการสื่อสาร ตรวจสอบข้อบกพร่องหลังจากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้รับความกรุณาจากผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้
  - ดร.ศิริพร ภักดีผาสุข อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  - ดร.สาวิตรี คทวณิช อาจารย์คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
  - ผศ. ดร.ดวงกมลชาติประเสริฐ อาจารย์ประจำภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นำข่าวและแบบสอบถามทุกชิ้นมาทดลองใช้จริง (pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกับที่กำหนดไว้ หลังจากทดสอบจะให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือทดลองที่ใช้ เช่น ปัญหาที่เกิดจากการกรอกแบบสอบถาม จากนั้นจะนำข้อแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีคุณภาพ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผล

1. สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยใช้การคำนวณร้อยละและการหาค่าเฉลี่ย
2. สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เช่น การใช้ค่า t เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มตัวอย่างและใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – way ANOVA) เพื่อทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

นิยามศัพท์สำหรับการวิจัย

ลีลาการเขียนข่าว	หมายถึง	วิธีการที่ผู้เขียนข่าวเรียบเรียงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเข้าด้วยกันเพื่อเสนอเป็นข่าว ซึ่งในงานวิจัยนี้จำแนกลีลาการเขียนออกเป็น 2 ประเภท คือ ลีลาการเขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและลีลาการเขียนที่ใช้ภาษาซับซ้อน
ภาษาเรียบง่าย	หมายถึง	การใช้ภาษาไทยระดับกึ่งทางการในการเขียนข่าว โดยไม่ใช้ (1) คำศัพท์และวลีภาษาต่างประเทศ ไม่ใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม ไม่ใช้คำนามธรรมนามวลี และกริยาวลี (2) เรียงประโยคแบบประธาน กริยากรรมและไม่ใช้ประโยคกรรมวาจก ประโยคสันนิษฐาน ใช้ประโยคความเดียว ไม่มีส่วนขยายมาก (3) ไม่ใช้ภาษาที่เร้าอารมณ์ผู้อ่าน
ภาษาซับซ้อน	หมายถึง	การใช้ภาษาไทยในการเขียนข่าวโดยใช้ (1) คำศัพท์และวลีภาษาต่างประเทศ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม การใช้คำนามธรรม นามวลีและกริยาวลี (2) ใช้ประโยคความซ้อน ดังนั้นประโยคหนึ่งประโยคจะมีส่วนขยายมาก ใช้ประโยคกรรมวาจก (3) ใช้ภาษาที่มุ่งดึงดูดความสนใจและเร้าอารมณ์ผู้อ่าน เช่น ภาษาพูด คำแสลง และสำนวนที่โลดโผน
ประโยคกรรมวาจก	หมายถึง	ประโยคที่ประธานของประโยคมิได้เป็นผู้กระทำแต่กลับเป็นผู้ถูกกระทำ เช่น ฉันทูกรูตี
ความเข้าใจ	หมายถึง	ความสามารถของผู้อ่านที่สามารถตีความและแปลความหมายของข่าวที่ได้อ่านและเล่าได้

ความน่าเชื่อถือ	หมายถึง	ความรู้สึของผู้อ่านข่าวที่มีต่อข่าวที่ได้อ่านว่าข่าวหรือผู้เขียนข่าวนั้นมีความน่าเชื่อถือในด้านความเชี่ยวชาญและน่าไว้วางใจ
ความเชี่ยวชาญ	หมายถึง	ความถนัดหรือมีความสามารถในด้านใดด้านหนึ่งในงานวิจัยนี้ ความเชี่ยวชาญ ต้องประกอบไปด้วยคุณลักษณะดังนี้ ฉลาด มีประสบการณ์ การศึกษาดี มีความสามารถ เชี่ยวชาญ เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง มีความรู้ในเรื่องที่เขียน
ความน่าไว้วางใจ	หมายถึง	ความรู้สึที่ประกอบไปด้วย ความน่าเชื่อถือ แม่นยำ ตระหนักถึงปัญหา เป็นกลาง น่าไว้วางใจ เป็นกันเอง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง
ความน่าสนใจ	หมายถึง	ความรู้สึที่สนใจและพอใจที่เกิดขึ้นจากการอ่านข่าว
ผู้ที่คุ้นเคยกับ	หมายถึง	ผู้ที่สนใจหรืออ่านข่าวเศรษฐกิจเป็นประจำทุกวัน
การอ่านข่าวเศรษฐกิจ		จนถึงเป็นประจำทุกสัปดาห์และประเมินว่าตนเองมีความคุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ
ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับ	หมายถึง	ผู้ที่ไม่สนใจหรือไม่อ่านข่าวเศรษฐกิจและประเมิน
การอ่านข่าวเศรษฐกิจ		ว่าตนเองไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

บทที่ 4

วิเคราะห์ผล

งานวิจัยเรื่อง “ลีลาการเขียนข่าวธุรกิจกับการรับรู้ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร” มีวัตถุประสงค์ที่จะทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวต่างกัน
2. ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าเชื่อถือ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวในลักษณะเดียวกันระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ
3. ลีลาการเขียนข่าวและการทราบแหล่งที่มาของข่าวมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าเชื่อถือ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวในลักษณะเดียวกันระหว่างข่าวที่ผู้อ่านทราบแหล่งที่มาและข่าวที่ผู้อ่านไม่ทราบแหล่งที่มา
4. ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อความเข้าใจของผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะเข้าใจเนื้อหาข่าวต่างกัน
5. ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจในลักษณะเดียวกัน
6. ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อการประเมินความน่าสนใจของผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะประเมินความน่าสนใจแตกต่างกัน

7. ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าสนใจ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อความน่าสนใจในลักษณะเดียวกันระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นประชาชนทั่วไปที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูง เนื่องจากงานวิจัยนี้ไม่ต้องการศึกษาความแตกต่างทางระดับการศึกษาที่มีผลต่อการอ่านข่าว จึงควบคุมให้กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับใกล้เคียงกัน ได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 144 คน จำแนกตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ

เพศ	คุ้นเคยกับข่าวเศรษฐกิจ		ไม่คุ้นเคยกับข่าวเศรษฐกิจ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	41 คน	28.47	29 คน	20.14	70 คน	48.61
หญิง	31 คน	21.53	43 คน	29.86	74 คน	51.39
รวม	72 คน	50	72 คน	50	144 คน	100

ตารางที่ 2 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ

อายุ			รวม
20-30 ปี	30-40 ปี	40 ปีขึ้นไป	
90 คน	42 คน	12 คน	144 คน
62.5%	29.2 %	8.3%	100 %

ตารางที่ 3 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามการศึกษา

การศึกษา			รวม
ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	
100 คน	43 คน	1 คน	144 คน
69.44%	29.86%	0.7%	100 %

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1   **ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว** กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวต่างกัน 3 ด้าน คือ การศึกษาดี มีความสามารถ และ ความเชี่ยวชาญ โดยผู้อ่านประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่าย มีการศึกษาดี มีความสามารถและมีความเชี่ยวชาญมากกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

คำคุณศัพท์คู่	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน			t - value	Sig.
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.		
ฉลาด	144	4.59	1.04	144	4.39	1.17	1.48	0.14
มีประสบการณ์	144	4.64	1.25	144	4.43	1.25	1.40	0.16
การศึกษาดี	144	5.02	1.01	144	4.76	1.05	2.10 *	0.036*
มีความสามารถ	144	4.88	1.01	144	4.59	1.13	2.35 *	0.019*
เชี่ยวชาญ	144	4.36	1.23	144	4.04	1.35	2.04 *	0.042*
เข้าใจเรื่องลึกซึ้ง	144	4.41	1.16	144	4.14	1.40	1.77	0.07
มีความรู้ในเรื่องที่เขียน	144	4.78	1.14	144	4.54	1.28	1.64	0.10
น่าเชื่อถือ	144	4.68	1.11	144	4.56	1.16	0.93	0.35
แม่นยำ	144	4.34	1.05	144	4.23	1.17	0.84	0.39
ตระหนักถึงปัญหา	144	4.53	1.41	144	4.31	1.48	1.25	0.21
ไม่มีอคติ	144	4.77	1.29	144	4.69	1.21	0.51	0.60
น่าไว้วางใจ	144	4.56	1.06	144	4.54	1.03	0.16	0.86
เป็นกันเอง	144	4.20	1.35	144	3.91	1.45	1.76	0.07
ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง	144	4.75	1.38	144	4.72	1.35	0.17	0.86

(Significant ค่า t วิฤต = 1.960 ; df = 286 : p < 0.05 . two-tailed)

คำคุณศัพท์ที่ใช้วัดความน่าเชื่อถือจำนวน 14 คำ ตามตารางที่ 4 นั้น เป็นองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือ 2 มิติ คือ ความเชี่ยวชาญ (expertise) และ ความน่าไว้วางใจ (trustworthiness) ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวมคะแนนที่เป็นองค์ประกอบของความเชี่ยวชาญ (expertise) คือ ฉลาด มีประสบการณ์ การศึกษาดี มีความสามารถ เชี่ยวชาญ เข้าใจเรื่องลึกซึ้ง มีความรู้ในเรื่องที่เขียน และรวมองค์ประกอบของความน่าไว้วางใจ (trustworthiness) คือ น่าเชื่อถือ แม่นยำ ตระหนักถึงปัญหา ไม่มีอคติ น่าไว้วางใจ เป็นกันเอง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่าย และผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

ความน่าเชื่อถือ	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน			t- value	Sig. (2-tailed)
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.		
ด้านความเชี่ยวชาญ (ค่าคุณศัพท์ 7 คำแรก)	144	32.70	5.98	144	30.93	7.11	2.294 *	.022*
ด้านความน่าไว้วางใจ (ค่าคุณศัพท์ 7 คำหลัง)	144	31.87	5.87	144	31.00	5.74	1.268	.206

(Significant ค่า t วิฤต = 1.960 ; df = 286 ; p < 0.05 , two-tailed)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวต่างกันระหว่างผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน โดยเฉพาะความน่าเชื่อถือในมิติด้านความเชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมีความเชี่ยวชาญกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าเชื่อถือ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวในลักษณะเดียวกันระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

เพื่อศึกษาว่าตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวจะส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้อ่านแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างผู้ที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในที่นี้ได้แบ่งองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือซึ่งเป็นตัวแปรตามออกเป็น 2 มิติ คือ

ความเชี่ยวชาญ (ประกอบด้วยคุณสมบัติดังนี้ : ฉลาด มีประสบการณ์ การศึกษาดี มีความสามารถ เชี่ยวชาญ เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง มีความรู้ในเรื่องที่เขียน)

ความน่าไว้วางใจ (ประกอบด้วยคุณสมบัติดังนี้ : น่าเชื่อถือ แม่นยำ ตระหนักถึงปัญหา เป็นกลาง น่าไว้วางใจ เป็นกันเอง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง)

รวมได้ตัวแปรตามที่เป็นองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือทั้งหมด 14 องค์ประกอบ จากนั้นจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) ทั้ง 14 องค์ประกอบ พบว่า ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือ 6 องค์ประกอบ คือ การศึกษาดี มีความสามารถ เชี่ยวชาญ เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง ตระหนักถึงปัญหา เป็นกันเอง แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือ ผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 6 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีการศึกษาดี

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	4.753	1	4.753	4.458 *	0.036*
ความคุ้นเคย	3.781	1	3.781	3.546	0.061
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	0.281	1	0.281	0.264	0.608
ค่าแก้ไข	302.847	284	1.066		
รวม	7205	288			

Significant at $P < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า ลีลาการเขียนข่าวที่แตกต่างกันส่งผลให้ผู้อ่านประเมินการศึกษาของผู้เขียนข่าวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ ผู้อ่านจะประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมีการศึกษาดีกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ดังตารางที่ 7 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีการศึกษาดี

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านการศึกษาของผู้เขียนข่าว ที่ผู้อ่านมีต่อผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน

ความน่าเชื่อถือ	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.
การศึกษาดี	144	5.02	1.01	144	4.76	1.05

ตารางที่ 8 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความสามารถ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	6.42	1	6.42	5.519*	0.019*
ความคุ้นเคย	0.42	1	0.42	0.361	0.548
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	0.281	1	0.281	0.242	0.623
ค่าแก้ไข	330.347	284	1.163		
รวม	6807	288			

Significant at $P < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านประเมินความสามารถของผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ ผู้อ่านจะประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมีความสามารถมากกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ดังตารางที่ 9 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความสามารถ

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เขียนข่าว ที่ผู้อ่านมีต่อผู้เขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน

ความน่าเชื่อถือ	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d
มีความสามารถ	144	4.88	1.01	144	4.59	1.13

ตารางที่ 10 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเชี่ยวชาญ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	7.031	1	7.031	4.2 *	0.041 *
ความคุ้นเคย	5.837	1	5.837	3.486	0.063
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	0.587	1	0.587	0.351	0.554
ค่าแก้ไข	475.458	284	1.674		
รวม	5581	288			

Significant at $P < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านประเมินความเชี่ยวชาญของผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ ผู้อ่านจะประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมีความเชี่ยวชาญมากกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ดังตารางที่ 11 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเชี่ยวชาญ

ตารางที่ 11 แสดงคะแนนเฉลี่ยความเชี่ยวชาญของผู้เขียนข่าว ที่ผู้อ่านมีต่อผู้เขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน

ความน่าเชื่อถือ	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d
ความเชี่ยวชาญ	144	4.36	1.23	144	4.05	1.35

ตารางที่ 12 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	5.281	1	5.281	3.202	0.075
ความคุ้นเคย	10.503	1	10.503	6.368*	0.012*
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	0.0313	1	0.0313	0.019	0.891
ค่าแก้ไข	468.403	284	1.649		
รวม	5763	288			

Significant at $P < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้งมากกว่าผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ดังตารางที่ 13 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านความเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้งของผู้เขียนข่าว

ความน่าเชื่อถือ	ผู้คุ้นเคยกับการอ่าน ข่าวเศรษฐกิจ			ผู้ไม่คุ้นเคยกับการอ่าน ข่าวเศรษฐกิจ		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.
ความเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง	144	4.09	1.24	144	4.47	1.32

ตารางที่ 14 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวตระหนักถึงปัญหา

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	3.337	1	3.337	1.608	0.206
ความคุ้นเคย	12.92	1	12.92	6.227*	0.013*
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	2.92	1	2.92	1.407	0.236
ค่าแก้ไข	589.292	284	2.075		
รวม	6253	288			

Significant at $P < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจประเมินว่าผู้เขียนข่าวตระหนักถึงปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีตระหนักถึงปัญหามากกว่าผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ดังตารางที่ 15 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวตระหนักถึงปัญหา

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านความตระหนักถึงปัญหาของผู้เขียนข่าว

ความน่าเชื่อถือ	ผู้คุ้นเคยกับการอ่าน ข่าวเศรษฐกิจ			ผู้ไม่คุ้นเคยกับการอ่าน ข่าวเศรษฐกิจ		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.
ความตระหนักถึงปัญหา	144	4.21	1.50	144	4.63	1.37

ตารางที่ 16 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเป็นกันเอง

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	6.125	1	6.125	3.151	0.077
ความคุ้นเคย	8	1	8	4.116*	0.043*
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	2.722	1	2.722	1.4	0.238
ค่าแก้ไข	552.028	284	1.944		
รวม	5322	288			

Significant at $P < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเป็นกันเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเป็นกันเองมากกว่าผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ดังตารางที่ 17 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนเป็นกันเอง

ตารางที่ 17 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือด้านความเป็นกันเองของผู้เขียนข่าว

ความน่าเชื่อถือ	ผู้คุ้นเคยกับการอ่าน ข่าวเศรษฐกิจ			ผู้ไม่คุ้นเคยกับการอ่าน ข่าวเศรษฐกิจ		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.
ความเป็นกันเอง	144	4.22	1.33	144	3.89	1.46

องค์ประกอบของความน่าเชื่อถือทั้ง 14 องค์ประกอบนั้น เป็นองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือ 2 มิติ คือ ความเชี่ยวชาญ (expertise) และ ความน่าไว้วางใจ (trustworthiness) ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวมคะแนนของแต่ละมิติเข้าด้วยกัน จากนั้นจึงวิเคราะห์วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) กับตัวแปรตาม คือ ความเชี่ยวชาญ และความน่าไว้วางใจอีกครั้งหนึ่ง ดังตารางที่ 18-20

ตารางที่ 18 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือในมิติด้านความเชี่ยวชาญ (expertise)

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	227.556	1	227.556	5.279*	0.022*
ความคุ้นเคย	120.125	1	120.125	2.787	0.096
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	0.0139	1	0.0139	0	0.986
ค่าแก้ไข	12242.917	284	43.109		
รวม	304184	288			

Significant at $P < 0.05$

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านประเมินความเชี่ยวชาญของผู้เขียนข่าวแตกต่างกันระหว่างผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้อ่านจะประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมีความเชี่ยวชาญกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ดังตารางที่ 19 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเชี่ยวชาญ

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนเฉลี่ยความความเชี่ยวชาญ (expertise) ของผู้เขียนข่าว ที่ผู้อ่านมีต่อผู้เขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน

ความน่าเชื่อถือ	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.
มิติความเชี่ยวชาญ	144	32.70	5.98	144	30.9	7.11

ตารางที่ 20 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือในมิติด้านความน่าไว้วางใจ (trustworthiness)

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	54.253	1	54.253	1.603	0.206
ความคุ้นเคย	3.781	1	3.781	0.112	0.738
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	38.281	1	38.281	1.131	0.288
ค่าแก้ไข	9610.681	284	33.84		
รวม	294405	288			

Significant at $P < 0.05$

การวิจัยพบว่า ผู้อ่านประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อนมีความน่าไว้วางใจไม่แตกต่างกัน ด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจพบว่า ผู้ที่คุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความน่าไว้วางใจไม่แตกต่างกันและไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจส่งผลต่อความน่าไว้วางใจ

สมมติฐานที่ 3 ลีลาการเขียนข่าวและการทราบแหล่งที่มาของข่าวมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าเชื่อถือ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวในลักษณะเดียวกัน ระหว่างข่าวที่ผู้อ่านทราบแหล่งที่มาและข่าวที่ผู้อ่านไม่ทราบแหล่งที่มา

เพื่อศึกษาว่าตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวในลักษณะเดียวกันหรือไม่ระหว่างผู้อ่านที่ทราบแหล่งที่มาของข่าวและผู้อ่านที่ไม่ทราบแหล่งที่มาของข่าว ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อ

ทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในที่นี้ได้แบ่งองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือซึ่งเป็นตัวแปรตามออกเป็น 2 มิติ คือ

ความเชี่ยวชาญ (ประกอบด้วยคุณสมบัตินี้ : ฉลาด มีประสบการณ์ การศึกษาดี มีความสามารถ เชี่ยวชาญ เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง มีความรู้ในเรื่องที่เขียน)

ความน่าไว้วางใจ (ประกอบด้วยคุณสมบัตินี้ : น่าเชื่อถือ แม่นยำ ตระหนักถึงปัญหา เป็นกลาง น่าไว้วางใจ เป็นกันเอง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง)

รวมได้ตัวแปรตามที่เป็นองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือทั้งหมด 14 องค์ประกอบ จากนั้นจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) ทั้ง 14 องค์ประกอบ พบว่าผู้อ่านข่าวที่ทราบแหล่งที่มาของข่าวและผู้อ่านข่าวที่ไม่ทราบแหล่งที่มาของข่าวต่างประเมินความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกันทั้ง 14 องค์ประกอบ และไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและการทราบแหล่งที่มาของข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว ผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 (สามารถดูตารางรายละเอียดการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของสมมติฐานข้อที่ 3 ได้ที่ภาคผนวก ข)

สมมติฐานที่ 4 ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อความเข้าใจของผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะเข้าใจเนื้อหาข่าวต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายเข้าใจเนื้อหาข่าวมากกว่าผู้อ่านข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าใจข่าวเศรษฐกิจที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายมากกว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาซับซ้อน ที่ระดับ $t = 2.03$ ดังนั้นจึงถือว่าผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนเปรียบเทียบความเข้าใจของผู้อ่านระหว่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน			t-value	Sig. (2-tailed)
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.		
ข่าวเศรษฐกิจทั้ง 4 หัวข้อข่าว	144	4.59	2.19	144	4.03	2.43	2.03 *	0.04*

(Significant ค่า t วิฤต = 1.960 ; $df = 286$: $p < 0.05$. two-tailed)

สมมติฐานที่ 5 ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจในลักษณะเดียวกัน

เพื่อศึกษาว่าตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวจะส่งผลต่อความเข้าใจเนื้อหาข่าวของผู้อ่านในลักษณะเดียวกันหรือไม่ระหว่างผู้ที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่า ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจส่งผลต่อความเข้าใจของผู้อ่านดังตารางที่ 22 แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 22 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อความเข้าใจเนื้อหาข่าวของผู้อ่าน

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	22.222	1	22.222	4.163 *	0.042*
ความคุ้นเคย	21.125	1	21.125	3.957 *	0.048*
ลีลาการเขียนและ ความคุ้นเคย	.500	1	.500	.094	0.760
ค่าแก้ไข	1516.028	284	5.338		
รวม	6916.000	288			

Significant at $P < 0.05$

สมมติฐานที่ 6   **ลีลาการเขียนข่าวส่งผลโดยตรงต่อการประเมินความน่าสนใจของผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนจะประเมินความน่าสนใจแตกต่างกัน**

ผลการวิจัยพบว่า   ผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายและผู้อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อนประเมินความน่าสนใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้อ่านประเมินว่าข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่าย มีความชัดเจน น่าอ่าน เรียบง่าย น่าสนใจ ไร้อารมณ์ ดึงดูด ตีความสนใจ เข้าใจง่าย เรียบเรียงดี และชอบข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมากกว่าข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23   แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าสนใจเปรียบเทียบกันระหว่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

คำคุณศัพท์คู่	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน			t - value	Sig.
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.		
ชัดเจน	144	5.01	1.36	144	4.30	1.56	4.094 *	0*
น่าอ่าน	144	4.44	1.40	144	3.71	1.57	4.153 *	0*
เรียบง่าย	144	4.43	1.51	144	3.81	1.74	3.207 *	0.001*
น่าสนใจ	144	4.15	1.29	144	3.77	1.52	2.291 *	0.023*
ไร้อารมณ์	144	3.23	1.36	144	2.88	1.34	2.172 *	0.031*
ดึงดูด	144	3.77	1.44	144	3.31	1.50	2.673 *	0.008*
ไม่เป็นทางการ	144	3.54	1.38	144	3.37	1.48	0.985	0.325
ตีความสนใจ	144	3.92	1.44	144	3.40	1.51	2.94 *	0.004*
เกิดจินตนาการ	144	3.65	1.60	144	3.51	1.62	0.76	0.444
ชอบ	144	4.13	1.33	144	3.67	1.40	2.835 *	0.005*
เข้าใจง่าย	144	4.47	1.70	144	3.93	1.79	2.621 *	0.009*
เรียบเรียงดี	144	4.34	1.57	144	3.75	1.61	3.168 *	0.002*
เป็นกลาง	144	4.68	1.29	144	4.61	1.22	0.421	0.674
ไม่แทรกความ คิดเห็น	144	4.39	1.63	144	4.49	1.52	-0.521	0.603

(Significant ค่า t วิฤต = 1.960 ; df = 286 : p < 0.05 . two-tailed)

สมมติฐานที่ 7 ลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจมีผลเชิงปฏิสัมพันธ์ต่อความน่าสนใจ กล่าวคือ ลีลาการเขียนข่าวไม่ได้ส่งผลต่อความน่าสนใจในลักษณะเดียวกัน ระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

เพื่อศึกษาว่าลีลาการเขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อนจะส่งผลกระทบต่อประเมินความน่าสนใจระหว่างผู้ที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อหาค่าปฏิสัมพันธ์ดังกล่าว

ผู้วิจัยได้แยกความน่าสนใจซึ่งเป็นตัวแปรตามออกเป็น 14 ด้านตามจำนวนคำคุณศัพท์ในตารางที่ 23 จากนั้นจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางโดยแยกเป็นแต่ละคำคุณศัพท์

ผลการวิจัยพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อความน่าสนใจ ในด้าน ความชัดเจน และ ความเข้าใจยาก-ง่าย ของข่าว ดังตารางที่ 24 – 25 (สามารถดูผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความน่าสนใจทั้ง 14 ตัวแปรได้ในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 24 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อประเมินว่าข่าวมีความชัดเจน

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียนข่าว	36.125	1	36.125	16.950 *	.000*
คุ้นเคย	1.125	1	1.125	.528	.468
ลีลาการเขียนข่าวและ ความคุ้นเคย	10.125	1	10.125	4.751 *	.030*
ค่าแก้ไข	605.278	284	2.131		
รวม	6906.000	288			

Significant at $P < 0.05$

ตารางที่ 25 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินความเข้าใจยาก-ง่ายของข่าว

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียนข่าว	21.125	1	21.125	6.958 *	.009*
คุ้นเคย	.889	1	.889	.293	.589
ลีลาการเขียนข่าวและ ความคุ้นเคย	16.056	1	16.056	5.288 *	.022*
ค่าแก้ไข	862.250	284	3.036		
รวม	5984.000	288			

Significant at $P < 0.05$

ดังนั้นเพื่อศึกษาลักษณะปฏิสัมพันธ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยด้านความชัดเจนและความเข้าใจง่าย ดังตารางที่ 26-27

ตารางที่ 26 แสดงคะแนนเฉลี่ยด้านความชัดเจนของข่าวที่ใช้ภาษาแตกต่างกัน

	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน			รวม		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.
กลุ่มคุ้นเคย	72	4.88	1.40	72	4.55	1.55	144	4.72	1.48
กลุ่มไม่คุ้นเคย	72	5.13	1.32	72	4.05	1.53	144	4.59	1.52
รวม	144	5.01	1.36	144	4.30	1.56			

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการประเมินความชัดเจนของข่าวพบว่าความต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความชัดเจนของข่าวในกลุ่มที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะเห็นชัดเจนกว่ากลุ่มที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจอ่านข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายค่าเฉลี่ยความชัดเจนของข่าวจะสูงกว่ากลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อ่านข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจไม่แตกต่างกันมากระหว่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

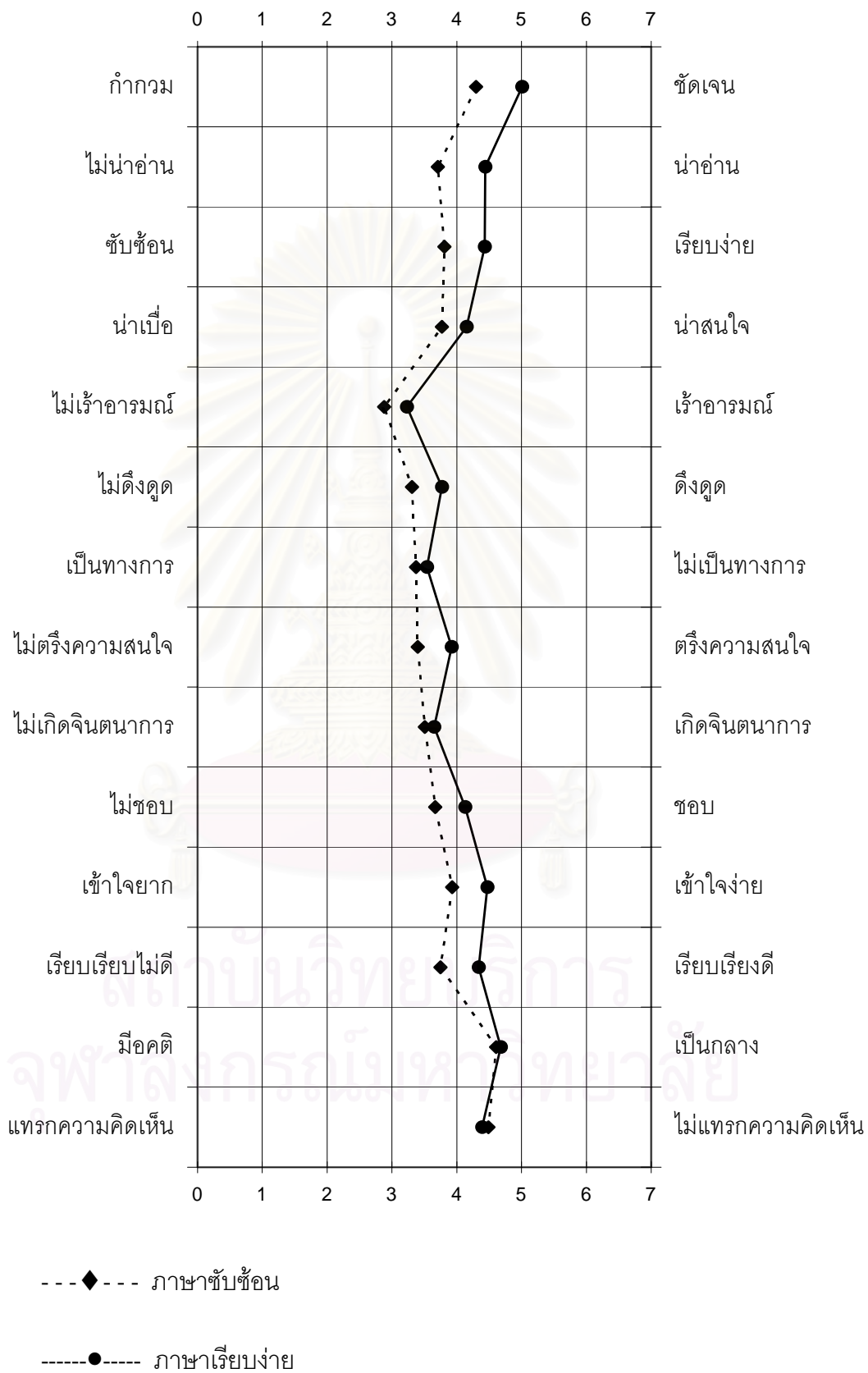

ตารางที่ 27 แสดงคะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจง่ายของข่าวที่ใช้ภาษาแตกต่างกัน

	ภาษาเรียบง่าย			ภาษาซับซ้อน			รวม		
	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.	N	mean	s.d.
กลุ่มคุ้นเคย	72	4.29	1.73	72	4.22	1.76	144	4.26	1.74
กลุ่มไม่คุ้นเคย	72	4.65	1.67	72	3.63	1.80	144	4.14	1.80
รวม	144	4.47	1.70	144	3.93	1.79			

จากตารางที่ 27 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการประเมินว่าข่าวเข้าใจง่ายพบว่า ความต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความเข้าใจง่ายในกลุ่มที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจจะเห็นชัดเจนกว่า กลุ่มที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจอ่านข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายค่าเฉลี่ยความเข้าใจง่ายจะสูงกว่ากลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อ่านข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจไม่แตกต่างกันมากระหว่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

ภาพที่ 1 แสดงเจตคติของผู้อ่านที่มีต่อข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ลีลาการเขียนข่าวกับความน่าเชื่อถือ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้อ่านประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมีความน่าเชื่อถือในมิติของความเชี่ยวชาญ คือ การศึกษาดี มีความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญ มากกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ส่วนทางด้านมิติความน่าไว้วางใจผู้อ่านประเมินความน่าไว้วางใจไม่แตกต่างกันระหว่างผู้เขียนที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและผู้เขียนที่ใช้ภาษาซับซ้อน

ทางด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจประเมินว่าผู้เขียนข่าวเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้งและตระหนักถึงปัญหามากกว่ากลุ่มที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ แต่กลุ่มที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความเป็นกันเองมากกว่ากลุ่มที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

ผลการวิจัยไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว คือ ลีลาการเขียนข่าวด้วยภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อนส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวไม่แตกต่างกันระหว่างผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

นอกจากนั้นจากการวิจัยยังไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและการทราบแหล่งที่มาของข่าวที่อาจส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว อธิบายได้ว่า ลีลาการเขียนข่าวที่แตกต่างกันคือ การใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อนส่งผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าวไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่ทราบแหล่งที่มาของข่าวและกลุ่มที่ไม่ทราบแหล่งที่มาของข่าว

ลีลาการเขียนข่าวและความเข้าใจของผู้อ่าน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้อ่านเข้าใจข่าวเศรษฐกิจที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายมากกว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาซับซ้อน แต่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อาจส่งผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน คือ ลีลาการเขียนข่าวที่แตกต่างกันโดยใช้ภาษาเรียบง่ายและภาษาซับซ้อนส่งผลต่อความเข้าใจของผู้อ่านไม่แตกต่างกันระหว่างผู้อ่านที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจและผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ

ลีลาการเขียนข่าวและความน่าสนใจ

ผลการวิจัยพบว่าผู้อ่านประเมินว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาเรียบง่ายน่าสนใจกว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาซับซ้อนในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ชัดเจน น่าอ่าน เรียบง่าย น่าสนใจ ไร้อารมณ์ ดึงดูด ตีความสนใจ ชอบ เข้าใจง่าย และเรียบเรียงดี

นอกจากนี้ยังพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวและความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการประเมินว่าข่าวมีความน่าสนใจ ในมิติ ความชัดเจน และเข้าใจง่าย คือ

ความชัดเจน

เมื่อกลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจอ่านข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายค่าเฉลี่ยความชัดเจนของข่าวจะสูงกว่ากลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อ่านข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจไม่แตกต่างกันมากระหว่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

ความเข้าใจง่าย

เมื่อกลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจอ่านข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายค่าเฉลี่ยความเข้าใจง่ายจะสูงกว่ากลุ่มไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่อ่านข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจไม่แตกต่างกันมากระหว่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

อภิปรายผล

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ลีลาการเขียนข่าวธุรกิจกับการรับรู้ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร” ต้องการวัดความน่าเชื่อถือที่ผู้อ่านมีต่อข่าวที่ได้อ่าน ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ตั้งคำถามว่า ผู้อ่านจะประเมินความน่าเชื่อถือแตกต่างกันหรือไม่ โดยมีตัวแปรต้น 3 ด้าน คือ ภาษาที่ใช้ในการรายงานข่าวที่แตกต่างกัน การทราบหรือไม่ทราบแหล่งที่มาของข่าวและสุดท้ายความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีเพียงตัวแปรเดียวคือ ภาษาที่ใช้ในการรายงานข่าวที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้อ่านประเมินความน่าเชื่อถือแตกต่างกัน

ภาษากับความน่าเชื่อถือ

กลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ประเมินว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายน่าเชื่อถือกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน โดยเฉพาะความน่าเชื่อถือในมิติความเชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายมีการศึกษาดี มีความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญมากกว่าผู้เขียนข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน ส่วนความน่าเชื่อถือในมิติความน่าไว้วางใจนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงกับงานวิจัยของเสริมศิริ นิลดำ (2541) ที่ทดลองว่าการเขียนข่าวอาชญากรรมและข่าววิทยาศาสตร์ด้วยภาษาข่าวและภาษาไทยมาตรฐาน การเขียนอย่างไรที่จะสร้างความน่าเชื่อถือได้มากกว่ากัน ผลการวิจัยพบว่าผู้อ่านประเมินข่าวที่ใช้ภาษาไทยมาตรฐานมีความน่าเชื่อถือมากกว่าข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Taylor and Thompson (1982 อ้างถึงใน Fiske and Talyer, 1984) พวกเขาอธิบายว่า สารที่ใช้ภาษาที่มีลีลาเพื่อเร้าอารมณ์ผู้อ่าน แม้จะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้ แต่มีแนวโน้มว่าผู้อ่านจะเชื่อถือน้อยกว่าสารที่ใช้ภาษาเรียบง่าย

สาเหตุที่ผู้อ่านประเมินว่าข่าวที่ใช้ภาษามาตรฐานหรือภาษาเรียบง่ายน่าเชื่อถือมากกว่า ภาษาข่าวหรือภาษาซับซ้อนนั้นเป็นไปได้ว่า การใช้ภาษาไทยมาตรฐานนั้น ต้องเลือกใช้คำอย่างระมัดระวัง ไม่ใช้คำสแลง หรือ คำที่ผู้อ่านไม่เข้าใจความหมาย การเรียงประโยคเอื้อต่อการรับรู้ คือ เรียงประโยคแบบ ประธาน กริยา กรรม ประโยคสั้น ไม่มีส่วนขยายยืดยาวจนผู้อ่านสับสน ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับข่าวที่ใช้ภาษาข่าวหรือภาษาซับซ้อน ผู้อ่านจะเข้าใจข่าวที่ใช้ภาษาเรียบ

ง่ายมากกว่าจึงเกิดทัศนคติที่ดีต่อผู้เขียนข่าวหรือข่าวที่ได้อ่าน และประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความน่าเชื่อถือทางด้านความเชี่ยวชาญ เพราะสามารถเขียนเรื่องยากๆ เช่น ข่าวเศรษฐกิจ ให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องใช้ความพยายามในการตีความหรือแปลความหมายสิ่งที่ตนอ่านอีกรอบหนึ่ง

งานวิจัยนี้และงานวิจัยของเสริมศิริ ต่างเป็นงานวิจัยที่ศึกษาลีลาการเขียนข่าวที่ใช้ภาษาไทย เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับงานวิจัยในลักษณะเดียวกัน แต่เป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยกลับขัดแย้งกัน บทความเรื่อง “How Bureaucratic Writing Style Affects Source Credibility” ของ Duangkamol Chartprasert ซึ่งตีพิมพ์ในวารสาร Journalism and Mass Communication Quarterly ในปี 1993 นั้น พบว่าการเขียนบทความด้วยภาษาทางการ ซึ่งในที่นี้ภาษาทางการ หมายถึง การใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม คำนามธรรม นามวลี กริยาวลี ใช้ประโยคความซ้อน ประโยคกรรมวางก จำนวนคำต่อประโยคมาก ลักษณะการใช้ภาษาเช่นนี้ถือเป็นการใช้ภาษาที่ขัดต่อการรับรู้ แต่ผลการวิจัยกลับพบว่าการเขียนที่ใช้ภาษาทางการสามารถทำให้ผู้อ่านบทความรู้สึกว่าคุณเขียนบทความมีความน่าเชื่อถือในมิติความเชี่ยวชาญมากกว่าบทความที่ใช้ภาษาเรียบง่าย

สาเหตุที่ผลการวิจัยขัดแย้งกัน อาจมีสาเหตุ 2 ประการ คือ ความแตกต่างทางด้านลักษณะภาษา ยกตัวอย่างเช่น การใช้ประโยคกรรมวางก หรือ passive voice ซึ่งเป็นรูปประโยคที่พบได้เสมอในบทความวิชาการภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้อ่านอาจเกิดความรู้สึกว่าการใช้ภาษาเช่นนี้ดูเป็นทางการและน่าเชื่อถือ แต่เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย ลักษณะประโยคเช่นนี้ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ดังนั้นคนไทยจำนวนมากจึงไม่คุ้นเคยกับการใช้ประโยคกรรมวางก และประโยคกรรมวางกในภาษาไทยมักเป็นประโยคที่มีความหมายเชิงลบ ต่างจากประโยคกรรมวางกในภาษาอังกฤษที่ใช้ได้กว้างขวางมีความหมายได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ

อีกสาเหตุหนึ่ง คือ ความแตกต่างทางด้านลักษณะของข้อเขียนที่ใช้ทดลอง คือ ข่าว และบทความ ซึ่งข้อเขียนทั้ง 2 ประเภทนี้มีความต่างกันอยู่แล้ว ข่าว คือ สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วมีผู้สื่อข่าวนำมาเล่า ผ่านกระบวนการคัดสรรกลั่นกรอง (Gate Keeper) มาแล้วว่าจะเล่าหรือไม่เล่าอะไร บางครั้งผู้สื่อข่าวอาจไม่จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับข่าวนั้นๆ มากก็ได้ ถ้าผู้สื่อข่าวสามารถจับ

ประเด็นข่าวและมีความสามารถในการถ่ายทอดสิ่งที่เข้าใจมาเป็นภาษาเขียนได้ดี แต่บทความ โดยเฉพาะบทความวิชาการเฉพาะด้านต่างๆ มักต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นๆ ในการเขียน เพื่อให้ ข้อมูลที่ลึกซึ้งแก่ผู้อ่าน

แม้ว่าลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษาและบริบททางสังคมที่แตกต่างกันจะทำให้ ผลการวิจัยด้านลีลาการเขียนที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือขัดแย้งกัน แต่อย่างน้อยก็สรุปได้ว่า ภาษา หรือลีลาการเขียนสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้รับสารได้ แต่จะได้ผลบวกหรือลบอย่างไร ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านต่างๆ เช่น ประเภทของข้อเขียน ลักษณะของผู้รับสาร ลักษณะทาง ประชากรของแต่ละสังคม เพราะมีงานวิจัยหลายชิ้นพบว่า ยิ่งผู้รับสารมีอายุ ระดับรายได้และ การศึกษามากขึ้นเท่าใดความน่าเชื่อถือที่มีต่อสื่อและสารก็มักจะน้อยลง (Mulder อ้างถึงใน Thomas and Barbara 1998, อ้างแล้ว)

การใช้ภาษากับความเข้าใจของผู้อ่าน

การวิจัยครั้งนี้พบว่า การเขียนข่าวเศรษฐกิจด้วยภาษาเรียบง่ายสามารถทำให้ ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวได้มากกว่าการใช้ภาษาซับซ้อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงกับงานวิจัยของเสริมศิริ (2541, อ้างแล้ว) ที่พบว่าการเขียนข่าวด้วยภาษามาตรฐานทำให้ กลุ่มตัวอย่างเข้าใจและระลึกเนื้อหาข่าวได้มากกว่าข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าว

แม้ว่าการใช้ภาษาเรียบง่ายจะสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น แต่ ความรู้เดิมของผู้อ่านก็เป็นสิ่งจำเป็น การวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้ที่อ่านข่าวเศรษฐกิจเป็นประจำเข้าใจ เนื้อหาข่าวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะของข้อมูลใน ข่าวเศรษฐกิจเป็นสาระความรู้ เป็นข่าวหนัก เข้าใจยาก ทำให้ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้เดิมมาช่วย สร้างความเข้าใจด้วย

ความสามารถของผู้รับสารเป็นเรื่องเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ผู้เขียนข่าวคงไม่ สามารถปรับปรุงอะไรได้ แต่แรงจูงใจในการอ่านเป็นสิ่งที่ผู้เขียนข่าวสามารถช่วยสร้างขึ้นได้โดยใช้ ภาษาที่น่าอ่านและเชื่อถือการรับรู้ เพราะแนวคิด Elaboration Likelihood Model (ELM) เชื่อว่า ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น ผู้รับสารต้องมีทั้งความสามารถ (ability) และ แรงจูงใจ (motivation) ยิ่งผู้รับสารมีความสามารถและแรงจูงใจสูงขึ้นเท่าใด การรับรู้ก็จะยิ่งดีขึ้น ถ้าผู้เขียน

ข่าวสามารถสร้างแรงจูงใจให้คนทั่วไปสนใจข่าวหนักมากขึ้น ผลประโยชน์ที่ได้มิใช่จะตกอยู่เฉพาะตัวบุคคลเท่านั้นแต่ยังเกิดประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้างด้วย ดังเช่นที่ Newsom และ Wollert (1988, อ้างแล้ว) กล่าวว่า หน้าทีของนักเขียนที่เป็นสื่อมวลชน คือ จะต้องทำให้งานเขียนของตนอ่านง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยใช้ภาษาง่ายและชัดเจน

ลีลาการเขียนและความน่าสนใจ

ผลการวิจัยพบว่า ข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาเรียบง่ายขึ้นน่าสนใจกว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาซับซ้อนในด้านต่างๆ เช่น ชัดเจน น่าอ่าน ตีความสนใจ เข้าใจง่าย เรียบเรียงดี และผู้อ่านยังชอบข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาเรียบง่ายขึ้นมากกว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาซับซ้อน

นอกจากนั้นยังพบว่าคะแนนเฉลี่ยความชัดเจนของข่าว และ คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจง่ายของข่าวในกลุ่มผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจ ที่อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายขึ้นสูงกว่าข่าวที่เขียนด้วยภาษาซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจเห็นว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาเรียบง่ายขึ้นมีความชัดเจนและเข้าใจง่ายกว่าข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน สำหรับผู้ที่คุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจคะแนนเฉลี่ยด้านความชัดเจนและความเข้าใจง่ายไม่แตกต่างกันมากระหว่างข่าวที่ใช้ภาษาเรียบง่ายขึ้นและข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

งานวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า การเขียนข่าวเศรษฐกิจด้วยภาษาเรียบง่ายขึ้นสามารถสร้างความน่าเชื่อถือ ความน่าสนใจ และยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวได้มากกว่าข่าวเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาซับซ้อน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. หนังสือพิมพ์ธุรกิจและผู้เขียนข่าวธุรกิจควรปรับการใช้ภาษาข่าวให้มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาไทยมาตรฐานมากขึ้น เพราะการใช้ภาษาแบบเรียบง่ายหรือภาษาไทยมาตรฐานนั้นสามารถทำให้คนทั่วไปเข้าใจข่าวได้ดีขึ้น ถ้าสื่อมวลชนสามารถทำเรื่องที่น่าสนใจให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับคนทั่วไป ประโยชน์ก็จะตกอยู่กับคนจำนวนมาก มิใช่จำกัดเฉพาะกลุ่มดังเช่น การเขียนข่าวเศรษฐกิจด้วยภาษาเฉพาะทางอย่างที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบัน ผู้ที่อ่านข่าวเศรษฐกิจแล้วเข้าใจได้ดีจะต้องเป็นคนที่อยู่ในวงการธุรกิจหรือคุ้นเคยกับภาษาข่าวเศรษฐกิจเท่านั้น หนังสือพิมพ์ธุรกิจควรปรับปรุงวิธีการเขียนให้ผู้อ่านทั่วไปสามารถเข้าใจได้ง่ายและเกิดแรงจูงใจที่จะอ่าน
2. นอกจากภาษาเรียบง่ายจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้นแล้ว การเขียนข่าวด้วยภาษาเรียบง่ายยังทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าน่าเชื่อถือมากกว่าการเขียนข่าวด้วยภาษาข่าวที่เร้าอารมณ์ ผู้อ่านข่าวเศรษฐกิจจำนวนมากต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากการอ่านข่าวไปใช้ประโยชน์ ดังนั้นประเด็นเรื่องความน่าเชื่อถือจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม
3. จากการศึกษาการใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์ธุรกิจในปัจจุบัน แม้ว่าหนังสือพิมพ์ธุรกิจบางฉบับจะพยายามทำให้ข่าวเศรษฐกิจอ่านง่ายขึ้น แต่เมื่อศึกษาดูจะพบว่า ความง่ายที่หนังสือพิมพ์กล่าวอ้างนั้น คือ ความง่ายที่เกิดจากการลดทอนข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของข่าวให้น้อยลงเพื่อให้ข่าวสามารถอ่านจบในหน้าเดียว ความง่ายในการอ่านไม่ได้เกิดจากการใช้ภาษาที่เอื้อต่อการรับรู้ ดังนั้นเมื่อข่าวเศรษฐกิจมีรายละเอียดของข้อมูลลดลง นักธุรกิจบางคนก็จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ละเอียดซับซ้อน อาจรู้สึกไม่ค่อยพอกับในรายงานข่าวแบบไม่ละเอียดและเกิดความรู้สึกว่าผู้เขียนข่าวไม่น่าเชื่อถือเนื่องจากไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียนอย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยนี้ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการใช้ภาษาเรียบง่ายขึ้น จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจชาวเศรษฐกิจประเภทใดได้ดีขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยคิดคะแนนของชาวเศรษฐกิจทุกประเภทรวมกันหมด ไม่ว่าจะเป็นชาวขึ้นราคาสินค้า ชาวหุ้น ชาวนโยบายเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งชาวเหล่านี้มีความยากง่ายในเนื้อหาชาวแตกต่างกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรแยกประเภทชาวเศรษฐกิจ เพื่อที่จะได้ทราบอย่างแน่ชัดว่า ภาษาเรียบง่ายขึ้นทำให้ชาวเศรษฐกิจทุกประเภทอ่านง่ายและเข้าใจมากขึ้นเหมือนกันหรือไม่
2. การศึกษาความน่าเชื่อถือที่เกิดจากการอ่าน ควรวิจัยกับผู้ที่มีการศึกษาแตกต่างกันด้วย เพราะในงานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับสูงเหมือนกันหมดจึงไม่สามารถเปรียบเทียบได้ว่า ชาวหรือบทความที่เขียนเหมือนกันนั้นผู้อ่านที่มีการศึกษาสูงและต่ำจะเกิดความน่าเชื่อถือเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร
3. ควรขยายผลการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อศึกษาว่าการเขียนอย่างไรที่จะเหมาะสมกับชาวแต่ละประเภท รวมทั้งการเขียนบทวิเคราะห์หรือคอลัมน์ต่างๆในหนังสือพิมพ์ ว่าการเขียนแบบใด จะเกิดประสิทธิภาพในการรับรู้ของผู้อ่านและเกิดความน่าเชื่อถือมากที่สุด
4. ควรจับเวลาในการอ่านด้วยถ้าต้องการเปรียบเทียบว่าในระยะเวลาเท่ากัน ผู้อ่านอ่านชาวที่เขียนด้วยภาษาเรียบง่ายขึ้นและภาษาซับซ้อน เข้าใจได้เหมือนกันหรือไม่ เพราะจากคำกล่าวที่ว่า หนังสือพิมพ์เป็นวรรณกรรมเร่งรีบ ดังนั้นจึงควรเปรียบเทียบว่าลีลาการเขียนชาวที่แตกต่างกันอย่างไหนอ่านได้เร็วกว่ากันและเข้าใจได้ดีกว่ากัน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กิตติพงษ์ ทวีวงศ์. การศึกษาเปรียบเทียบระดับความยากต่อการอ่านของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538

คมสัน รัตนะสิมากุล. รูปแบบของสื่อกับความน่าเชื่อถือที่มีต่อแหล่งสารเปรียบเทียบสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

พรทิพย์ ดวงเฉลิมวงศ์. แหล่งข้อมูล การคัดเลือก การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์ในหนังสือพิมพ์ข่าวหุ้นและกรุงเทพธุรกิจฉบับแยกส่วนเศรษฐกิจ-การเงิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

พรวิภา ไชยสมคุณ. การใช้ภาษาในข่าวเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ไทยระหว่างปี พ.ศ. 2537-2541. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

มณฑิรา อินคชสาร. การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ : ศึกษาเปรียบเทียบปริมาณข้อมูลที่ได้อ่าน ความจำ และความพึงพอใจของผู้อ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สวณิต ยมาภัย. การสื่อสารของมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: 68การพิมพ์, 2526.

สิริพร จิตรักษ์ธรรม. การเปิดรับและการใช้ประโยชน์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารด้านธุรกิจของผู้ประกอบการส่งออก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุภา ศิริมานนท์. นักหนังสือพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ที พี พรินท์จำกัด, 2536.

เสริมศิริ นิลดำ. ลีลาการเขียนข่าวกับการรับรู้ของผู้อ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์, 2541.

ภาษาอังกฤษ

Duangkamol Chartprasert. "How Bureaucratic Writing Style Affects source Credibility", Journalism and Mass Communication Quarterly 70(1993):150-159.

Duangkamol Chartprasert. The Effect of Bureaucratic Writing Style on Readers' Perception of Source Credibility. Doctoral dissertation, Graduate school, University of Wisconsin-Madison, 1986.

E.B. Coleman. "The Comprehensibility of Several Grammatical Transformations", Journal of Applied Psychology 48(1964):186-190.

Erica Weintraub Austin and Qingwen Dong. "Source v. Content Effects on Judgments of News Believability", Journalism and Mass Communication Quarterly 71(1994):973-983.

Erwin P. Bettinghaus and Michael J. Cody. Persuasive Communication.

Victoria : Wadsworth, 1994.

Fiske, S.T., and Taylor, S.E. Social Cognition. Newbery Award Records, Inc., 1984

Hawkins, R.P., and Daly, J. Cognition and Communication. In Hawkins, R.P., Wiemann, J.M., and Pingree, S. Advancing Communication Science. Newbury Park: Sage Publishing, 1988:196-206.

Lloyd R. Bostian. "How Active, Passive and Nominal styles Affect Readability of Science Writing", Journalism and Mass Communication Quarterly 60(1983):635-640.

Lloyd R. Bostian and Tomas E. Bryant. "Comprehension of Styles of Science Writing", Journalism and Mass Communication Quarterly 61(1984):676-678.

Michael D. Slater and Donna Rouner. "How Message Evaluation and Source Attributes May Influence Credibility Assessment and Belief Change", Journalism and Mass Communication Quarterly 73(1996):974-991.

Thomas J. Johnson and Barbara K. Kaye. "Cruising Is Believing? : Comparing Internet and Traditional Sources on Media Credibility Measures", Journalism and Mass Communication Quarterly 75 (1998):325-340.

Werner J. Severin and James W. Tankard, Jr. Communication Theories: Origins, Methods, and Uses in the Mass Media. New York: Longman, 1992.

William J. McGuire. Persuasion, Resistance and Attitude Change, in Handbook of Communications. New York : Rand McNally College Publishing Company, 1973.

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
ถ้ากำลังเรียนอยู่ระดับใดให้เลือกระดับนั้นเป็นหลัก
3. อายุ 20-30 ปี 30-40 ปี 40 ปีขึ้นไป
4. อาชีพ ไปรตระบุ_____
5. ความถี่ในการอ่านข่าวเศรษฐกิจตามหนังสือพิมพ์ต่างๆ
 ทุกวัน
 วันเว้นวัน
 เป็นประจำทุก 2-3 วัน
 เป็นประจำทุก 4-5 วัน
 เป็นประจำทุกสัปดาห์
 เดือนละครั้ง
 ไม่อ่าน
6. ท่านคุ้นเคยกับการอ่านข่าวเศรษฐกิจระดับใด
 คุ้นเคยมาก _____ ไม่คุ้นเคยเลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบวัดความเข้าใจ

ข่าว A ผู้ค้าหมู-ไข่ไก่ได้เฮ

รายละเอียดข่าว	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ / เข้าใจผิด
1. ราคาหมู-ไข่ไก่สูงขึ้นตามกลไกการตลาด		
2. ไข่แพงเนื่องจากแม่ไก่ตายเพราะโรคไข้หวัดนก		
3. เนื้อหมูแพงเพราะอาหารสัตว์ขึ้นราคา / คนกินหมูแทนไก่ / อากาศร้อนทำให้หมูโตช้า (ตอบถูก 2 สาเหตุขึ้นไป)		
4. รัฐสอดส่องดูแลไม่ให้ผู้ค้าฉวยโอกาสขึ้นราคาเกินควร		
5. ผู้ค้าหมู-ไข่ไก่ รายใดขายแพงเกินควรจะถูกลงโทษ		
6. รัฐยังไม่ควบคุมราคาสินค้าเกษตรเพราะประชาชนยังไม่ร้องเรียน		
7. เกษตรกรพอใจที่ราคาเนื้อหมู-ไข่ไก่สูงขึ้น		
8. รัฐยังติดตามดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุก่อสร้างด้วย		
9. นายวัฒนา เชื่อว่า ราคาหมู-ไข่ไก่ไม่น่าแพงไปกว่านี้		
10. อีก 5-6 เดือน ไข่ไก่จะราคาปกติ		
11. ขณะนี้กำลังเร่งเลี้ยงไก่รุ่นใหม่		
12. รัฐควบคุมราคาน้ำมัน		
13. แม่ไก่ตายไป 10 ล้านตัว จาก 30 ล้านตัว		
14. ไข่ไก่ฟองน้อยกว่า 3 บาท		
15. เนื้อหมูราคาสูงกว่า 110 บาทต่อกิโลกรัม		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข่าว B ยานภัณฑ์-สมบูรณ์ฯ เเด่นที่สุด

รายละเอียดข่าว	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ / เข้าใจผิด
1. ต้นปี 48 มีหุ้นใหม่กลุ่มยานยนต์เข้าตลาดหลักทรัพย์ 3 บริษัท		
2. นักวิเคราะห์ประเมินหุ้น ยานภัณฑ์ และ สมบูรณ์ฯ น่าสนใจกว่า KPN		
3. ยานภัณฑ์ และ สมบูรณ์ฯ มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นจุดเด่นของบริษัท		
4. ข้อได้เปรียบของ KPN คือ มีฐานะการเงินที่แข็งแกร่ง		
5. ยานภัณฑ์ และ สมบูรณ์ฯ มียอดคำสั่งซื้อที่แน่นอนจากค่ายรถยนต์ต่างๆ		
6. KPN ผลิตตามคำสั่งซื้อลูกค้า		
7. การผลิตตามคำสั่งซื้อทำให้ KPN ไม่มีความเสี่ยง		
8. ไตรโยต้าหยุดผลิตทำให้รายได้ของ ยานภัณฑ์ (YNP) ลดลง		
9. สมบูรณ์ฯ กู้เงินต่างประเทศ ทำให้หนี้สินต่อทุนสูง		
10. แพรนไฮส์ของ เคพีเอ็น ยังไม่มั่นคง		
11. KPN เป็นบริษัทแรกที่ผลิตอะไหล่รถจักรยานยนต์		
12. ยานภัณฑ์ มีชื่อเสียงด้านท่อไอเสีย		
13. สมบูรณ์ฯ มีชื่อเสียงด้านเพลาช่าง		
14. การเป็นดีทรอยต์แห่งเอเชียเป็นผลดีต่อ ยานภัณฑ์ (YNP) และ สมบูรณ์ (SAT)		
15. ปัจจุบัน KPN มีแฟรนไชส์ 38 สาขาและคาดว่าจะขยายเป็น 100 สาขา		

ข่าว C เลิกเป็นศูนย์กลางการเงิน ผู้สิงคโปร์-ฮ่องกงไม่ได้

รายละเอียดข่าว	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ / เข้าใจผิด
1. ประเทศไทยไม่สามารถเป็นศูนย์กลางการเงินเพราะมีความแตกต่างระหว่างเศรษฐกิจในเมืองและชนบท		
2. ประเทศ สิงคโปร์ ฮ่องกง เป็นศูนย์กลางการเงินในเอเชีย		
3. ความแตกต่างระหว่างเศรษฐกิจในเมืองและชนบทเป็นอุปสรรคต่อการจัดระบบการเงิน		
4. วิธีจัดระบบการเงินที่เหมาะสมกับประเทศไทย คือ ทำให้ชาวชนบทได้ใช้บริการทางการเงิน		
5. สถาบันการเงินท้องถิ่นมีผลดำเนินงานดี หนี้เสียน้อย		
6. ประเทศเล็ก ๆ จัดระบบการเงินได้ง่ายกว่า		
7. การเป็นศูนย์กลางการเงินอันดับ 3 ไม่มีประโยชน์		
8. ธนาคารพาณิชย์ไม่เปิดบริการในพื้นที่ห่างไกลเพราะไม่มีกำไร		
9. ชาวบ้านคุ้นเคยกับธนาคาร/องค์กรการเงินท้องถิ่น		
10. ธนาคารท้องถิ่นปล่อยกู้ดอกเบี้ยต่ำกว่าการกู้ในระบบ		
11. ธนาคารท้องถิ่นมีหนี้เสียน้อยเพราะมีความคุ้นเคยกัน ทราบประวัติความเป็นมา		
12. มีกลุ่มออมทรัพย์กว่า 900 แห่งที่ควรเข้าไปสนับสนุนการทำงาน		
13. ต่างจังหวัดมีธนาคารชุมชนกว่า 2 หมื่นแห่ง		
14. ชาวชนบท 57% ไม่เคยใช้บริการธนาคาร		
15. มีคนยากจน / คนชนบทบางคนไม่เคยใช้บริการธนาคารใดๆเลย		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข่าว D ไทยเลิกเจรจาเปิดเสรีสินค้าลดภาษีเร่งด่วน

รายละเอียดข่าว	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ / เข้าใจผิด
1. ไทยยกเลิกการเจรจาเรื่องสินค้าลดภาษีเร่งด่วน (early harvest)		
2. ไทยสนับสนุนการเจรจาจัดทำ FTA		
3. การเจรจาลดภาษีเร่งด่วน ทำให้การเจรจาด้านอื่น ๆ ล่าช้า		
4. ในอนาคตจะเปิดเสรีทุกด้าน คือ การเปิดเสรีสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน		
5. การเปิดเสรีสินค้าสิ่งทอเป็นผลดีต่อประเทศไทย		
6. การเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วนต้องเจรจาหลายรอบ หาข้อยุติลำบาก		
7. ไทยเปิดเสรีสินค้าจำพวกผักและผลไม้กับจีนแล้ว		
8. ไทยกำลังเร่งเจรจาเปิดเสรีด้านการค้าบริการและการลงทุนกับจีน		
9. อินเดียขอเงื่อนไขพิเศษด้านแหล่งกำเนิดสินค้า		
10. สมาพันธ์สิ่งทออาเซียนขอให้เลื่อนการลดภาษีสิ่งทอ 0% ให้เร็วขึ้น		
11. กลุ่มบีบีบีเห็นด้วยกับการเปิดเสรีสินค้าสิ่งทอ		
12. หลายประเทศต้องซื้อวัตถุดิบจำพวกผ้าฝ้ายจากประเทศไทย		
13. ที่ประชุม seom มีมติให้ประเทศสมาชิกเร่งรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (เออีซี) ให้เร็วขึ้น		
14. อินเดียขอเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วนจำนวน 100 รายการ		
15. ไทยและอาเซียนเห็นว่าการขอเงื่อนไขพิเศษด้านแหล่งกำเนิดสินค้าไม่ควรเกิน 10% ของสินค้าลดภาษีเร่งด่วน		

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความน่าสนใจ

ท่านคิดว่าการใช้ภาษาในข่าวนี้ :

ชัดเจน	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	กำกวม
น่าอ่าน	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่น่าอ่าน
ซับซ้อน	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	เรียบง่าย
น่าเบื่อ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	น่าสนใจ
เร้าอารมณ์	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่เร้าอารมณ์
ดึงดูด	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่ดึงดูด
เป็นทางการ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่เป็นทางการ
ไม่สร้างความสนใจ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	สร้างความสนใจ
เกิดจินตนาการ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่เกิดจินตนาการ
ชอบ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่ชอบ
เข้าใจยาก	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	เข้าใจง่าย
เรียบเรียงไม่ดี	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	เรียบเรียงดี
น่าเชื่อถือ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่น่าเชื่อถือ
เป็นกลาง	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	มีอคติ
แทรกความคิดเห็น	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่แทรกความคิดเห็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความน่าเชื่อถือของผู้เขียนข่าว

ท่านคิดว่าผู้เขียนข่าว :

ฉลาด	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่ฉลาด
มีประสบการณ์	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่มีประสบการณ์
การศึกษาไม่ดี	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	การศึกษาดี
ไม่มีความสามารถ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	มีความสามารถ
เชี่ยวชาญ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่เชี่ยวชาญ
เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่เข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง
มีความรู้ในเรื่องที่เขียน	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียน
ใช้ภาษาไม่ดี	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ใช้ภาษาดี
ไม่น่าเชื่อถือ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	น่าเชื่อถือ
แม่นยำ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่แม่นยำ
ตระหนักถึงปัญหา	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่ตระหนักถึงปัญหา
มีอคติ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่มีอคติ
น่าไว้วางใจ	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่น่าไว้วางใจ
เป็นกันเอง	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่เป็นกันเอง
มีผลประโยชน์แอบแฝง	___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___ : ___	ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง

ขอขอบคุณที่ท่านสละเวลาตอบแบบสอบถาม

ตัวอย่างข่าวทดลองที่ใช้ภาษาเรียบง่าย

ผู้ค้าหมู-ไข่ไก่ยินดี รัฐเห็นชอบให้ขึ้นราคา

กระทรวงพาณิชย์อนุมัติให้ผู้ค้าหมู-ไข่ไก่ขึ้นราคาตามสะดวก เพราะอาหารสัตว์ขึ้นราคาและอากาศร้อนทำให้หมูโตช้าผลผลิตจึงออกสู่ตลาดน้อย

นายวัฒนา เมืองสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กล่าวว่า เนื้อหมูและไข่ไก่ราคาแพงขึ้นเนื่องจากปริมาณเนื้อหมูและไข่ไก่ในตลาดมีไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภค สาเหตุจากไข้หวัดนกระบาดช่วงก่อนนี้ทำให้แม่ไก่พันธุ์ไข่กว่า 10 ล้านตัวตายไป จากแต่เดิมที่มีแม่ไก่ 30 ล้านตัว สามารถผลิตไข่ไก่ได้ประมาณ 9,000 ล้านฟอง เมื่อจำนวนแม่ไก่ลดลง ปริมาณไข่ไก่ก็ลดลงด้วย โดยปัจจุบันไข่ไก่ราคาฟองละกว่า 3 บาท ขณะนี้เป็นช่วงเร่งเลี้ยงไก่รุ่นใหม่คาดว่าจะอีก 5-6 เดือน ราคาไข่ไก่จะอยู่ในภาวะปกติ เนื่องจากไก่รุ่นใหม่สามารถให้ผลผลิตทดแทนไก่ที่ถูกกำจัดไป

ส่วนเนื้อหมูที่มีราคาสูงกว่า 110 บาทต่อ ก.ก. นั้นเป็นเพราะอาหารสัตว์เช่น ข้าวโพด ปลาป่น ราคาแพงขึ้น อีกทั้งในหน้าร้อนหมูจะโตช้ากว่าปกติ นอกจากนี้ประชาชนส่วนมากยังหันมาบริโภคเนื้อหมูแทนเนื้อไก่ ปริมาณเนื้อหมูจึงไม่พอกับความต้องการ

นายวัฒนา กล่าวว่า ได้สั่งให้กรมการค้าภายในติดตามและตรวจสอบราคาสินค้าในตลาดอย่างใกล้ชิด หากพบว่าผู้ค้าหรือห้างร้านใดขายสินค้าสูงกว่าปกติโดยไม่มีเหตุอันควรให้กรมการค้าภายในลงโทษตามกฎหมายอย่างเข้มงวด

นอกจากอาหารสดแล้วยังรวมถึงสินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุก่อสร้างที่ต้องติดตามดูแลด้วยเพื่อไม่ให้ผู้บริโภคเดือดร้อนมากเกินไป

นายวัฒนาสรุปสถานการณ์ขณะนี้ว่า “เมื่อราคาหมู-ไข่ไก่สูงขึ้น เกษตรกรก็พอใจเพราะมีรายได้มากขึ้น ประกอบกับยังไม่มีประชาชนมาร้องเรียนให้รัฐควบคุมราคาสินค้าเกษตรเหมือนกับที่ควบคุมราคาน้ำมัน โดยส่วนตัวก็เชื่อว่าราคาหมูและไข่ไก่ก็ไม่น่าจะแพงไปกว่านี้แล้ว”

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ยานยนต์-สมบรูณ์ฯเด่นที่สุด

ต้นปี 2548 มีหุ้นใหม่ประเภทยานยนต์เข้าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์รวม 3 บริษัท นักวิเคราะห์ประเมินว่า หุ้นบริษัทยานยนต์ (YNP) และบริษัทสมบรูณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี (SAT) น่าสนใจกว่าหุ้นบริษัทเคพีเอ็น ออโตโมทีฟ (KPN) ของตระกูลณรงค์เดช

นักวิเคราะห์รายหนึ่งวิเคราะห์ว่าทั้ง บริษัทยานยนต์ และ บริษัทสมบรูณ์ฯ ต่างเป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์รายใหญ่ซึ่งบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ยี่ห้อต่างๆต้องมาสั่งซื้อ อีกทั้งประเทศไทยต้องการเป็นศูนย์กลางการประกอบรถยนต์หรือดีทอรี่แห่งเอเชีย ทำให้หุ้นของ 2 บริษัทนี้มีโอกาสทำกำไรได้สูง

บริษัทยานยนต์และบริษัทสมบรูณ์ฯ ต่างมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นจุดเด่นของบริษัท ยานยนต์ผลิตท่อไอเสียได้ดี สมบรูณ์มีชื่อเสียงด้านเพลาช้าง ทั้ง 2 บริษัทมีส่วนแบ่งทางการตลาดมากที่สุด เพราะมีคำสั่งซื้อที่แน่นอนจากบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ ต่างจากเคพีเอ็นที่ไม่มีผลิตภัณฑ์เด่น อีกทั้งยังผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้าเป็นหลัก

แต่ข้อดีของบริษัทเคพีเอ็น คือ ฐานะการเงินที่แข็งแกร่ง บริษัทมีหนี้สินเพียง 0.1 เท่าของทุนจดทะเบียน ขณะที่ยานยนต์ แม้ผลประกอบการไม่เคยขาดทุน แต่ต้องหยุดผลิตสินค้าช่วงเดือน ก.ค.-ก.ย.ที่ผ่านมา เนื่องจากโตโยต้าซึ่งเป็นบริษัทที่ผูกขาดสั่งซื้อท่อไอเสียจากยานยนต์ ต้องหยุดผลิตเพื่อเตรียมผลิตรถรุ่นใหม่คือรุ่นวีโก้ ทำให้ยอดขายของยานยนต์ลดลงตาม แต่คาดว่าจะกลับมาทำกำไรในช่วงเดือน ต.ค.-ธ.ค. 2547 และในปี 2548 จะมีกำไรมากขึ้น 15% จากเดิมที่มีหนี้สินถึง 2.4 เท่าของทุนจดทะเบียนแต่เมื่อเพิ่มทุนและขายหุ้นแก่ประชาชนแล้ว หนี้สินจะลดลงเหลือ 1.5 เท่าของทุนจดทะเบียน

ด้าน บริษัทสมบรูณ์ฯ แม้ผลประกอบการจะขาดทุนต่อเนื่องกันทุกปีรวมแล้วกว่า 800 ล้านบาท แต่เป็นการขาดทุนเพราะบริษัทกู้เงินต่างประเทศในช่วงวิกฤตการเงินปี 2540 คาดว่าหลังขายหุ้นและบวกกับผลการดำเนินงานที่ได้กำไรต่อเนื่องจะหักลบยอดขาดทุนได้และจะจ่ายเงินปันผลงวดครึ่งปีแรกไม่ต่ำกว่า 30% ของกำไรสุทธิซึ่งเป็นอัตราเดียวกันกับบริษัทยานยนต์ ก่อนหน้าที่จะขายหุ้นบริษัทสมบรูณ์ฯมีหนี้สินถึง 12 เท่าของทุนจดทะเบียน แต่หลังจากขายหุ้นหนี้สินจะลดลงเหลือเพียง 1-1.5 เท่าของทุนจดทะเบียน บริษัทจะรักษาสัดส่วนในระดับนี้ไว้

นักวิเคราะห์ กล่าวว่า สำหรับเคพีเอ็นนั้นไม่มีผลิตภัณฑ์หลักที่เป็นจุดขายชัดเจนเพราะผลิตตามคำสั่งซื้อ แต่มีข้อดีคือลดความเสี่ยง นอกจากนั้นเคพีเอ็นยังหวังรายได้จากการขยายแฟรนไชส์ขายอะไหล่ซึ่งคาดว่าจะคุ้มทุนในปีนี้ ปัจจุบันเคพีเอ็นมีแฟรนไชส์ 38 สาขาและคาดว่าจะขยายเป็น 100 สาขาแต่ยังไม่แน่ว่าแฟรนไชส์จะประสบความสำเร็จหรือไม่ อีกทั้งเคพีเอ็นยังต้องการขยายกำลังการผลิตชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ซึ่งยังไม่มีรายได้ผลิตมาก่อน ถ้าประสบความสำเร็จก็จะได้กำไรมาก แต่ถือว่ายังเสี่ยงเมื่อเทียบกับ 2 บริษัทข้างต้นที่มีคำสั่งซื้อระยะยาวที่แน่นอนจากบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ต่างๆ

ไทยไม่เหมาะที่จะเป็นศูนย์กลางการเงิน สู้สิงคโปร์-ฮ่องกงไม่ได้

ผู้ว่า ธปท. ยืนยันไม่ควรเร่งรัดให้ไทยเป็นศูนย์กลางการเงินของภูมิภาคเอเชีย เพราะมีประเทศที่เหมาะสมอย่างสิงคโปร์และฮ่องกงครองตำแหน่งอยู่ อีกทั้งไทยยังมีความแตกต่างระหว่างเศรษฐกิจในเมืองและชนบท พร้อมแนะนำว่าควรรื้อระบบการเงินไทยใหม่ หันไปส่งเสริมบริการทางการเงิน เพื่อให้ชาวชนบทกว่า 57% ที่ไม่เคยใช้บริการ สามารถใช้บริการทางการเงินได้

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กล่าวในโอกาสไปแสดงปาฐกถาที่ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหัวข้อ “โอกาสและความท้าทายของแผนพัฒนาระบบการเงินไทย” ว่า ประเทศไทยไม่สามารถเป็นศูนย์กลางการเงินของภูมิภาคนี้ได้เนื่องจากประเทศไทยเป็นเมืองใหญ่มีความแตกต่างระหว่างเศรษฐกิจในเมืองกับชนบท ต่างจากประเทศเล็กๆอย่างสิงคโปร์หรือฮ่องกงซึ่งจัดระบบการเงินได้ง่ายกว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท

“เราไม่เชื่อว่ากรุงเทพฯจะเป็นศูนย์กลางการเงินได้ เพราะตอนนี้มีอันดับ 1 และอันดับ 2 แล้ว เราจะเป็นที่ 3 คงลำบาก ไม่ได้อะไรเลย เราคิดว่าทางที่ดีควรทำให้การเงินไปสู่ชนบทที่ห่างไกล ให้ทุกภาคได้เข้าสู่ระบบการเงินได้อย่างเหมาะสมจะดีกว่า” ม.ร.ว.ปรีดิยาธร กล่าว

จากผลสำรวจของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้มีรายได้น้อยและชาวชนบทจำนวน 57% ไม่เคยใช้บริการธนาคารพาณิชย์ บางรายไม่เคยใช้บริการแม้กระทั่งธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) ส่วนธุรกิจรายย่อยเคยใช้บริการฝากเงินแต่ไม่เคยใช้บริการกู้เงิน

จากสภาพดังกล่าวทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นว่าสิ่งที่ควรทำต่อไป คือ ขยายบริการของธนาคารพาณิชย์ให้เข้าถึงคนกลุ่มนี้ แต่ก็ยอมรับว่าเป็นไปได้ยากเนื่องจากคงจะไม่มีธนาคารพาณิชย์โดยอมไปเปิดบริการในพื้นที่ห่างไกลเพราะรายได้ไม่คุ้มกับเงินลงทุน หนทางที่พอจะทำได้ คือ เพิ่มสาขาย่อยของธนาคารพาณิชย์และสนับสนุนสถาบันการเงินท้องถิ่น เช่น สหกรณ์ชุมชน กลุ่มออมทรัพย์ เพื่อให้ความรู้ด้านการเงินและเทคโนโลยีใหม่ๆ แก่ชาวบ้านเพราะเป็นองค์กรที่ชาวบ้านคุ้นเคย

ขณะนี้ในต่างจังหวัดมีธนาคารท้องถิ่นอยู่แล้วกว่า 2 หมื่นแห่งซึ่งในจำนวนนี้มีกลุ่มออมทรัพย์กว่า 900 แห่งที่ควรเข้าไปพัฒนาและจัดระบบเพื่อให้ทำงานดีขึ้นกว่าเดิม

องค์กรที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ มีจุดประสงค์ที่จะเข้าไปเสริมการทำงานของธนาคารท้องถิ่น ไม่ใช่เข้าไปควบคุมและคิดว่าบทบาทการทำงานจะไม่ซ้ำซ้อนกัน เพราะธนาคารท้องถิ่นเหล่านี้ปล่อยกู้ดอกเบี้ยต่ำกว่าร้อยละ 10 ซึ่งถูกกว่าการกู้ในระบบ การปล่อยกู้ก็มีหนี้เสียน้อยมากเพราะคนในชุมชนรู้จักกัน ทราบประวัติ รู้พฤติกรรมอย่างละเอียด มีธรรมาภิบาลและจริยธรรมสูงมาก

ไทยยุติการเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วน ที่ได้บทเรียนจากจีน-อินเดีย

ไทยยุติการเจรจาเปิดเสรีสินค้าลดภาษีเร่งด่วน เนื่องจากได้บทเรียนจากการเจรจากับจีนและอินเดีย สมพันธ์สิ่งทออาเซียนเร่งให้ลดภาษีสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มให้เหลือ 0% ในปีนี้ กลุ่มผู้ผลิตเสื้อผ้าเบบี๋พร้อมสนับสนุนข้อเสนอ

นางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กล่าวว่า ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน (seom) มีมติให้ประเทศสมาชิกเร่งรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (เออีซี) ให้เร็วขึ้น

ส่วนการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรี หรือ เอฟทีเอ ที่ได้เริ่มเจรจากับประเทศต่างๆแล้วนั้น ในส่วนของประเทศไทยจะสนับสนุนการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรี(เอฟทีเอ)อย่างต่อเนื่อง แต่จะไม่เจรจาเรื่องสินค้าลดภาษีเร่งด่วน (Early Harvest) อีกต่อไป เพราะการเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วนต้องแบ่งการเจรจาเป็นหลายรอบ เกิดปัญหายุ่งยากทั้งการนัดหมาย การหาข้อยุติ ทุกครั้งที่นัดเจรจาเพิ่มก็ต้องต่อรองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย กว่าจะหาข้อยุติแต่ละรอบได้ค่อนข้างลำบาก ทำให้การเจรจาด้านอื่นๆล่าช้าตามไปด้วย ทั้งนี้แผนการเจรจาใหม่นี้จะเปิดเสรีพร้อมกันทุกด้าน คือ การเปิดเสรีสินค้า การค้าบริการและการลงทุน

“การเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วนหรือ เออร์ลี่ ฮาร์เวสต์ ทำให้การเจรจาด้านอื่นๆล่าช้า ดังนั้นจึงควรเจรจาให้ครอบคลุมทุกด้านในคราวเดียวกันจะดีกว่า เพราะจะเกิดเอกภาพและหาข้อยุติได้ง่ายกว่าแบบเดิม” อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กล่าว

ที่ผ่านมาไทยจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับจีนและอินเดียแล้ว โดยไทยเปิดการค้าเสรีสินค้าผักและผลไม้กับจีนในวันที่ 1 ต.ค. 2546 ปัจจุบันกำลังเร่งเจรจาด้านการค้าบริการและการลงทุน คาดว่าจะเปิดเสรีด้านการค้าบริการและการลงทุนได้ในวันที่ 1 ก.ค.2548

ด้านการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย ล่าสุดอินเดียขอเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วน (Early Harvest) จำนวน 100 รายการกับอาเซียน โดยอินเดียได้ขอเงื่อนไขพิเศษด้านแหล่งกำเนิดสินค้าจำนวน 37 รายการ ซึ่งไทยและอาเซียนเห็นว่ามากเกินไปจึงขอให้ไม่เกิน 10% ของสินค้าลดภาษีเร่งด่วน

นอกจากนี้ที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอของสมพันธ์สิ่งทออาเซียนที่ขอให้ลดภาษีสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ให้เหลือ 0% ในปี 2005 จากเดิมที่กำหนดลดภาษีปี 2007 ทำให้ไทยต้องประชุมหารือกับผู้ประกอบการในประเทศว่าพร้อมหรือไม่

นายคมสรณ์ วิจิตรวิกรม ประธานศูนย์บริการส่งออกเบบี๋ กล่าวว่า กลุ่มเบบี๋เห็นว่าอาเซียนเป็นตลาดที่สำคัญ การเปิดเสรีสิ่งทอสิ่งทอโดยลดภาษี 0% ในกลุ่มสมาชิกอาเซียนปีนี้นั้น แม้จะมีสินค้าเครื่องนุ่งห่มจากประเทศอื่นๆเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในประเทศ แต่คาดว่าจะไม่น่ามีผลกระทบกับตลาดในประเทศ กลับเป็นโอกาสดีที่สินค้าเครื่องนุ่งห่มจากไทยจะแพร่หลายในต่างประเทศ

นอกจากนี้สินค้าประเภทผ้าผืนและสิ่งทอของไทย อาจได้ประโยชน์หากลดภาษี 0% เพราะประเทศอาเซียนอื่นๆ เช่น อินโดนีเซีย เวียดนาม ต้องส่งซื้อวัตถุดิบจากประเทศไทยไปผลิตอีกต่อหนึ่ง

ตัวอย่างข่าวที่ใช้ภาษาซับซ้อน

ผู้ค้าหมู-ไข่ไก่ได้เฮ รัฐบาลผ่อนผันให้ขายแพง

“พาณิชย์” ปล่อยผี พ่อค้าแม่ขายไข่ไก่และเนื้อหมูขึ้นราคาตามสะดวก อ่างอากาศร้อนทำให้วงจรเลี้ยงสัตว์โตช้า ผลผลิตเลยออกสู่ตลาดน้อยบวกกับการขึ้นราคาของวัตถุดิบอาหารสัตว์เลี้ยง

นายวัฒนฯ เมืองสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เปิดเผยว่าการปรับขึ้นราคาจำหน่ายเนื้อหมูและไข่ไก่ในขณะนี้ นั้น กระทรวงพาณิชย์จะปล่อยให้ราคามีการเคลื่อนไหวไปตามกลไกตลาดเพราะการขึ้นราคาของสินค้าดังกล่าวมีเหตุผลรองรับที่เหมาะสม โดยสาเหตุที่ราคาไข่ไก่ปรับตัวสูงขึ้นและมีราคาขายอยู่ที่ฟองละกว่า 3 บาทเป็นเพราะปริมาณแม่ไก่ที่ให้ผลผลิตไข่ไก่ได้หดหายไป เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกช่วงก่อนหน้าถึง 1 ใน 3 ของผลผลิตในภาวะปกติหรือเกิดการลดลงของไข่ไก่จากระบบ 10 ล้านตัวจากปกติ 30 ล้านตัวและให้ผลผลิตไข่ไก่ 9,000 ล้านฟอง ขณะนี้อยู่ในช่วงการเร่งเลี้ยงแม่ไก่เพิ่มเติมเพื่อทำการทดแทนไข่ไก่ที่ถูกกำจัดไป

ส่วนเนื้อหมูที่มีราคาขยับขึ้นเกิน 110 บาทต่อ ก.ก. นั้นเป็นเพราะการขึ้นราคาของอาหารสัตว์ เช่น ข้าวโพด ปลาป่น ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และยังมีการบริโภคเนื้อหมูแทนสัตว์ปีกเช่น ไก่ อยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคเพราะในหน้าร้อนอัตราการโตของหมูจะช้ากว่าปกติ

อย่างไรก็ตามคาดว่าในอีก 5-6 เดือนข้างหน้าจะเข้าอยู่ในภาวะปกติและเกิดความสมดุลในด้านปริมาณและราคาจำหน่ายซึ่งช่วงนั้นผลผลิตไข่ไก่และเนื้อหมูจะออกมาในปริมาณที่ปกติเหมือนเดิม

นายวัฒนฯ กล่าวได้ว่า ได้สั่งการให้กรมการค้าภายในทำการติดตามและดำเนินการตรวจสอบสถานการณ์ภาวะราคาสินค้าอย่างใกล้ชิด หากพบว่ามี การปรับราคาสินค้าไม่ได้เป็นไปตามกลไกตลาดที่แท้จริงหรือมีเหตุผลอันสมควรที่จะต้องปรับขึ้นราคาสินค้าแต่อย่างใด ให้กรมการค้าภายในดำเนินการลงโทษตามกฎหมายอย่างเข้มงวด ป้องกันไม่ให้มีการฉกฉวยโอกาสขึ้นราคาทั้งที่ไม่มีความจำเป็น

นอกจากสินค้าอาหารสดแล้วก็ยังรวมไปถึงสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างที่จะต้องติดตามดูแลด้วยเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความเดือดร้อนมากเกินไป

“เมื่อราคาสินค้าเกษตรดีขึ้นจะให้ทำอย่างไร ตอนนี้นักเศรษฐกรพอใจมากเพราะการเพิ่มขึ้นของรายได้ ประกอบกับยังไม่มีกรร้องเรียนจากประชาชนให้รัฐทำการควบคุมราคาหรือกำหนดเพดานราคาสินค้าดังกล่าวเหมือนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเชื่อว่าราคาสินค้าก็ไม่น่าจะขยับเกินกว่านี้แล้ว ผู้บริโภคก็คงไม่เกิดความเดือดร้อนมากเกินไป” นายวัฒนฯ กล่าว

ยานยนต์-สมบรูณ์ฯเด่นที่สุด

ประเดิมต้นปี 2548 มีหุ้นใหม่พร้อมเสนอขายและเข้าซื้อขายในกลุ่มยานยนต์รวมทั้งสิ้น 3 บริษัท ผู้จัดการกองทุนระยะยาวและนักวิเคราะห์ประเมิน บริษัท ยานยนต์ (YNP) และ บริษัท สมบรูณ์ เอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี (SAT) พอร์มดีกว่า บริษัท เคพีเอ็น ออโตโมทีฟ (KPN) ของตระกูลธนรงค์เดชที่ผลิตภัณ์กระจายตัว

นักวิเคราะห์รายหนึ่งกล่าวว่า ทั้ง YNP และ SAT นั้นอัตราการทำกำไรมีสิทธิขยายตัวตามยอดขายรถยนต์ของประเทศไทยที่มีเป้าหมายเป็นศูนย์กลางการประกอบรถยนต์ (ดีทรอยต์) ในเอเชียเพราะทั้งสองบริษัทเป็นเจ้าของผลิตภัณ์ที่ค่ายรถต้องมาสั่งซื้อ

“ถ้านึกถึงผลิตภัณ์ที่โอเคเสียต้องคิดถึง YNP และถ้าเป็นเพลอซ่ารถยนต์ต้องเป็น SAT ทำให้ทั้งสองบริษัทมีคำสั่งซื้อที่แน่นอนจากค่ายรถยนต์ สามารถครองส่วนแบ่งการตลาดในผลิตภัณ์เหล่านี้กับค่ายรถยนต์ในประเทศไทยมากที่สุด เทียบกับ KPN ที่ผลิตภัณ์กระจายผลิตตามคำสั่งซื้อ”

แต่ KPN มีข้อดีที่ฐานะการเงินที่แข็งแกร่งสัดส่วนหนี้สินต่อทุนเพียง 0.1 เท่าเทียบกับ 2 บริษัทข้างต้นที่ยานยนต์ถึงแม้ไม่มีขาดทุนสะสมแต่ผลการดำเนินงานไตรมาส 3 ได้สะดุด มีการขาดทุนแต่เป็นการขาดทุนเพราะการปรับตัวเตรียมพร้อมในการปรับเปลี่ยนรถยนต์รุ่นวิโก้ของโตโยต้า ที่ผูกขาดสั่งซื้อท่อไอเสียจาก YNP ซึ่งคาดว่าจะกลับมามีกำไรสุทธิในไตรมาส 4 ปี 2547 และมีอัตราการเติบโตของกำไรสุทธิปี 2548 เทียบกับปีก่อนประมาณ 15% สำหรับสัดส่วนหนี้สินต่อทุนนั้นจะลดลงจาก 2.4 เท่าเหลือ 1.5 เท่าหลังการเพิ่มทุนกระจายหุ้นขายประชาชน

ส่วน SAT แม้จะมีการขาดทุนสะสมกว่า 800 ล้านบาท แต่เป็นการขาดทุนสะสมอันเนื่องมาจากการกู้เงินต่างประเทศในช่วงวิกฤตการณ์ปี 2540 ซึ่งคาดว่าหลังขายหุ้นใหม่ เมื่อบวกกับผลการดำเนินงานที่มีกำไรสุทธิมาต่อเนืองจะสามารถล้างขาดทุนสะสมได้และจะมีการจ่ายปันผลงวดครั้งแรกของปีนี้ในอัตราไม่ต่ำกว่า 30% ของกำไรสุทธิซึ่งเป็นอัตราการจ่ายเท่ากับยานยนต์ นอกจากนี้หลังจากขายหุ้นใหม่จะทำให้หนี้สินต่อทุนของบริษัทลดลงจาก 12 เท่าเหลือ 1-1.5 เท่า โดยบริษัทจะทำการรักษาสัดส่วนไว้ในอัตรานี้

นักวิเคราะห์อีกกล่าวว่า สำหรับ KPN นั้น มีข้อดีคือความไม่ชัดเจนของผลิตภัณ์ที่ขาย เพราะกระจายออกไปและเป็นการผลิตตามคำสั่งซื้อ มีข้อดีคือกระจายความเสี่ยง นอกจากนี้ยังหวังรายได้เพิ่มจากการขยายตัวของแฟรนไชส์ขายอะไหล่ที่คาดว่าจะถึงจุดคุ้มทุนในปีนี้ ปัจจุบันมี 38 สาขาและคาดว่าจะขยายเป็น 100 สาขาซึ่งยังมีความเสี่ยงว่าแฟรนไชส์จะประสบความสำเร็จแน่นอนหรือไม่ รวมถึงการขยายกำลังการผลิตไปผลิตชิ้นส่วนรถมอเตอร์ไซด์ที่ยังไม่มีรายได้ผลิต ซึ่งถ้าประสบผลสำเร็จจะมีกำไรสุทธิที่ขยายตัวอย่างสูง แต่ก็มีความเสี่ยงเมื่อเทียบกับทั้งสองบริษัทข้างต้นที่มีคำสั่งซื้อระยะยาวที่แน่นอนจากค่ายรถยนต์แล้ว

เล็กเป็นศูนย์กลางการเงิน ผู้สิงคโปร์-ฮ่องกงไม่ได้

ผู้ว่าแบงก์ชาติทูบไตซ์ เลิกผลักดันไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของภูมิภาคเอเชียได้แล้วเพราะมีเบอร์ 1-2 เป็นก้างขวางคอ แถมมีความแตกต่างของเศรษฐกิจในเมืองและชนบท แย้มหรือระบบการเงินไทยใหม่หันไปส่งเสริมบริการทางการเงินให้เข้าถึงมือประชาชนที่ไม่เคยได้รับบริการที่มีอยู่ 57%

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) หรือแบงก์ชาติ กล่าวในโอกาสไปแสดงปาฐกถาที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหัวข้อ “โอกาสและความท้าทายของแผนพัฒนาระบบการเงินไทย” ว่า ถึงตอนนี้การผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของภูมิภาคเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้หรือเป็นไปได้ยากมาก เนื่องจากความเป็นเมืองใหญ่ของไทย การมีระบบการเงินที่แตกต่างจากฮ่องกงและสิงคโปร์ที่เป็นเมืองเล็ก การจัดการบางอย่างก็ไม่ได้ เป็นการง่ายที่จะทำให้เขาเป็นเบอร์ 1 และเบอร์ 2 ซึ่ง 2 ประเทศนี้ต่างจากไทยเพราะไทยมีระบบเศรษฐกิจในเมืองและนอกเมืองต่างกัน

“เราไม่เชื่อว่ากรุงเทพฯจะเป็นศูนย์กลางทางการเงินได้ เพราะตอนนี้มีเบอร์ 1 และเบอร์ 2 แล้ว เราจะเป็นที่ 3 คงลำบาก ไม่ได้อะไรเลย เราเลยคิดว่าทางที่ดีควรต้องเสนอการบริการทางการเงินไปสู่ชนบทที่ห่างไกลให้ทุกภาคได้เข้าสู่ระบบการเงินได้อย่างเหมาะสมจะดีกว่า” ม.ร.ว.ปรีดิยาธร กล่าว

ทั้งนี้ ผู้ว่าการแบงก์ชาติ กล่าวว่า จากข้อมูลที่แบงก์ชาติได้ทำการสำรวจพบการบริการในส่วนบุคคลหรือคนในชนบท คนมีรายได้น้อย ถึง 57% ที่ไม่เคยได้สัมผัสธนาคารพาณิชย์หรือแม้กระทั่งธนาคารออมสินหรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เลย ส่วนธุรกิจรายย่อยๆก็มีการได้ฝากเงินบ้าง แต่เงินกู้ไม่เคยเข้าถึงเลย

จากภาวะข้างต้นทำให้แบงก์ชาติมาคิดว่าสิ่งที่ควรทำต่อไป คือ การให้ธนาคารพาณิชย์เข้าถึงคนกลุ่มนี้มากขึ้น แต่คงเป็นการยากที่จะให้ธนาคารพาณิชย์เข้าไปถึงเพราะธนาคารพาณิชย์คงไม่ไป ถ้าเขาไม่ได้รับผลที่คุ้มหรือมีกำไร การดำเนินงานต่อไปจะทำการส่งเสริมการเพิ่มสาขาย่อยของธนาคารพาณิชย์ที่มีบริการการเงินทุกรูปแบบ นอกจากนี้จะสนับสนุนองค์กรที่เป็นความร่วมมือระหว่างแบงก์ชาติกับธนาคารพาณิชย์ในการต่อยอดความรู้บริการการเงิน เทคโนโลยีใหม่ๆให้สหกรณ์ชุมชน ซึ่งมีบทบาทสำคัญ ชาวบ้านเข้าถึงได้

เพราะตอนนี้ในต่างจังหวัดในชุมชนก็มีธนาคารชุมชนอยู่แล้วกว่า 2 หมื่นแห่งหรือรูปแบบของกลุ่มออมทรัพย์ซึ่งมีมากกว่า 900 แห่งที่ควรเข้าไปทำการพัฒนาและทำการจัดระบบ แนะนำการทำงานให้เขาสามารถดำเนินงานได้ดีขึ้นกว่าเดิม

แต่การเข้าไปต้องไม่ใช่เข้าไปควบคุม แต่ต้องเข้าไปทำการส่งเสริมให้กลุ่มนี้สามารถเป็นตัวเสริมสถาบันการเงินเดิมที่มีอยู่แล้ว เชื่อว่าบทบาทไม่ซ้ำซ้อนแต่ให้เสริมกันมากขึ้น เพราะสถาบันเหล่านี้ปล่อยดอกเบี้ยถูกกว่าการปล่อยกู้นอกระบบเพราะต่ำกว่า 10% และการปล่อยกู้มีหนี้เสียน้อยมาก เนื่องจากการรู้จักกันของคนในชุมชน การรู้ประวัติ ดูพฤติกรรมก่อนทำการปล่อยกู้ มีธรรมาภิบาลและจริยธรรมสูงมาก

ไทยเลิกเจรจาเปิดเสรีสินค้าลดภาษีเร่งด่วน ที่ได้บทเรียนจากจีน-อินเดีย

ไทยเลิกเจรจาเปิดเสรีสินค้าเร่งด่วน ภายใต้กรอบเอฟทีเอ ซึ่งอุปสรรคมากหลังได้บทเรียนจากการเจรจากับจีนและอินเดีย สมাপันธุ์สิงห์ทองอาเซียนเจ้าเร่งลดภาษีสิ่งทอ-เครื่องนุ่งห่ม 0% ในปีนี้ กลุ่มผู้ผลิตเสื้อผ้าเบบี๋พร้อมรับข้อเสนอ

นางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กล่าวถึงการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน (seom) ว่า ที่ประชุมได้มีมติให้เร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน (เออีซี) ให้เร็วมากขึ้น

ที่ประชุมได้หารือถึงกรอบแนวทางที่สมาชิกได้ไปเจรจาเขตการค้าเสรี (เอฟทีเอ) กับประเทศต่างๆด้วย ซึ่งไทยจะให้ความสำคัญกับการเจรจาจัดทำเอฟทีเออย่างต่อเนื่อง แต่จะไม่มีการเจรจาในส่วนของการลดภาษีเร่งด่วน (Early Harvest) อีกต่อไป เพราะการเจรจาในส่วนนี้ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้า เนื่องจากต้องแบ่งการเจรจาเป็นหลายรอบ สร้างความยุ่งยากในการจัดเจรจาหรือ การหาข้อยุติ และทุกครั้งที่มีการเจรจาก็ต้องมีการต่อรองเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งค่อนข้างลำบากในการหาข้อยุติในแต่ละรอบ นำมาซึ่งความล่าช้าในการเจรจาในด้านอื่นๆ ดังนั้นการเปิดเสรีพร้อมกันทุกด้าน คือ การเปิดเสรีสินค้า การค้าบริการและการลงทุนจึงเป็นจุดมุ่งหมายของแผนการเจรจาแบบใหม่

“การเจรจาเปิดเสรีเร่งด่วนหรือ เออร์ลี่ ฮาร์เวสต์ สร้างปัญหาให้เกิดความล่าช้าในภาพรวมติดขัดไปด้วย จึงเจรจาทั้งกรอบภาพรวมจะดีกว่า” อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กล่าว

ที่ผ่านมาไทยได้ทำการตกลงเปิดเสรีทางการค้ากับจีนและอินเดียมาแล้ว โดยเอฟทีเอกับจีนได้เปิดเสรีนำร่องสินค้าผักและผลไม้ตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค. 2546 ซึ่งขณะนี้ได้มีการเร่งรัดการเจรจาในด้านการค้าบริการและการลงทุน โดยให้มีการตกลงกันได้โดยเร็ว เพราะจะมีการเปิดเสรีกันตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค. 2548

ขณะที่เอฟทีเออาเซียน-อินเดีย ล่าสุดได้มีการเจรจาสินค้าลดภาษีเร่งด่วน (Early Harvest) ประมาณ 100 รายการ โดยอินเดียได้ขอให้มีการกำหนดเงื่อนไขพิเศษในเรื่องแหล่งกำเนิดสินค้าในสินค้า 37 รายการ ซึ่งไทยและอาเซียนเห็นว่ามากเกินไป และขอให้ไม่เกิน 10% ของสินค้าลดภาษีเร่งด่วน

นอกจากนี้ที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอของสมাপันธุ์สิงห์ทองอาเซียน โดยขอให้ทำการลดภาษีสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของอาเซียนเดิม 6 ประเทศ เหลือ 0% ในปี 2005 จากเดิมที่กำหนดลดภาษีปี 2007 ซึ่งไทยจะได้มีการหารือกับผู้ประกอบการว่ามีความพร้อมหรือไม่

ด้านนายคมสวรงค์ วิจิตรวิกรม ประธานศูนย์บริการส่งออกเบบี๋ กล่าวว่า ตลาดอาเซียนสำหรับกลุ่มเบบี๋ถือว่าเป็นตลาดที่มีความสำคัญ แต่การลดภาษี 0% ภายในกลุ่มสมาชิกอาเซียนในปีนี้น่าจะส่งผลกระทบต่อค่าเนื้อจากการเข้ามาไทยของสินค้าอาเซียน ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อตลาดรวม แต่จะกลับเป็นการดีที่สินค้าเครื่องนุ่งห่มไทยจะได้รับความนิยมจากตลาดอาเซียน

ขณะเดียวกันส่วนที่เป็นสินค้าผ้าฝ้าย-สิ่งทอของไทย จะได้ประโยชน์หากมีการลดภาษีตามข้อเสนอ ดังกล่าวจริงเพราะประเทศอาเซียนอื่นๆ อย่าง อินโดนีเซีย เวียดนามจะมีการส่งไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตอีกต่อหนึ่ง ขณะที่สินค้ากลุ่มเครื่องนุ่งห่มเห็นว่าการลดภาษีจะเป็นโอกาสให้เพิ่มการขายในอาเซียนได้มากขึ้น

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวต่อองค์ประกอบความน่าเชื่อถือในมิติต่างๆ ดังนี้

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวฉลาด

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	2.722	1	2.722	2.185	0.14
การทราบแหล่ง	1.389	1	1.389	1.115	0.292
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.125	1	0.125	0.1	0.752
ค่าแก้ไข	353.75	284	1.246		
รวม	6172	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีประสบการณ์

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	3.125	1	3.125	1.971	0.161
การทราบแหล่ง	0.055	1	0.055	0.035	0.852
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.014	1	0.014	0.009	0.925
ค่าแก้ไข	450.306	284	1.586		
รวม	6394	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวการศึกษาดี

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	4.753	1	4.753	4.413	0.037*
การทราบแหล่ง	0.587	1	0.587	0.545	0.461
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.42	1	0.42	0.39	0.533
ค่าแก้ไข	305.903	284	1.077		
รวม	7205	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความสามารถ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	6.42	1	6.42	5.512	0.02*
การทราบแหล่ง	0.281	1	0.281	0.241	0.624
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.0034	1	0.0034	0.003	0.956
ค่าแก้ไข	330.764	284	1.165		
รวม	6807	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวเชี่ยวชาญ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	7.031	1	7.031	4.217	0.041*
การทราบแหล่ง	2.531	1	2.531	1.518	0.219
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	5.837	1	5.837	3.501	0.062
ค่าแก้ไข	473.514	284	1.667		
รวม	5581	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวเข้าใจเรื่องอย่างลึกซึ้ง

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	5.281	1	5.281	3.138	0.078
การทราบแหล่ง	1.003	1	1.003	0.596	0.441
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.031	1	0.031	0.019	0.892
ค่าแก้ไข	477.903	284	1.683		
รวม	5763	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีความรู้ในเรื่องที่เขียน

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	4.014	1	4.014	2.694	0.102
การทราบแหล่ง	2.347	1	2.347	1.575	0.21
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.5	1	0.5	0.336	0.563
ค่าแก้ไข	423.139	284	1.49		
รวม	6702	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวน่าเชื่อถือ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	1.125	1	1.125	0.865	0.353
การทราบแหล่ง	1.681	1	1.681	1.292	0.257
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	1.389	1	1.389	1.068	0.302
ค่าแก้ไข	369.306	284	1.3		
รวม	6534	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวแม่นยำ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	0.889	1	0.889	0.709	0.4
การทราบแหล่ง	0.5	1	0.5	0.399	0.528
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.055	1	0.055	0.044	0.833
ค่าแก้ไข	356.056	284	1.254		
รวม	5662	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวตระหนักถึงปัญหา

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	3.337	1	3.337	1.57	0.211
การทราบแหล่ง	1.253	1	1.253	0.59	0.443
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.281	1	0.281	0.132	0.716
ค่าแก้ไข	603.597	284	2.125		
รวม	6253	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวมีอคติ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	0.42	1	0.42	0.269	0.605
การทราบแหล่ง	5.837	1	5.837	3.731	0.054
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	1.837	1	1.837	1.174	0.279
ค่าแก้ไข	444.319	284	1.565		
รวม	6903	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวน่าไว้วางใจ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	0.031	1	0.031	0.028	0.866
การทราบแหล่ง	1.837	1	1.837	1.667	0.198
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	0.281	1	0.281	0.255	0.614
ค่าแก้ไข	312.847	284	1.102		
รวม	6301	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวเป็นกันเอง

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	6.125	1	6.125	3.104	0.079
การทราบแหล่ง	0.681	1	0.681	0.345	0.557
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	1.681	1	1.681	0.852	0.357
ค่าแก้ไข	560.389	284	1.973		
รวม	5322	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการทราบแหล่งที่มาของข่าวและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าผู้เขียนข่าวไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ลีลาการเขียน	0.055	1	0.055	0.03	0.864
การทราบแหล่ง	0.125	1	0.125	0.067	0.797
ลีลาการเขียนและ การทราบแหล่ง	3.556	1	3.556	1.894	0.17
ค่าแก้ไข	533.25	284	1.878		
รวม	7016	288			

Significant at $P < 0.05$

ภาคผนวก ค

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงตารางการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวต่อความน่าสนใจด้านต่างๆ ดังนี้

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวมีความน่าอ่าน

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	13.781	1	13.781	6.367	.012
ลีลาการเขียน	38.581	1	38.581	17.687	.00*
ความคุ้นเคยและลีลาการเขียน	6.420	1	6.420	2.966	.086
ค่าแก้ไข	614.681	284	2.164		
รวม	5467.00	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้านลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวมีความเรียบง่าย

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	1.837	1	1.837	.687	.408
ลีลาการเขียน	27.503	1	27.503	10.289	.001*
ความคุ้นเคยและลีลาการเขียน	3.781	1	3.781	1.415	.235
ค่าแก้ไข	759.125	284	2.673		
รวม	5701.00	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
 ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวมีความน่าสนใจ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	13.781	1	13.781	7.016	.009
ลีลาการเขียน	10.503	1	10.503	5.347	.021
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	.587	1	.587	.299	.585
ค่าแก้ไข	557.847	284	1.964		
รวม	5119.00	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
 ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวไร้อารมณ์

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	1.389	1	1.389	.758	.385
ลีลาการเขียน	8.681	1	8.681	4.738	.030*
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	4.500	1	4.500	2.456	.118
ค่าแก้ไข	520.306	284	1.832		
รวม	3236.00	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
 ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวมีความดึงดูด

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	12.087	1	12.087	5.642	.018*
ลีลาการเขียน	15.587	1	15.587	7.276	.007*
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	3.337	1	3.337	1.558	.213
ค่าแก้ไข	608.403	284	2.142		
รวม	4259.00	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวไม่เป็นทางการ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	6.722	1	6.722	3.276	.071
ลีลาการเขียน	2.000	1	2.000	.975	.324
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	.000	1	.000	.000	1.000
ค่าแก้ไข	582.778	284	2.052		
รวม	4036.000	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวจริงความสนใจ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	4.500	1	4.500	2.050	.153
ลีลาการเขียน	19.014	1	19.014	8.663	.004*
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	1.125	1	1.125	.513	.475
ค่าแก้ไข	623.361	284	2.195		
รวม	4520.000	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวใช้ภาษาทำให้เกิดจินตนาการ

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	1.253	1	1.253	.479	.489
ลีลาการเขียน	1.531	1	1.531	.586	.445
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	.420	1	.420	.161	.689
ค่าแก้ไข	742.625	284	2.615		
รวม	4451.000	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินความชอบของผู้อ่าน

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	5.014	1	5.014	2.685	.102
ลีลาการเขียน	15.125	1	15.125	8.098	.005*
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	2.722	1	2.722	1.458	.228
ค่าแก้ไข	530.417	284	1.868		
รวม	4940.000	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวเรียบเรียงดี

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	.222	1	.222	.087	.768
ลีลาการเขียน	25.681	1	25.681	10.048	.002*
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	5.556	1	5.556	2.174	.141
ค่าแก้ไข	725.861	284	2.556		
รวม	5478.000	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวมีความเป็นกลาง

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	0.031	1	0.031	.020	.889
ลีลาการเขียน	.281	1	.281	.177	.675
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	.781	1	.781	.490	.484
ค่าแก้ไข	452.486	284	1.593		
รวม	6679.000	288			

Significant at $P < 0.05$

การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความคุ้นเคยในการอ่านข่าวเศรษฐกิจและตัวแปรด้าน
 ลีลาการเขียนข่าวที่อาจมีผลต่อการประเมินว่าข่าวไม่แทรกความคิดเห็น

แหล่ง	ผลรวมกำลังสอง	องศาอิสระ	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F	Sig.
ความคุ้นเคย	.500	1	.500	.199	.656
ลีลาการเขียน	.681	1	.681	.270	.603
ความคุ้นเคยและ ลีลาการเขียน	1.125	1	1.125	.447	.504
ค่าแก้ไข	714.806	284	2.517		
รวม	6406.000	288			

Significant at $P < 0.05$

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว พัชรินทร์ จงยิ่งเจริญวงศ์ เกิดที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2517 จบการศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 ขณะศึกษาปริญญาโทได้รับทุนผู้ช่วยสอนและเป็นผู้ช่วยนักวิจัย ปัจจุบันทำงานตำแหน่งฝ่ายข้อมูลรายการโทรทัศน์และเขียนบทสารคดีโทรทัศน์ ที่บริษัท ว็อดดี้ ออก จำกัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย